8-3

உ

குருவே துணை

வைராக்கிய தீபம்

ஆசிரியர்

தவத்திரு சாந்தலிங்க அடிகளார்

உரையாசிரியர்

போரூர் தவத்திரு சிதம்பரசுவாமிகள்

துன்மதி, மாசித்திங்கள் 24ஆம் நாள் மக நாள் வெளியீடு

8 — 3 — 1982

தவத்திரு சாந்தலிங்க அடிகளார் திருமடம்

பேரூர்   கோவை-10.

8-3

உ

குருவே துணை

வைராக்கிய தீபம்

ஆசிரியர்

தவத்திரு சாந்தலிங்க அடிகளார்

உரையாசிரியர்

போரூர் தவத்திரு சிதம்பரசுவாமிகள்

துன்மதி, மாசித்திங்கள் 24ஆம் நாள் மகநாள் வெளியீடு

8 — 3 — 1982

தவத்திரு சாந்தலிங்க அடிகளார் திருமடம்

பேரூர் கோவை-10.

வைராக்கிய தீபம்

மூன்ரும் பதிப்பு 1982

வெளியீடு

தவத்திரு சாந்தலிங்க அடிகளார் திருமடம்
பேரூர்
கோவை 641 010

கதிரவன் அச்சகம்
30 கெனுல்கரை சாலை இந்திரா நகர்
சென்னை 600 020

உ
குருவே துணை

பதிப்புரை

தவத்திரு சாந்தலிங்க அடிகளார் நமது திருமடத்தின் ஆதி குரு முதல்வர். பதினேழாம் நூற்ருண்டில் திகழ்ந்த தலைசிறந்த வீர சைவ ஞானி. சமய விரோதம் பாராட்டாதவர். இவருடைய வரலாறு அருண்மிகு வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகளால் 'புலவர் புராணம்' என்னும் நூலுள் பாடப்பட்டுள்ளது.

தவத்திரு சாந்தலிங்க அடிகளார் மக்கள் ஞானநெறியெய்தும் வண்ணம் நான்கு நூல்களை அருளிச் செய்துள்ளார். அவை, கொலை மறுத்தல், வைராக்கிய சதகம், வைராக்கிய தீபம், அவிரோத உந்தியார் என்பன. இந்நூல்களுக்கு அடிகளாரின் காலத்திலேயே இவருடைய மாணுக்கருக்கு மாணுக்கராய்த் திகழ்ந்த திருப்போரூர்ச் சிதம்பர அடிகளாரால் சிறந்த உரையும் செய்யப்பட்டது.

இந்நான்கு நூல்களும் உரையுடன் இத் திருமடத்தில் தவத்திரு மாணிக்க அடிகளார் மடாதிபதியாய் இருந்தபொழுது 1926இல் திருமடத்து வெளியீடாக வெளியிடப்பட்டன. பின்னர் தவத்திரு ஆறுமுக அடிகளார் மடாதிபதியாக இருந்த பொழுது நான்கு நூல்களும் தனித்தனியாகவும், ஒரே தொகுப்பாகவும் 1966இல் வெளியிடப்பட்டன.

தவத்திரு சாந்தலிங்க அடிகளார் சமய விரோதம் பாராட்டாத அவிரோத ஞான நெறியினைத் தம் நூலுள் நன்கு விளக்கிக் கூறுகின்ருர். ஆதலின் இந்நூல்கள் இக்காலத்திற்குப் பெரிதும் தேவைப்படுவன. அன்பர்கள் பலர் அவ்வப்பொழுது நூல்கள் வேண்டுமென்று விரும்பிக் கேட்கின்றனர். முன்னைய பதிப்புக்கள் முற்றும் செலவாகி விட்டன. ஆதலின் மீண்டும் இந்நூல்களைத் திருமடத்தின் வெளியீடாகப் பதிப்பிக்கத் தொடங்கியுள்ளோம்.

கொலை மறுத்தலும், வைராக்கிய சதகமும் அண்மையில் வெளிவந்தன; வைராக்கிய தீபம் இந்த ஆண்டுக் குருபூசை (துன்மதி ஆண்டு-மாசி-மகம்), வெளியீடாக வருகின்றது.

முன்னைய பதிப்பில் உரையிலும், உதாரணப் பாடல்களிலும் கோயிலுள் மடத்துத் துறவியர் சுட்டியெழுதியிருந்த திருத்தங்கள் இப்பதிப்பில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

இந்நூலை அழகுற அச்சிட்டுக் கொடுத்த கதிரவன் அச்சகத்தினர்க்கும், இந்நூற்பதிப்பில் உடனிருந்து மெய்ப்புக்களைத் திருத்தி உதவிய டாக்டர் இ. சுந்தரமூர்த்தி அவர்களுக்கும் நம் பாராட்டும் வாழ்த்தும் உரியன.

அன்பர்கள் இந்நூலை ஓதி உணர்ந்து பயன் பெறுக என வாழ்த்துகின்ருேம்.

அன்புள்ள,
சாந்தலிங்க இராமசாமியடிகள்
பேரூராதீனம்.

ஸ்ரீ பா ஸஹ்மானந்தசு வாமி

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

வைராக்கிய தீபம்

மூலமும் உரையும்

—★—

பாயிரம்

பிள்ளையார் வணக்கம்

ஆரணமுகம்புகழ் - வாரணந்துதிசெயக்
காரணசுகபரி - பூரணம் வருமே.

முருகன் வணக்கம்

போரூரிறைவன் - சீரூர்தாளை
ஏரூர்தரநினை - நேரூர்நெஞ்சே

நூலாசிரியர் வணக்கம்

ஆய்ந்தவின்பம் - வாய்ந்துளம்நிறையச்
சாந்தையன் பதம் - யாந்தொழுவோமே

குரு வணக்கம்

தாயினு மிரங்கியென் றனைவந் தாண்டருள்
தூயவன் சரணமே சுமக்க வென்றலை
வாய்துதி செயக்கர மலர்க டுய்த்தொழ
நேயமோ டநுதினம் நினைக நெஞ்சமே.

கடவுள் வணக்கம்

1 திருவளர் கமலத் தயன்செயிப் புவிமுன்
திகழ்தரு முலகெலாந் தன்பான்
மருவுசிற் சத்தி யெனுங் கிரணத்தால்
வந்தெழு கானனீ ராக
இருமையா மதிமாய்த் தறிஞராங் காந்தத்
திடையருட் சுட[1]ருமிழ்ந் திலங்கும்
ஒருசிவா தித்தன் றனைநம திருள்போய்
ஒழியநா டொறுமிறைஞ் சிடுவாம்

எ-து. அழகு வளரா நின்ற தாமரைமலரின்கண் எழுந்தருளியிருக்கின்ற பிரமனாலே சிருட்டிக்கப்பட்ட இந்தப் பிருதிவிதத்துவ முதலாக நாததத்துவ மீறாக விளங்காநின்ற பிரபஞ்சமெல்லாம் தன்கட் பொருந்திய சிற்சத்தியாகிய கிரணத்தினாலே வந்து தோன்றின கானற்சலமாக அறிஞர்களது துவிதபுத்தியாகிய சந்திரனொளியை மறைத்து அவர்களாகிய காந்தக் கற்களிடத்துக் கிருபையாகிய அக்கினியைத் தோன்றச்செய்து விளங்காநின்ற ஒப்பற்ற சிவசூரியனை நமது அஞ்ஞானமாகிய இருள்போய் நீங்கும்படி எக்காலமும் வணங்குவாம் என்றவாறு.

சூரியனை விட்டுநீங்காத கிரணமும் அக்கிரணத்தை விட்டு நீங்காது பொய்யாய்த் தோன்றுகின்ற கானற்சலமும் அச்சூரியனது மிகுந்த பிரகாசத்தினாலே சந்திரப் பிரகாசம் மறைதலும் காந்தக் கல்லினிடத்து அக்கினி தோன்றுதலும் அவனது சன்னதியினியல்பாயுண்டாவதுபோல் சிவனைவிட்டு நீங்காத அபின்னசத்தியும் அச்சத்தியைவிட்டு நீங்காது பொய்யாய்த் தோன்றுகின்ற பின்னசத்தியும் அச்சிவனது ஞானத்தினாலே அறிஞரது துவிதபுத்தி மறைதலும் அவரிடத்து அருள் தோன்றுதலும் இவனது சன்னிதியில் இயல்பாயுண்டாமென்பதும், சிவனுமீசுவரனும் பின்னசத்தியிலிருத்தலினும் அப் பின்னசத்தி சிவனது பிரகாசமாதலினாலும் இச்சிவனாகிய சத்திமானைவிட அச்சத்திகள் வேறல்லாமையாலும் பொருளொன்றென்பதும், கண்டுகொள்க. சூரியனைக் கண்டபேர்க்குப் பூதவிருள் நீங்குதல்போற் சிவனை யெக்காலமும் வணங்குவோர்க்கு அஞ்ஞானம் நீங்குமாதலின் நமதிருள் போயொழிய நாடொறும் மிறைஞ்சிடுவா மென்றார். (1)

[1]உமிழ்ந்து – பிறவினைப் பொருளில் வந்தது.

2 துன்னியா ணவப்பாம் பெமதறி வெனுமோர்
சுடர்கெழு பூரணமதியை
முன்னமே தீண்டிற் றெளிவெளிப் படலான்
மோசன காலமெய் தியதாற்
றன்னிடத் தீசன் முதற்புவி முடிவெண்
டருநுரை யாதிவந் தொடுங்கப்
பின்னைய பினையாந்தி ரைகள்வீ சிடுமோர்
பிரமவேலை யிலினிப் படிவாம்.

எ-து. ஆணவமாகிய பாம்பு செறிந்து எமது அறிவாகிய ஒப்பற்ற ஞானப்பிரகாசம் பொருந்திய பரிபூரணசந்திரனை அநாதியே மறைத்தது. இப்போது ஞானப்பிரகாசம் விளங்குதலின் விடுதலைக்காலம் வந்து பொருந்திய தாகையால் தனதிடத்து நாத தத்துவ முதலும் பிருதிவிதத்துவ மீறுமாக வெண்ணப்பட்ட நுரை திவலை குமிழிகள் தோன்றி ஒடுங்கும்படி பின்னசத்தி அபின்ன சத்திகளாகிய இரண்டலைகளை வீசாநின்ற ஒப்பற்ற பிரமசாகரத்திலே இனி மூழ்குவோம் என்றவாறு.

உயிரினது இச்சாஞானக்கிரியையாகிய சந்திரனை அநாதியிலே மறைத்த ஆணவமாகிய பாம்பு இப்போது விடுதலையாக ஞானப் பிரகாசம் விளங்குதலின் இனிப்பிரமத்தை அடையலாமென்பது துணிந்து பிரமவேலையிலினிப்படிவா மென்றார். பின்னசத்தியால் அனேகமாகக் காண்குதல் அபின்னசக்தியால் ஏகமாகக் காண்குதல். இங்ஙனம் ஏகமாகக் காண்குதலும் ஓரசைவாகலின் இச்சத்தியையும் அலையாகக் கூறினாரென்க. நுரை திவலை குமிழிகளென்றது தத்துவங்களையும், நானாவாகிய தேகங்களையும் அண்டங்களையும் எனக்கொள்க. (2)

அருளிறை வணக்கம்

3 எப்பொருள் களுமா யொப்புயர் வின்றி
யிருந்ததன் னுருவிறை குறையா(து)
அப்படி யிருக்க ஆலியா நீரின்
அருளிறை யாயெமக் கேம
வைப்பென வன்னை யெனப்பிதா வெனக்கண்
மணியெனத் தவப்பய னெனவுட்
செப்புயி ரெனவந் தாண்ட காளத்தி
தேசிகன் றிருவடி பணிவாம

எ - து. எவ்வேறு வகைப்பட்ட பொருள்களெல்லாம் தானுய்ச் சமானுதிகமின்றியிருந்த தனது சொரூபத்திலே சிறிது மாத்திர மாயினும் குறைவுபடாமல் இருந்தபடியே யிருக்க, நீர் ஆலாங்கட்டி யாய்த் தடித்ததுபோற் பூரணமாகிய தான் தடித்துக் கிருபா மூர்த்தி யாகி எம்போல்வார்க்கு இன்பம் பொருந்திய நிட்சேபம் போலவும், தாய்போலவும், தந்தைபோலவும், கண்ணின் மணிபோல வும், தபோபலம்போலவும், உடலுக்குள் உயிர்போலவும், வந்து ஆட்கொண்டருளிய காளத்திதேவனென்னு நாமதேயத்தையுடைய ஆசாரியனது அழகிய பாதங்களை வணங்குவாம் என்றவாறு.

நிட்சேபத்தை நினைக்குந்தோறும் மனப்பூரிப்பு வருதல்போல் ஆசாரியனை நினைக்குந்தோறும் மனப்பூரிப்பு வருதலின் வைப்பென் றும், தாய் அமுதூட்டி உடம்பை வளர்த்தல்போல் உபதேசமொழி களை அனுக்கிரகித்து அறிவை வளர்த்தலின் அன்னையென்றும், தந்தை தவிர்காரியத்திற் செல்லுதலைத் தடுத்துச் செய்காரியத்திற் செலுத்துதல்போல் அசாத்திரப் பிரபஞ்சத்தின்வழி செலுத்துதலிற் பிதாவென்றும், கண்மணியானது நன்றுஇது தீது இது என்று அறிவித்தல்போற் பந்தந் துன்பமென்றும் மோட்சம் இன்பமென்றும் அறிவித்தலிற் கண்மணியென்றும், தவப்பயன் எங்கே யிருந்தாலும் அங்கேவந்து உதவி யின்பத்தைக் கொடுத்தல்போல் எங்கேயிருந் தாலும் தமது பூரண சொரூபத்தை விளக்கி யின்பத்தைக் கொடுத் தலின் தவப்பயனென்றும், உடலுக்குளுயிர் அந்தவுடலை அபி மானித்து அதன்கண்வருந் துன்பத்தைத் துடைத்தல் போல் உயிருக்குயிராயிருந்து அவ்வுயிருக்குத் துன்பந் தருகிற மும்மலங் களைத் துடைத்தலின் உடலுட் செப்புயிரென்றும், கூறினுரெனக் கொள்க.
(3)

4 அருந்திய காலத் தற்பமாப் பிற்பே
ரௌடத முடலினின் றுடலை
வருந்தல்செய் பிணியெல் லாமகற் றுதலின்
வஞ்சனே னெஞ்சின்மாற் றரிதா
யிருந்தவெப் பற்றும் பிற்றைநாள் களின்விட்
டேகவன் றேகடைக் கணித்தல்
புரிந்தநங் குரவ னருளிருந்தமை யெப்பொழுது
முண்ணி னைந்துவாழ்த் திடுவாம்.

---

[1] வருத்தல் தொடைநோக்கி மெலித்தது.

எ - து. ஒரு வியாதிக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பெரிய மருந்தை உட்கொண்டகாலத்தில் அம்மருந்து முன்னர் வியாதியைச் சிறிதாக நீக்கிப் பின்னர்த் தனது சாரம் உடலிலே நின்றூறி அந்தவுடலை வருத்துதல் செய்கிற வியாதிகளையெல்லாம் ஒருங்கே நீக்குதல்போல், வஞ்சகனுகிய எனது மனத்தின்கண் நீங்குதற்கு அரிதாயிருந்துள்ள எவ்வகைப்பட்ட பற்றுக்களும் பின்பு சில நாள்களிலேவிட்டு நீங்கத் திருவடியை அடைந்த அன்றே கிருபாநோக்கஞ் செய்த நமது ஆசாரியனது கிருபை யிருந்ததன்மையை எக்காலத்தும் மனத்தி னுலே நினைத்து வாக்கினுலே தோத்திரம் பண்ணுவாம் என்றவாறு,

வைத்தியன் கொடுத்த மருந்தை ஒருவன் உட்கொண்ட காலத் தில் அம்மருந்து முன்பு சிறிது வியாதியைப் போக்கி அவன் சொன்ன பத்தியபாகப்படியே நிற்க அஃது உடலிலேநின்று ஊறிப் பின்பு மற்றை வியாதிகளை யெல்லாம் ஒருங்கே நீக்குதல்போல், ஆசாரியர் கிருபாநோக்கம் வைத்த காலத்தில் அக்கிருபா நோக்கம் முன்பு சிலபற்றுக்களை நீக்கி அவர் அருளிச்செய்த நன்மார்க்கத்தின் படியே நிற்க அக்கிருபை மனத்தின்கண் மாருது நின்று மற்றைப் பற்றுக்களையும் போக்கிற்றென்பது கண்டுகொள்க. (4)

வேதாகமச் சிறப்பு

5 அரையன்வா யுரைகள் வரைதரு முடங்கல்
அதுவரக் காணின்மற் றவனுள்
தரையின்வாழ் பவருண் ணடுங்கியோர்ந் ததன்வாய்ச்
சாற்றிய முறைசெய்வா ரென்றூற்
கரையில்பே ரின்பந் தரவெமக் கிறைசொல்
கட்டுரை யென்னின்வே றென்னை
உரையுள வேதா கமமவ னெனக்கண்
டுரைத்தவா புரிகுவ தல்லால்.

எ - து. இராசாவினது வாய்மொழிகள் எழுதப்பட்ட திருமுக மானது வரக்கண்டபோது அந்த இராசாவினுல் ஆளப்பட்ட பூமி யின்கண் வாழாநின்றோர் மனநடுக்குற்று அந்தத் திருமுகவாச கத்தை யெல்லாம் விசாரித்து அதன்கண் சொன்னபிரகாரமே செய்து முடிப்பாராகுல் மட்டில்லாத பேரானந்தத்தைத் தருதற் பொருட்டு எமக்கு இறைவனுற் கூறப்பட்ட உறுதிமொழிகளானுல் வேறேயும் வார்த்தைகள் என்னையுள்ளன ; வேதாகமங்கள் அவ் விறைவனெனவே கண்டு அவற்றின்கண்ணே சொல்லப்பட்ட முறையே செய்து முடிப்பதல்லாமல். எ - று.

இராசாவினது திருமுகத்திற் சொன்னபடியே செய்தோர்க்கு இன்பமும் அதற்கு மாறுபாடாகச் செய்தோர்க்கு துன்பமும் இம்மைக்கண் வருதல்போல், இறைவனது வேதாகமங்களிலே சொன்னபடியே செய்தோர்க்கு வீட்டின்பமும் அதற்கு மாறுபாடாகச் செய்தோர்க்குப் பிறவித்துன்பமும் மறுமைக்கண் வருமென்பது கண்டுகொள்க. இராசாவைக் காணாதவிடத்தும் அவன் வாய்மொழிவரைந்த திருமுகத்தை அவனெனக் காண்குதல்போல், இறைவனைக் காணாதவிடத்தும் அவன் வாய்மொழிகளாகிய வேதாகமங்களை அவ்விறைவனெனக் காணல்வேண்டுமென்று வேதாகமவனெனக் கண்டென்றார். (5)

முதனூல்

6 கற்பழ மாகப் புரிதலிற் பெரிதென்
கருத்தினைத் திருத்திவந் தாண்ட
சிற்பர னருளாற் சொற்பொரு ளறியா
தேனும் வேதாகம வழியீண்(டு)
உற்பவ மாதித் துயரைமுற் றவத்தால்
உணர்ந்தவர் துறவெனும் வாளால்
இற்பொருந் துதலை[1] முதலவா வறுத்தோர்
இன்பவீ டுறல்சொலற் கியைந்தேன்

எ - து. கல்லைக் கனியாகச் செய்ததுபோல் மிகவும் எனது மனத்தினைச் செப்பஞ் செய்து வலியவந்து ஆட்கொண்டருளிய ஞானாசாரியனது கிருபையினாலே சொல்லியல்பு பொருளியல்புகளை அறியாத யானும் வேதாகமங்களிற் கூறப்பட்ட மார்க்கத்தின்படியே இந்நூலின்கண் உற்பத்தி திதி லயங்களினால் வருந்துன்பங்களை முற்பிறவிகளிலே செய்யப்பட்ட நிட்காமிய தவத்தினாலே இப்பிறவியிலே அறிந்தோர்கள் துறவாகிய வாளினாலே இல்வாழ்க்கையைப் பொருந்துதல் முதலிய அவாக்களைச் சேதித்து ஒப்பற்ற ஆனந்த மோட்சத்தை அடைதலைச் சொல்லுதற்குச் சம்மதித்தேன், எ - று.

சொற்பொருளிலக்கணந் தெரியாதிருந்தாலும் குருவினது கிருபையினாலே எல்லாம் விளங்குமாகலிற் சிற்பரனருளாலென்றும், இந்நூலைக் கற்பித்துச் சொல்லாமல் வேதாகமத்திற்சொன்ன மார்க்

[1]ஐ — சாரியை

கத்தின்படியே சொல்லுகையினால் வேதாகமவழியென்றும், முற்சனனங்களிலே தவம் புரிந்தவர்க்கல்லது பிறவி துன்பமென்று தோன்றாது ஆகையால் உற்பவமாதித்துயரை முற்றவத்தாலுணர்ந்தவரென்றும், முன் பெரியோர்கள் வீடடைந்த மார்க்கத்தின்படியே இனிமேல் அடைவாரும் செல்லவேண்டுதலின் அவரது நடையை இவர்களுக்கு அறிவிக்கவேண்டி முற்றவத்தா லுணர்ந்தவர் இன்ப வீடுறல் சொலற்கியைந்தேனென்றும் கூறினார். (6)

அவையடக்கம்

7 துணையில்பே ராசைக் கடலுளோர் கரையார்
துறவுவந் துறவுவந் ததற்கோர்
புணையெனப் பெரியோர் வகுத்தநூல் களின்முற்
போதமி லேனுமீ துரைத்தல்
உணையமெய் வருந்த வயனெடு மாலன்(று)
உயர்ந்து தாழ்ந்தோ டியுங்காணா
இணையிலி நடித்தல் செயமருங் கலகை
இனமசைந் திடுதலி னன்றே

எ - து. உவமை சொல்லக்கூடாத பெரிய ஆசையாகிய கடலின்கண் ஆழ்ந்துளோர்க்கு அதற்குக் கரையாகிய துறவு வந்து பொருந்தும்படி விருப்பமுற்று அக்கடலை நீந்துதற்கு ஒரு தெப்பமாகப் பெரியோர்கள் வகுத்துச் சொல்லிய நூல்களின் முன்னர் அறிவிலாத யானும் இந்நூலைச் சொல்லுதல் உள்ளம்நைய உடலம் வருந்த நான்முகனும் திருமாலும் அக்காலத்தில் அன்னரூபமாய் ஆகாசத்திலே பறந்து உயர்ந்தோடியும், பன்றிரூபமாய்ப் பூமியைக்கீண்டு தாழ்ந்தோடியும், காணாத ஒப்பற்ற சிவன் நடனம் பண்ணுதல்செய்ய, அவனது பக்கங்களில் நின்று பேய்க்கணங்கள் கூத்தாடுதல்போலும். எ – று.

ஆசையாகிய கடற்குக் கரை துறவென்பதும், அக்கடலை நீந்தி இக்கரையில் ஏறுதற்குத் தெப்பம் பெரியோர் வாக்கியமென்பதுங் காண்க. பேய்க்கணங்கள் கூத்தாடுதல் சிவன் அனுஞ்ஞைகொண்டாகையாலும் அவனுக்குத் திருவுளப் பாங்காகையாலும் மாறுபாடாகாமைபோல், இந்நூல் சொல்லியது பெரியோர் அனுஞ்ஞைகொண்டாகையாலும் அவனுக்குத் திருவுளப் பாங்காகையாலும் இது மாறுபாடாகாதெனக் கொள்க. அன்று, ஏ இரண்டும் அசைநிலைகள். (7)

8 கயல்விழி மனைவி யனைமுத லியவாங்
கட்டது தனையென தெனவும்
இயல்பதா மசுத்த மாதியா ருடற்கட்
டிதனையா னெனவும்வைத் தெனுமோர்
மயலதா மிருளைத் துறவெனு மொளியான்
மாற்றிநெஞ் சகத்தினை விளக்கஞ்
செயலினிந் நூற்குப் பெயர்வயி ராக
தீபமென் றுரைத்திடப் படுமால்.

எ - து. பெண்டிர் தாய் முதலிய போகபந்தத்தினை என்ன தெனவும், அசுத்த துக்காநித்தியங்களே சகசமாயுள்ள தேகபந்தத் தினை யானெனவும், மனத்தின்கண் வைத்துக் கருதும் ஒப்பற்ற மயக்கமாகிய இருளைத் துறவாகிய ஒளியினலே நீக்கி மனமாகிய வீட்டினை விளக்கஞ் செய்தலினல் இந்தச் சாத்திரத்துக்குப் பெயர் வைராக்கியதீபம் என்று சொல்லப்படும். எ - று.

போகதேகங்களாகிய இருவகைப் பற்றையும் என்னது யான் என்று கருதவைக்கும் மயக்கமாகிய இருளைத் துறவாகிய ஒளியி னலே மாற்றி மனமாகிய வீட்டினை விளக்கஞ்செய்தலின், இந்நூற் குக் காரணப்பெயராக வைராக்கியதீபமென்று சொல்லப்பட்ட தெனக்கொள்க. (8)

நூலாசிரியர்பெயர்

9 உருட்கறங் கூசன் மனமொடுங் கிடவென்
னுணர்வுநேத் திரக்கியா னெனதாம்
இருட்கெடுத் தெலாமாம் பொருட்டிகழ்த்திடும்
ஒரெழில் வயிராகதீ பத்தை
மருட்கொடும் பாசக் குழிக்கண்யாம் வீழா
வகையரு ளினன்மறை முடிவின்
தெருட்கமை வீரசைவனெஞ்
சாந்தலிங்கதே சிகன்றெருட் சுடரே.

எ - து. தேருருளும் காற்றுடியும் ஊசலும்போல் உழல்கின்ற மனது ஒடுங்கும்படி எனது உணர்வாகிய கண்ணுக்கு யானென்னும் அகங்காரமும், எனதென்னு மமகாரமும் ஆகிய மயக்கவிருளைக் கெடுத்துச் சகசீவபர மூன்றுந்தாஞய் விளங்காநின்ற பரமசிவனுகிய

பொருளை விளக்காநின்ற ஒப்பற்ற வைராக்கிய தீபத்தை யாங்கள் மருட்சியினலே கொடிய பாசமாகிய குழியினுள்ளே வீழாமல் உய்யும்படிக்குத் தந்தருளினன். வேதமுடிவாகிய தத்துவஞானத் துக்கு அமைந்த வீரசைவ மாகேசுவரனுகிய எம்முடைய சாந்த லிங்கதேசிகனென்னும் ஞானசூரியன். எ - று.

வயிராக தீபமென்னு நூற்பெயர்க்கியைய உணர்வை நேத்திர மாகவும், அகங்கார மமகார மயக்கத்தை இருளாகவும், பாசத்தைக் குழியாகவும், பரமசிவத்தைப் பொருளாகவும், நூலாசிரியரை ஞான சூரியனுகவுஞ் சொல்லலாயிற்று. சூரியன் தனதொளியைத் தீபத்தி னிடத்திலே வைத்து விளக்கஞ் செய்கின்முனென்பது நூல்வழக்க மாதலால், இந்த ஞானசூரியன் வைராக தீபத்தைத் தந்தானென் றற்குப் பொருத்தமுடைமை யறிக. நேத்திரத்துக்கெனற்பாலது நேத்திரக்கென விகாரமாயிற்று. (9)

பாயிரம் முற்றிற்று.

—□—

நூல்

10 தோன்றிநின் றழியப் படுங்கொடும் பிறப்பில்
துன்பமே யன்றியெட் டுணையும்
ஊன்றிநெஞ்சகத்தோர்ந் திடிற்பிறிதில்லையா
லுண்டுபோற் றிரித்துயிர்க் கெல்லாந்
தான்றிகழ்த் திடுமோர் வகற்றிரு ளிருளுந்
தவிர்ந்துமற் றதுமுள படியே
யான்றவீ டுறமுற் பவந்தவம் புரிந்தோ
ரகத்தினுட் டெரிதரு மன்றே.

எ - து. உற்பத்தி திதிலயங்களை உடைய கொடிய பிறப்பின் கண்ணே துன்பமே யல்லாமல் எள்ளி னளவாயினும் மனத்தின்கண் அறிவை ஊன்றி விசாரணை பண்ணுமிடத்துச் சுகமே இல்லை. அங்ஙனம் சுகமில்லாதிருந்தும் உண்டுபோல் மாறுபடுத்தி உயிர்களுக் கெல்லாம் விளக்கும் விசாரணையை மாற்றுகின்ற அஞ்ஞானவிருள். அந்தவிருளும் நீங்கி அப்பிறப்புத் துன்பமென்பதும் உள்ளமுறையே மாட்சிமைப்பட்ட மோட்சத்தை அடைதற்கு முற்சனனங்களிலே தவம்பண்ணின பெரியோர்களது மனத்தின்கண்ணே தோன்றும். எ - று

அஞ்ஞானவிருள் நீங்கினோர்க்குப் பிறப்பு துன்பமாகத் தோன்றுதலின் அவ்விருளுடையோர்க்கு அத்துன்பத்தை இன்பமாக மாறுபடுத்தி விளக்குகின்றதெனக் கொள்க.

(10)

11 உடலிதுற் பவத்தோ ரைம்பெருந் துயர்மாய்ந்
துறுகணத் துயரினெண் மடங்கால்
இடையுள திதிக்கட் டுயரமுப் பறிவோங்
கிளமையிற் பிணியுறு விடத்தும்
விடலரும் பசிநோய் காமநோய் தணிப்பான்
மிகுபொரு டேடுத றுயரீண்(டு)
அடையினு மதனைக் காக்குத றுயர்வேந்
தாயினு மிகுநராற் றுயரே.

எ - து. இந்த உடலானது மாதாவினது கருப்பத்தின்கண் உற்பவியாநின்ற காலத்தில் ஐந்து பெரிய துன்பங்கள். அது லயமா

கின்ற காலத்தில் அவ்வுற்பத்தித் துன்பத்துக்கு எட்டுப்பங் கதிகம். அவ்வுற்பத்திக் காலத்தும் லயகாலத்தும் துன்பமானால் அவற்றிற்கு இடையாயுள்ள திதி காலத்திலேதான் இன்பமில்லையோவெனின், அக்காலத்தும் நரைதிரை மூப்புக்களினாற் றுன்பம், அம்மூப்பின்றிய பாலப்பருவத்தின்கண் இன்பமில்லையோவெனின் அப்பருவத்திலும் அறியாமையினாற்றுன்பம், அறிவுதயமாகிய குமாரப்பருவத்திற்றான் இன்பமில்லையோவெனின், அப்பருவத்தின்கண்ணும் வாதபித்த சிலேத்துமங்களின் நானாவியாதிகளினாற் றுன்பம். அவ்வியாதியின்றிய விடத்துத்தான் இன்பமில்லையோவெனின் விட்டு நீங்காது மாறிமாறி வருகின்ற பசிவியாதி காமவியாதிகளினாற் றுன்பம். அவ்வியாதிகள் வருந்தோறும் அருந்தல் பொருந்தலாகிய மருந்தினைப் புசித்துத் தணித்துக்கொண்டாற்றான் இன்பமில்லையோவெனின் அம்மருந்தினால் அவ்வியாதியைத் தணித்தற்பொருட்டு அதற்கு ஏதுவாகிய மிகுந்த திரவியந்தேடுதலினாற் றுன்பம். அத்திரவியம் வந்து பொருந்திய காலத்துத்தான் இன்பமில்லையோவெனின் அதனை இராச சோராக்கினிகளினாற் சேதம் வராதபடி பாதுகாத்தலினாற் றுன்பம். அதனைப் பாதுகாக்க வல்லமையுடைய இராசாவுக்குத்தான் இன்பமில்லையோவெனின் அவனுக்கு மேலாகிய மகாராசாவினாற் றுன்பமாம். எ - று.

உற்பவத்தில் ஐம்பெருந்துயரென்றது—கருப்பாசயப் பை உறுத்தலினாலும், அதிற்சலம் பூரித்தலினாலும், உதராக்கினி சுடுதலினாலும், பிரசூதவாயு முரித்துத் தள்ளுதலினாலும், யோனித்துவார நெருக்கத்தினாலும் மலையிருத்திக் கொண்டது போலவும், கடலின்கண் வீழ்த்தி மிதித்தல் போலவும், இருப்புக்கடத்திலடைத்து நெருப்பாற் சுடுதல் போலவும், மலைமேல் நின்றானைத் தலைகீழாகத் தள்ளுதல்போலவும், ஆலையிலிட்ட கரும்பு நெருக்குண்டல்போலவும், வருந்துன்பங்களை லயகாலத்தின்கண் வருந்துன்பங்களைக் கடவுளே அறிய வல்லவராகையால் உவமை கூறப்படாமையின், அத்துன்பத்தில் எண்மடங்கென்று ஓரளவை கூறினார். அவற்றிற்கு இடையாயுள்ள திதிகாலத்தின்கண் வரும் பாலகுமாரவிருத்தமாகிய மூவகையிடத்தும் அறியாமையினாலும் வியாதிகளினாலும், பசிநோய் காமநோய்களினாலும், அந்நோய் தணித்தற்கு ஏதுவாகத் திரவியந் தேடுதலினாலும், அதனைப் பாதுகாத்தலினாலும், நரைதிரை மூப்புக்களினாலும் துன்பங்கள் உளவாகையால் உற்பத்தி திதி லயமென்று கூறிய காலத்திரயங்களிலும் துன்பமேயன்றி இன்பமில்லையென்பது கண்டு கொள்க. கருப்பாசயமுதல் யோனித்துவார மீறாகிய வைந்தும் பஞ்சபூத காரியமாதலின் அவ்வைந்தினாலும் வருந்துன்பங்க ளென்றுமாம். அறிவோங்கிளமை யெனவே அறிவின்றிய பாலப்பருவம் வருவிக்கப் பட்டது. பசிவியாதி காமவியாதிகள் மற்றை வியாதிகள் போல்

மருந்துண்டால் ஒருங்கே நீங்காது குன்ம வியாதிக்கு உவர்மண்ணீர் குடித்தால் அப்போது அடங்கிநின்று மீண்டுந் தோன்றுதல்போல், அருந்தல் பொருந்தலாகிய மருந்திணைப் புசித்தால் அப்போது அடங்கிநின்று மீண்டும் தோன்றுதலால் விடலருமென்றும், பசியும் காமமும் உதரவெரியும் குய்யத்தினவும் ஆகலின் நோயென்றும் கூறினர்.

உற்பவத் தைம்பெருந் துயரென்றதற்கு உதாரணம்: சிவதரு மோத்திரம்.

'என்றென் றெண்ணி யிருக்கு முயிர்
இடர்ப்பட்டழியு மெழில்வரைக்கீழ்
ஒன்று மொருவன் றணைப்போலக்
கருப்பாசயப்பை யுறுத்துதலான்
மன்றஉ தநி மறிந்தாழ்வான்
வருத்தமென்ன வருந்தியிடும்
நின்றகருப்பா சயவுதக வெள்ளங்
கொள்ள நிறையழிந்தே.

என்றும்,

"அங்கியதனிற் றங்கியிடு மயோ மயத்த கும்பத்திற்
றங்குமொருவன் றபனம்போற் றபனமெய்துந் தாயுதரத்
தங்கிசுடவே யழலிணைய சூசியதனு லாகத்தைப்
பங்கித்திடவே படுமிடரி னிருநாற்குணிதம் பட்டழுங்கும்"

என்றும்,

"கருப்பாசயமே கட்டமதா மதனினதிகங் கடுங்காலு
முரிக்க மிகவு மோகமுற முன்ணை யுணர்வு மந்நிலையே
மரிக்கவாலைக் கரும்பெனவே யோனிவழியின் வலிதொலைய
நெருக்கப்பட்டு நிலமிசையே தோன்றுமுயிரு னிலையுடனே."

என்றும், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. மாய்ந்துறுகணத் துத் துயரினெண்மடங் கென்றதற்கு உதாரணம்: குறுந்திரட்டு,

"பரணமாகிய பெண்டிருஞ் சுற்றமும்
பண்டுதங் கையிற்றந்த
விரணமானவை கொண்டிட விவரை
விட்டியம் பிடாதிவ ணேகும்

மரணவேதணை யாவராலறியலா
மயங்கியையம் புலனந்தக்
கரணம் யாவையுங் கலங்கிட
வருந்துயர் கடவுளே யறிகிற்பான்."

என்றும், சிவதருமோத்தரம்:

"தனத்திணை மணைதணைத் தானியந்தணை
நிணைத்தினி யெவரனு பவிப்பர் நீங்குநாள்
எனக்கிவை யன்னிய மாகு மேயெனு
மனத்துயர் மலியவே மாயு மாவியே."

என்றும், மெய்ஞ்ஞான விளக்கம்,

"வந்திடு மரணத் துன்ப மறித்துரை செய்யப் போமோ
வுந்திமேலை யும்பித்து முணர்வொடு பொறிக லங்கி
நந்திடா விருளே மூடி நாவுலர்ந் தலமந் தென்னே
இந்தமா இறப்பிற் றுன்பம் பவத்துன் பத்தெண் மடங்கே."

என்றும், திருக்கடைக் காப்பு,

"புலனைந்தும் பொறிகலங்கி நெறிமயங்கி
யறிவழிந்திட்டைம் மேலுந்தி
யலமந்த போதாக வஞ்சேலென்
றருள்செய்வா னமருங்கோயில்
வலம்வந்த மடவார்க ணடமாட
முழவதிர மழையென் றஞ்சிச்
சிலமந்தி யலமந்து மரமேறி
முகில்பார்க்குந் திருவையாறே."

என்றும், திதிக்கட்டுயரமென்றதற்கு உதாரணம்: மெய்ஞ்ஞான விளக்கம்:

"நலமிலா மூப்புத் துன்ப நடைதளர்ந் துரைதழுத்துச்
சலமதே மிகவுந்தோன்றித் தண்டுகண் ணுகிச்சித்தக்
கலனமே பிறந்துகண்டார் கார்ச்சித்தங் குமிழும் வண்ணம்
மலைவெலாஞ் செய்யும் மூப்பின் வருந்துய ரந்தோ பாராய்."

என்றும்,

''பிணியினுல் வலியுங் கேடாம் பிணியினு லழகும் போகுந்
துணிவெலாம் பிணியாற் குன்றுந் தொலைவில் வேதனையைச்
[செய்யுந்
தணிவிலா துள்ளே நின்று சாலவு மொறுக்கும் பொல்லாப்
பிணியதே யொக்குந் துன்பம் பேசிடிற் பிறிது முண்டோ.

என்றும், மற்றும் வருவன வற்ருற் காண்க : (11

12 இளமையிற் பிணியற் றெருகுடை நிழற்கீழ்
இருநில முழுவதும் புரக்கும்
வளமைபெற் றுடைய மகற்குமெப் பொழுது
வருங்கொல்கூற் றெனும்பயத் தானும்
உளமிகப் பறைநின் றறையுமேற் புவிமீ
துடையரோ மற்றைய ரின்பங்
களிமிகுத் திருப்பர் தெளிவிலா மையின்மேற்
காரியங் கருதுரு நரரே.

எ - து. அறிவு உதயமாகிய குமாரப்பருவத்தின்கண் வியாதியின்றித் திடகாத்திரனுய்த் தனது ஒரு வெண்கொற்றக்குடை நிழற்கண்ணே பெருமை பொருந்திய இராச்சியபாரத்தை யெல்லாம் காக்கின்ற செல்வத்தினை அடைந்ததனுல் மனுசானந்தத்தினை உடைய மகாராசாவுக்குத்தான் இன்பமில்லையோவெனின், அவனுக்கும் எந்தக் கணப்போதிலே யமன் வந்து தேகநாசம் பண்ணுவனேவென்னும் பயத்தினுலும் சனங்கள் செய்த பாவம் இராசாவை வந்து சாரும். அப்பாவமிகுதியால் மறுமைக்கண் நிரயத்துன்பம் வருமென்று மேல்வருங் காரியவிசாரணையினுல் வரும் பயத்தினுலும் மிகவும் உள்ளந் திடுக்குத் திடுக்கென்று மாருது நின்று பறையறையுமானுல், அவனெழிந்த மற்றையர் பூமியின்கண் இன்பமுளரோ? இலர். அற்ப செல்வத்தினை யுடையோரும் மனக்களிப்பு மிகுந்திருப்பராகலின் மகா செல்வத்தினையுடைய அந்த ராசாவுக்கு அப் பயங்களும் அவற்ருல் வருந்துன்பங்களும் இல்லை. மகா போகங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு மனக்களிப்பு மிகுத்திருப்பனென்று நீ சொல்வாயானுல், விவேகம் இன்மையால் மேல்வருங் காரியவிசாரணை பண்ணுத மானுடர்க்கு மனக்களிப்பல்லது விவேகமும் விசாரணையுமுடையோர்க்குத் துன்பமேயன்றி இன்பம் இன்றென்று அறிவாயாக. எ - று.

கூற்றெனும் பயத்தானுமென்ற வும்மையால் விசாரணையினுல் வரும்பயம் வருவிக்கப்பட்டது. உள்ளம் பறையறைதல் மிகுந்த

பயமெனக் கொள்க. யாவர்க்காயினும் விவேகமுள்ள பொழுது தேகபோகந் துன்பமாய்த் தோன்று மென்பதும், அஃது இல்லாத போது அவையின்பமாய்த் தோன்றுமென்பதுங் கண்டு கொள்க.

உளமிகப்பறைநின் றறையுமென்றதற்கு உதாரணம் : குறுந்திரட்டு.

''பிறந்தவ ரிறத்தல் பிழையாதென வறிந்தாற்
குறுந்துய ரொழிந்தி னியவுண்ண நினைவாரோ
மறந்து விடயத்துமய லுற்றிடுதல் வான்மீ
திறந்த வரையுச்சி விழுவோனிடை கொளின்பம்.''

என்றும், திருவள்ளுவ நாயனுர் :

''நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத் தவல மிலர்.''

என்றும் வரும். மற்றும் வருவன வற்ருற் காண்க. (12)

இம்மானுடப் பிறப்பின்கண் இன்பமில்லையானுல் இப்பிறப்பிற்கு மேலாய தெய்வப்பிறப்பிற்ருன் இன்பமில்லையோவென்ற சீடனை நோக்கிக் கூறுகின்ருர்.

13 பிறப்பிறப் புடைய ராயிடை யினும்பல்
பிணிபயந் தணிவில் காமாதி
உறப்படு தலின்வா னவர்க்கு மற்றென்னை
உளசுகந் தேவின்மா னுடத்திற்
சிறப்பிவை யென்ருற் குறுக்குயோ னிகளின்
தீமையுங் கொடியர்வீழ் நிரயத்
தறப்பெருந் துயரு முரைப்பதென் பிறப்பூ
டாதலாற் றீதலா திலையே.

எ - து. இந்த மானுடர்போல் உற்பத்திலயங்களை உடையோயோராய் அவற்றுக்கு இடையாகிய திதிக்கண்ணும் பலவியாதிகளையும் கர்த்திரு சத்துருக்களினுற் பயங்களையும் அடங்காத காமக்குரோதாதிகளையும் அடையப்படுதலின் தேவர்களுக்கும் இன்பமென்னையுள ஊர்த்தயோனிகளாகிய தேவகதி மானுடகதிக்கண் வருஞ் சிறப்பு இவைகளானுல் குறுக்கு யோனிகளாகிய மிருககதியினது துன்பங்களையும் மகாபாவிகள் வீழலுற்ற நரககதியினது

மிகுந்த பெரியதுன்பங்களையும் சொல்வதென்னை ! ஆகையால் பிறப்பின்கண் துன்பமே யல்லது இல்லை. எ - று

நாற்கதியுள்ளும் அதிகமாயுள்ள தேவகதிக்கண்ணும் இங்ஙனந் துன்பமே வருமாகலின் வீடொன்றுமே இன்பமென்பதுங் கண்டு கொள்க. குறுக்குயோனி யென்றமையால் ஊர்த்தயோனி வருவிக்கப்பட்டது. எல்லாத் துன்பங்களிலு நிரயத் துன்பம் அதிகமாதலின் அறப்பெருந்துயரென்றார்.

வானவர்க்கும் மற்றென்னையுள சுகமென்றதற்கு உதாரணம் : பெருந்திரட்டு.

“ தீயவசுரர் பகையுண்டு செற்றமார்வ மிகவுண்டு
நோயுண் டனங்க னுருண்டு நோய்கட்கெல்லாந் தாயான
காயமுண்டு கைதொழுவேண் டுநருமுண்டு கற்பத்தே
மாயுந்தன்மை யுண்டானால் வானோர்க்கென்னை வள
[னுண்டே.”

என்றும்,

“ குருடன் புகராம் மார்த்தாண்டன் குட்டரோகி யாமென்னு
புருடன்றலைநோய் புரந்தரற்குப் புயத்தில் வாதந் தக்கற்குச் +
சுரநோயுண்டு கயரோகஞ் சோமனுக்கு நீரிழிவு
வருணற்கிவ்வா றமரர்க்கு நோயுண்டுண்டே மருத்துவரும்.”

என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (13)

14 அரிதுபெற் றிடினும் பெற்றதின் விருப்ப
மறப்பெரு தனவிரும் புயிர்கள்
தெரியகிற் கிலமீ தென்னைமுன மடையாச்
செல்வமாய்ச் சொல்பவித் திரமாய்
உரியசிற் சுகமாய் நித்தமா யொருவீ
டுளதெனக் கேட்டும்மற் றதனிற்
பிரியமற் றினமு முனமுறும் பொல்லாப்
பிறவியே பெறவிரும் புதலே.

எ - து. யாவர்க்குங் கிடைத்தற்கரிய பொருளைப் பெற்றகாலத்தும் தாம் பெற்ற அப்பொருளை எளிதாகக் கருதி அதன்கண் விருப்ப மற்றுப் பெருதனவாகிய பொருள்கள் எளியவாயினும் அவற்றை அரியவாகக் கருதி விரும்பாநின்ற உயிர்கள்; இது என்னையோ

யாமறிகிலேம்? தாம் முன்னர் அடையாத செல்வமாகச் சொல்லப் பட்ட நின்மலமாய்த் தமக்கு உரிய ஞானானந்தமாய் அழியாததாய் ஒப்பற்ற மோட்சம் உண்டென்று கேட்டிருந்தும் அதன்கண் விருப்ப மற்று முன்னர்த் தாம் அடைந்ததாய் அசுத்தமாய்த் துக்கமாய் அநித்தமாயுள்ள பொல்லாத பிறவியையே இன்னமும் அடைய விரும்புதல் என்றவாறு.

பெற்றதைச் சிறிதாக்கிப் பெருததின்மேல் இச்சையை விரிப்பது உயிர்களுக்கு இயற்கைக் குணமாயிருக்கவும் தாம் அடைந்த பிறப்பு அசுத்தம் துக்கம் அநித்தியமென்பது கண்டிருந்தும், தாம் அடையாத வீடு சுத்தம் சுகம் நித்தியமென்பது கேட்டிருந்தும், அதனை நீங்கி இதனை அடைய விரும்புதலின்றி அதனையே உயிர்கள் விரும்புதலின், தெரியகிற்கிலமீதென்னை யென்றார். வீட்டின்பமுயிர்க்கு அநன்னியமாகலின் உரியசிற்சுக மென்றார்.

முனமடையாச் செல்வமாயென்றதற்கு உதாரணம் : தேவிகாலோத்தரம்.

“ ஒருபொரு ளெக்காலத்து முளதாகிச் சிறப்புடைத்தா
யிருவினை யின்றிமேலா மின்பத்தை யளிப்பதாகும்
பொருவிலா விதன்மேலன்பு பொருந்திடா தாருமுண்டே
+ திருவுலா வகன்றகல்விச் சிறந்தசான் றோர்கடாமே.”

என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (14)

15 துன்பவெம் பிறப்பி னிழிவையு மழியாச்
சுகபர வீட்டுயர் வினையும்
பின்பலை தொலைத்தெய் தருங்கரு வியதாப்
பெற்றவிப் பிறப்பையு மிதனின்
மின்புரை நிலையா மையையுமோர்ந் தனனேர்
விவேகியு மெ(னி)ற்பினும் விடயத்(து)
அன்புரு வீடு புகமிக விரையா
தரைக்கணந் தரைக்கணுற் றிடுமே.

எ - து. அநித்தியமாய்த் துக்கமாயுள்ள வெவ்விய பிறப்பினது தாழ்ச்சியினையும், நித்தியமாய் ஆனந்தமாயுள்ள மேலாகிய வீட்டினது உயர்ச்சியினையும், நெடுங்காலத்தின் பின்பு அந்த இழிந்த பிறப்பினை நீக்கி உயர்ந்த வீட்டினை அடைதற்கு அரிய ஏதுவாகப்

பெற்ற பெறுதற்கரிய இந்த மானுடப் பிறப்பினையும், அங்ஙனம் பெறுதற்கரிய பிறவியாயினும் மின்போலுந் தோன்றி அழி கின்ற இக்காயத்தினது அறிதற்கரிய அவதியினையும், விசாரணை பண்ணினன் ஒரு விவேகியுமானுற் பின்னரும் பிறப்பிற்கு ஏதுவாய விடயசுகத்தின் மேல் அன்புவைத்து வீடு அடைதற்கு ஏதுவாய துறவினை அடைந்து தவநெறிக்கண் அதிசீக்கிரமாய்ச் செல்லாது அரைக்கணப்போதாயினும் உலகவாழ்க்கையைப் பொருந்தி நிற்பனே என்றவாறு. பின்பவை தொகைத்தெய்த வென்றதைப் பிறப்பை நீக்கி வீடடையவென்று பிரித்துக்கூட்டுக. (15)

16 வினைப்பிறப் பொருவன் றுயரமென் றுணரின்
விடய போகங்கணச் சுதலுந்
தனக்குட லனிய முணர்தரின் மரணஞ்
சார்குறிக் குளநடுங் குதலு
நினைத்திடி னிதன்பேற் றருமைமா தவங்கள்
நீங்கிநாள் கழித்தலுந் துணிவில்
அனித்தமோர்ந் திடினேர் கணமெதிர் காலத்து
அவதிகூ றிடுதலு மிலையே.

ஏ - து. இருவினைக்கு ஈடாய்வரும் பிறப்பினை ஒருவன் துன்ப மென்று அறிந்தானேயானல் அத்துன்பத்துக்கு ஏதுவாய விஷய போகங்களை இச்சித்தலும் இல்லை. தனக்குக்காயம் வேறென்பது அறிந்தால் மரணக்குறி கண்டகாலத்தில் காயநீங்கு மென்னும் பயத் தினல் மனநடுங்குதலும் இல்லை. இம்மானுடப் பிறவி பெறுதற்கு அருமையென்று அறிந்தால் இப்பிறவிக்குப் பயனுகிய மோட்சத்தை அடைதற்கு ஏதுவாகிய மகத்தாகிய தவங்களைச் செய்தல் ஒழிந்து வாழ்நாள்களை வீணுளாகப் போக்குதலும் இல்லை. எந்தக்கணம் இருக்குமோ எந்தக்கணம் போகுமோவென்று தெளியக்கூடாத தேக அநித்தியத்துவத்தை அறிந்தால் ஒருகணப்போதாயினும் இன்ன காலத்தில் இன்னது செய்வோமென்னு மளவு சொல்லுதலும் இல்லை என்றவாறு, இல்லையென்னும் வினைக்குறிப்பு மொழியைக் கடை நிலைத் தீபகமாக்கி எல்லாவற்றேடுங் கூட்டிக்கொள்க.

மரணஞ் சார்குறிக்குளம் நடுங்குதலுமில்லை யென்றதற்கு உதாரணம்: பெருந்திரட்டு.

"வில்விளங்கிய விண்ணவர் மிகுந்தவாழ் நாளு
மல்லரும்பக லென்னுமீர் வாளினு லரிந்து
கொல்லும் வெங்கொடுங் கூற்றையார் குலைவுறுர்குறுகின்
நல்விருந்தென வுவந்தெதிர் கொள்ளுவான் ஞானி.''

மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (16)

17 கருமமொன் றியற்றப் பிறர்கையிற் கருவி
கவர்ந்துளோன் பினுமவர் கொளுமுன்
விரைவினெண் ணியசெய் யாதுமற் றதையே
மிகச்சிறப் பித்துநோக் குதல்போற்
புரையில்வீட் டின்ப மடைகுவா னதற்குப்
பொருந்திய வருந்தவம் புரியாது
ஒருகண மேனு நிலையிலிவ் வுடல்வைத்து
ஒப்பனை செய்துநோக் குதலே.

ஏ - து, தனக்கான ஒருதொழிலைச் செய்து முடிக்க அதனைச் செய்து முடித்தற்குரிய கருவியை அயலார் கையில் இரவல் வாங்கி வந்தவன் அக்கருவியைப் பின்னருங் கொடுத்தோர் வாங்கிக்கொள் ளும் முன்னர்த்தான் கருதிய தொழிலைச் சீக்கிரத்திற் செய்து முடியாது வைத்து அதனைத் தனதாகப் பாவித்து மிகவுஞ் சிறப் பித்துப் பார்த்துக்கொண்டிருத்தல் போலும்; குற்றமற்ற மோட்சானந் தத்தை அடையும்பொருட்டு அதற்குப் பொருந்திய அரிய தவத் தினைச் செய்யாமல் ஒருகணப்போதாயினும் நிலையில்லாத இக்காயத் தைத் தனதாகப் பாவித்துவைத்துச் செப்பஞ்செய்து பார்த்துக் கொண்டிருத்தல், என்றவாறு.

தனக்குரிய தொழிலைச் செய்தற்குப் பிறர்கையிற் கருவி வாங்கி னேன்போல், தனக்குரிய தவத்தினைச் செய்தற்குக் கருவியாக இக் காயத்தைச் சிவன்கையில் வாங்கிக் கொண்டதென வறிக.

இல்வாழ்க்கையிலிருந்து தானங்களைக் கொடுத்துப் பிறப்பினை நீக்கக்கூடாதோவென்ற சீடனை நோக்கிக் கூறுகின்ருர். (17)

18 பவத்தனிப் பரவைக் குரவையைத் தானப்
படுவையைக் கொடுகடப் பரிதால்
உவப்பொடு தவப்பாதை யினிவர்ந் தன்றி
யுண்மையித் தகவிகந் துலகோர்
அவப்பொழு தகல விருப்பதென் விருப்போ
வகன்றவர்க் கருத்தலா திகளாற்
றவத்தினை மறந்தார் கொல்லெனுஞ் சொல்லைத்
தமதுளத் துணர்கலார் போலும்.

எ - து. பிறவியாகிய ஒப்பற்ற விசாலம் பொருந்திய கடலினை இல்வாழ்க்கையிலிருந்து கொடுக்கப்பட்ட தானமாகிய தெப்பத்தினாலே கடத்தற்கரியதாம்; விருப்பத்துடனே துறவின்கணின்று செய்யப்பட்ட தவமாகிய கப்பலின்மேலேறினாலல்லது இது சத்தியம், இந்தத் தகைமையை விட்டுநீங்கி இவ்வுலகத்தார் வீணிலே பொழுது போக இருப்பது என்னவிருப்பமோ? துறந்தோர்க்குப் பசிநோய் குளிர் முதலியவற்றிற்கு உண்டி மருந்து உறையுள் முதலிய வுதவி அவர் தவத்திற்கு விக்கினம் வராதபடி பாதுகாத்தற்பொருட்டுத் தமக்கு உரிய தவத்தினை மறந்தார் கொல்லோ இல்லறத்தாரென்று திருவள்ளுவநாயனார் கூறியசொல்லைத் தமது உள்ளத்தின்கண்ணே விசாரணை பண்ணாதவர் போலும், என்றவாறு.

இல்லறமுற்றும் வழுவாது நடக்கவே குடும்பங் குற்றமாய்த் தோன்றும்; இதனாற் புறத்துறவுவரும்; இத்துறவினால் தவத்தைப் பண்ணவரும்; இத்தவத்தால் உட்டுறவு வரும்; இவ்வுட்டுறவால் மெய்யுணர்வு பிறக்கும்; இம்மெய்யுணர்வால் பிறப்பு நீங்கும்; ஆகலின் தானப்படுவையைக் கொடுகடப்பரிதென்றார். (18)

இல்வாழ்க்கையே "அறனெனப்பட்ட" தென்றுந் துறவினை "அஃதும் பிறன்பழிப்ப தில்லாயின்நன்" றென்றுந் திருவள்ளுவ நாயனார் இல்வாழ்க்கையை அதிகமாகக் கூறியிருக்க, நீர் அதனை மறுத்துத் துறவினை அதிகமென்றும் இதன்கணின்று வீட்டை அடையவேண்டுமென்றுங் கூறிய தென்னையென்று கேட்ட சீடனை நோக்கிக் கூறுகின்றார்,

19 ஈதலே யறமு மநித்தமா மனைத்தும்
இகழ்ந்துகை விடுதலே வீடும்
ஆதலாற் றானக் குரியவில் வாழ்க்கை
யதனையே யறமெனக் கூறிக்
கோதிலா வீட்டி னிலக்கண மிருத்தல்
குறித்துமெய் யுணர்வையுந் துறவூடு
ஓதினார் வேதந் தனைத்தமி ழுருவத்து
ஒளித்தெமக் களித்த வள்ளுவரே.

எ - து. யாவர்க்குங் கொடுக்குதலே தருமமும் அநித்தியமாகிய வெல்லாவற்றினையுந் துன்பமென்றிகழ்ந்து கைவிட்டு நீங்குதலே வீடும் ஆகலின் தானங்கொடுத்தற்குரிய இல்வாழ்க்கையையே அறமெனக் கூறித் துறவின்கண் குற்றமற்ற மோட்சலட்சணம் இருத்தலைநோக்கி மெய்ப்பொருளையறிதற்கு ஏதுவாய ஞானங்கூறிய

மெய்யுணர்வென்னும் அதிகாரத்தையும் துறவதிகாரத்தோடு சேர்த்துக் கூறினார்; வேதார்த்தங்களைத் தமிழ்மொழி ரூபத்திலே மறைத்து எமக்கருளிச்செய்த திருவள்ளுவ நாயனார், என்றவாறு.

மொழிகளுள் அருத்தமிருத்தலின் ஒளித்தென்றும், சத்தத்திற்கு உயிர் அருத்தமாகலின் உருவத்தென்றும், கூறினார். வேதமென்பதும் தமிழென்பதும் ஆகுபெயர். வேதந்தனைத் தமிழுருவத் தொளித்தென்றற்கு உதாரணம்: திருவள்ளுவமாலை.

"ஆரியமுஞ் செந்தமிழு மாராய்ந் திதனினிது
சீரியதென் றொன்றைச் செப்பரிதா - லாரியம்
வேத முடைத்துத் தமிழ்திரு வள்ளுவனார்
ஓது குறட்பா வுடைத்து."

என்றும்,

"செய்யா மொழிக்குந் திருவள்ளுவர் மொழிந்த
பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே—செய்யா
அதற்குரிய ரந்தணரே யாராயி னேனை
இதற்குரிய ரல்லாதா ரில்."

என்றும், மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (19)

20 நிறந்தரும் தெய்வப் புலமைவள் ளுவனார்
நீத்தவர் பெருமைநூன் முகப்பாற்
சிறந்திட வமைத்தாங் கதுகொடில் வாழ்க்கைச்
சிறுமைதூற் றினரது தெரியார்க்கு
அறந்தவா தியற்றி னவனினுங் கோடி
யதிகமா மெனமன மருது
துறந்துளோ னையும்பட் டணத்தெம தடிகள்
தொகுத்தகட் டுரைதிகழ்த் திடுமே,

எ - து. அறிஞராற் புகழப்படுகின்ற தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவநாயனார் துறந்தோரது பெருமையைச் சாத்திரமுகத்திற்கு அணியாக வைத்து அவரது பெருமையைப் பொருளாகக் கொண்டு, அதன்பின்னர் இல்வாழ்க்கைச் சிறுமையைப் புகழ்ந்தது போன்று இகழ்ந்தார். அந்த நுட்பம் தெரியாதார்க்கு முப்பத்திரண்டறமும் வழுவாது செய்யும் இல்வாழ்க்கையுடையோனிலும் கோடி பங்கு அதிகமாமென, உட்டுறவு இல்லாத புறத்துறவோனையும் பட்டணத்துப் பிள்ளையாகிய எமது சுவாமிகள் தொகுத்துக்கூறிய உறுதிமொழி தானே விளக்கும். என்றவாறு.

துறந்தோர் பெருமையெனவே துறவாதார்க்குச் சிறுமையென் பதும் அவ்வதிகாரத்தினுனும் காண்க. கட்டுரையாற் சிறுமை பெருமை அறியப்படுதலிற் கட்டுரை திகழ்த்துமென்ருர் (20)

ஆனுல் நீர்கூறிய துறவிலக்கணம் என்ணையென்ற சீடனை நோக்கிக் கூறுகின்ருர்.

21 பிறப்பெனு முவரிச் சுழியதா மெழிலார்
பெண்டிரா தியவுயிர்ச் சார்வும்
சிறப்புறு புவியா தியபொருட் சார்வும்
தீரநீக் குதறுற வவற்றுாடு
உறப்படு மெவைநீப் பினுமறி வுடையோர்
ஒருதம தனைபிதா வினையுந்
துறப்பரேற் றுறப்போர்க் கருநர கெனநீ
சொற்றசொல் சத்திய மாமால்.

எ – து. பிறவியாகிய கடலுக்குச் சுழியாகிய அழகு பொருந்திய பெண்டிர் முதலிய உயிர்ச்சார்வினையும், சிறப்பினையுடைய காணி முதலிய பொருட்சார்வினையும், ஒருங்கேவிட்டு நீங்குதல் துறவு. ஆனுல் நீர் கூறிய இருவகைச்சார்வான அவற்றுட் பொருந்தியிருக் கிற எவற்றினைத்துறந்தாலும் அறிவினையுடையோர் ஒப்பற்ற தமது மாதாவினையும் பிதாவினையும் துறப்பரோ? துறந்தால் என்னையோ வெனின் துறந்தோர்க்கு அரிய நரகமென்று நீ சொன்னுய். நீ சொன்னசொல் உண்மையேயாம், என்றவாறு.

மாதாபிதாக்களை நீ இன்னுரென்று அறியாயென்று கூறி மேல் மாதாபிதாக்களாவார் இன்னுரென்று கூறுகின்ருர். பெண்டிராதிய வெனவே மாதா, பிதா, புத்திரர், சகோதரர் முதலிய பந்துக்களையும், புவியாதிய வெனவே தனம், தானியம், வஸ்திரம், ஆபரணம், மாடு, ஆடு, அடிமை முதலியவற்றையும் வருவித்துக் கொள்க.

22 விடையதூ ரிறையே தாதைமற் றவன்பான்
மின்னெம தன்னையன் னவரைக்
கடையரே மறந்து துறந்துதா னன்ருே
கடும்பல விடும்பையுற் றனமிவ்
வடைவுணர்ந் திலைபோன் றுடலிதற் கேது
வாய்வரத் தாய்பிதா வெனநெஞ்
சுடைவுரு நின்ருய் பவந்தொறிவ் வணமுற்
றுளவுயிஎக் களவியா துரையே.

எ - து. இடபத்திலேறி நடத்துகின்ற கடவுளே எமது பிதா. அவனது பாகம் பிரியாதிருந்த மின்போல்வாளே எமது மாதா. அந்தப் பிதாவையும் மாதாவையும் கடையராகிய யாம் மறந்து துறந்தல்லவோ அளவில் காலங் கடிய பிறவித்துன்பத்தை அடைந் தனம். இந்த முறைமையை அறியாய்போன்று உடம்பு தோன்றற்கு ஏதுவாய் வருகின்ற பேர்களை மாதாபிதாக்களென்று மனங்கலங்குரு நின்ருய். சனனந்தோறும் இந்த முறையே மாதாபிதாக்களென்று வந்த சீவர்களுக்கு மட்டு யாது நீ சொல்வாயாக, என்றவாறு.

உயிர்க்கு மாதாவும் பிதாவும் சத்தியும் சிவனு மென்பதும், உயிரும் நித்தியம் அவரும் நித்தியமென்பதும், அவரை மறந்து நீங்கி ஞேர்க்குப் பிறவித்துன்பம் வருமென்பதும், சோணித சுக்கிலங் களினுல் தேகம் உண்டாகையால் இவ்வுடம்பிற்கே மாதா பிதாக்கள் இவரென்பதும், இவ்வுடம்பும் அநித்தியம் இதற்கு ஏதுவாய் வந் தோரும் அநித்தியமென்பதும், இவர் சனனந்தோறும் வேறுவேருய் மாறிவருதலின் இவரைத்துறந்து தவம்புரிவோர்க்கு நிரயத்துன்ப மில்லை யென்பதுங் கண்டுகொள்க.

உடலிதற்கேதுவாய்வரத் தாய் பிதா வென்றதற்கு உதாரணம் :

'' அத்தனெ டன்னைக் கன்பு செய்கின்ரு ரளவில்
பிறப்புற் றவையவை தோறும்
மெத்தனை தாயும் தந்தையு முற்ரு ரித்தனை
யன்ருே விவர்களுமிங்கே.''

மற்றும் வருவனவற்ருற் காண்க. (22)

உயிர்க்குத் தாய்தந்தை வேறேயிருத்தலின் உடற்குத் தாய் தந்தைகளைத் துறந்தாலும் தன்னை நம்பியிருந்த மனைவி புத்திரரைத் துறக்கலாமோவென்ற சீடனைநோக்கிக் கூறுகின்ருர்.

23 தனதகத் தகலா திருந்துபே ரின்பந்
தருதலான் மனைவியுந் தன்பால்
இனிதுதித் தொருதன் வினையொழித் தசையா
திருத்திவீட் டமுதருத் துதலால்
உனலருஞ் சுதனு மொருவனுக் கவனுடு
உதயமா யெழுந்தமெய் யுணர்வே
பினையிஃ தன்றி மனைசுத ரெனயாம்
பேணிநாட் கழிப்பதும் பிழையே.

எ - து. தனது மனமாகிய வீட்டின்கண் இறையளவாயினும் விட்டு நீங்காமலிருந்து பேரின்பத்தைத் தருதலினுற் பெண்டிரும், தனதிடத்தில் இனிதாய்த் தோன்றி ஒப்பற்ற தனது தொழில்களை மாற்றி முத்தியாகிய வீட்டின்கண் அசைவற வைத்து அம்முத்தியின்பமாகிய அமுதினைப் புசிப்பித்தலின் நினைத்தற்கரிய புத்திரனும், ஒருபுருடனுக்கு அவனுள்ளே உதயமாய்த் தோன்றிய மெய்ஞ்ஞானமே. பின்னர் இந்த மெய்ஞ்ஞானத்தை அன்றிப் பெண்டிர் புத்திரரென்று அபிமானித்துக்கொண்டு வீணிலே வாழ்நாள்களைப் போக்குதலும் குற்றமாம், என்றவாறு.

மனைசுதரால்வரும் இன்பம் அநித்தியமும் அற்பமுமாகலாலும் மெய்யுணர்வால் வரும் இன்பம் நித்தியமும் பூரணமுமாகலாலும் இதற்கு அஃது ஒப்பன்றாயினும் ஒருபுடை ஒப்பாகக் கூறினரென்றறிக.

ஆனல் இந்த இளமைப்பருவத்திலே இல்வாழ்க்கையோடிருந்து இம்மையின்பத்தை அநுபவித்து முதிர்ந்த பருவத்தில் துறந்து தவத்தைப்பண்ணி வீட்டின்பத்தை மறுமைக்கண் அடையக் கூடாதோவென்ற சீடனை நோக்கிக் கூறுகின்ருர். (23)

24 வேண்டினுண் டாகத் துறக்கவென் றமையால்
விருத்தனுய்க் கருத்ததுழிந் துருவங்
காண்டல்செய் விழிபஞ் சடைந்துட னடுக்குங்
காலம்வந் தடைவதன் முன்னர்
மாண்டகற் பதனுற் சாலியைப் போலு
மனைவியா தியசமா தியினுற்
றீண்டுமா னந்தம் பலவடைந் திடுதற்
கெண்ணிநீத் திடுவர்புண் ணியரே.

எ - து. முத்தியின்பம் வேண்டிற் காலமுண்டாகத் துறக்க வேண்டுமென்று திருவள்ளுவநாயனர் அருளிச்செய்தமையால் வார்த்திகனுகி மனந்தடுமாறி உருவங்களைக் காணுதல் செய்யாநின்ற கண்கள் பஞ்சடைந்து உடல் நடுக்குறும் அக்காலம் வந்து பொருந்துமுன்னரே, மாட்சிமைப்பட்ட கற்பினுல் அருந்ததியைப் போன்ற பெண்டிர் முதலாகிய சார்வுகளைச் சமாதி நிட்டையைப் பொருந்தி இக்காயத்தின்கட் பல வின்பங்களை அடைதற்குக் கருதித் துறப்பார் புண்ணியர், என்றவாறு.

முதுமைக்காலத்தில் உள்ளம் தடுமாறுதலின் ஆசாரியன் உபதேசித்த மொழிகளை விசாரணை பண்ணக்கூடாது. விழி பஞ்சடைதலின் ஞானசாத்திரங்களைப் பார்க்கக்கூடாது. உடல் நடுக்குறுதலின் அசைவற நிட்டையில் இருக்கக்கூடாது. ஆகையால் நடுக்குங்காலம் வந்தடைவதன் முன்னரென்ருர். நிட்டை கூடி அவத்தைகள் நீங்குந்தோறும் இன்பம் வருதலின் ஈண்டும் ஆனந்தம் பலவடைந் திடுதற்கென்ருர். உடல்பொருளாவி மூன்றனையும் ஆசாரியன்கையில் சத்தியமாகக் கொடுத்தலிற் புண்ணியரென்ருர். இம்மூன்றனையும் கொடுத்தலாவது "உடல்தானென்று அபிமானித்தலின்மையும். விட்ட பொருள்களின்மேற் பற்றுதலின்மையும். சிவமன்றி ஒன்றைச்சுட்டுதலின்மையும்," எனக்கொள்க.

விருத்தனுய்க் கருத்தழிந் தென்றதற்கு உதாரணம்: திவ்விய பிரபந்தம்,

"முதுகு பற்றிக் கைத்தலத்தான் முன்னொரு கோலூன்றி
விதிர் விதிர்த்துக் கண்சுழன்று மேற்கிளைகொண் டிருமி
இதுவென் னப்பர் மூத்த வாறென் றிளையவ ரேசாமுன்
மதுவுண் வண்டுபாடுஞ் சோலைவதரி வணங்குதுமே."

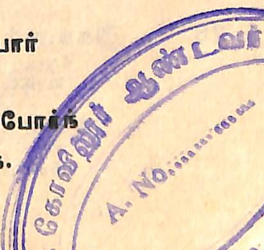
என்றும்,

"பண்டு காமரான வாறும் பாவையர் வாயமுதம்
உண்டவாறும் வாழ்ந்தவாறு மொக்க வுரைத்திருமித்
தண்டுகாலா வூன்றிமெள்ளத்தள்ளி நடவாமுன்
வண்டுபாடுஞ் சோலைசூழ்ந்த வதரி வணங்குதுமே."

என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க, (24)

நீர் துறக்க வேண்டுமென்று கூறிய மனைவியை முதிர்ந்த வயதில் துறப்பதன்றி இளமைவயதில் துறந்தால் பாவமென்ற சீடனை நோக்கிக் கூறுகின்ருர்.

25 இளமையின் மனையைத் துறத்தறீ தெனிற்றுன்
இறத்தலிற் றுறத்தலீ டலவால்
அளவிறீ தஃதாங் குயிர்ச்செய லன்றேல்
ஆபற்சன்னி யாசந்தீ ததுமெய்
விளிதலாற் பழுதின் றேற்பினு மிருப்பார்
விடுதறீ தடுபிணி குறித்தேல்
உளையுநோ யிலரு மிறப்பதென் பிறப்போர்க்
தொழித்திடிற் பழித்திடா துலகே.

எ – து. இளமை வயதினையுடைய மனைவியைத் துறக்குதல் பாவமென்னையாகுல், தான் அவளை அவ்விளமைக்கண் விட்டு இறந்துபோகின்ற பாவத்தோடு துறந்து போகின்ற பாவம் சமான மன்று. ஆகையால், அங்ஙனம் விட்டு இறந்துபோதல் அளவிலாத பாவம். இறந்துபோதல் சிவச்செயலேயன்றிச் சீவச் செயலன் ருகையால் ஆபற்சன்னியாசம் சீவச்செயலாகலின் அதற்குப் பாவம் உண்டாகவேண்டும். அச்சன்னியாசம் பண் ணிக் கொண்டவுடனே தேகநாசமாகலின் அது பாவம் இன்றென்பை யாகில், அச்சன்னியாசம் பண்ணிக்கொண்ட பின்பும் தேகநாச மின்றி யிருப்பார் விட்டுத்துறந்திருத்தல் பாவம். அத்தேகநாசம் பண்ணுகின்ற வியாதியைக் குறித்துத் துறந்தமையால் பாவம் இன் றென்பையாகில், உடலை வருத்துதல் செய்யும் நோயில்லாதாரும் இறந்து போவதென்னை? ஆகையால் பிறப்பினது அநித்தியத்து வத்தை விசாரித்துத் துறந்தால் உயர்ந்தோர் பழியார், என்றவாறு.

விட்டிறந்தோன் மனைவிக்கு மங்களகாலத்துப் பந்தி பாவா டைக்கு வரக்கூடாமையினுலும், நல்ல வஸ்திராபரணங் கந்தபுட்ப முதலியவை தரிக்கக் கூடாமையினுலும், மங்கலத்தின்கண் அவளைக் கண்டபோது மங்கிலியப்பெண்கள் இகழ்தலினுலும், துன்பம் வருத லின், விட்டுத் துறந்தோன் மனைவிக்கு அம்மங்கலத்திற் சிறப்புச் செய்கையாலும், நற்புடைவை முதலியவை தரித்துக்கொள்கையா லும், அவள் புருடனைப் புகழுந்தோறும் அவளையும் புகழ்தலினுலும் இன்பம் வருதலின் இறத்தலிற் றுறத்த லீடலவென்ருர், “அநித்திய விவேகந் தோன்றித் துறந்தோனை இம்மைக்கண் உயர்ந்தோர் பழியாமையின் அவனுக்கு மறுமைக்கண் பிறவித்துன்பம் இன்றென் பதும், உயர்ந்தோர் பழியாரெனவே இழிந்தோர் பழிப்பாராயினும் அதனுல் அவனுக்கு ஒரு குற்றம் இன்றென்பதும்,” காண்க. உலக மென்றது உயர்ந்தோரை. (25)

புதல்வரைக் குடும்பம் தாங்கும் பருவம் வந்த காலத்தில் அதற் குத் துணையாக வைத்துத் துறத்தல் நன்று; அவர்க்கு அதனைத் தாங்கும் பருவம் வருதற்கு இடையே கனவியாதி வந்தகாலத்தில் ஆபற்சன்னியாசம் பண்ணிக்கொள்ளுதல் நன்று; அங்ஙனம் துறத்த லன்றிச் சும்மாவிட்டுத் துறத்தல் தீதென்ற சீடனை நோக்கிக் கூறு கின்ருர்.

26 இக்கணத் திருந்த தினிவருங் கணத்து
டிருக்குமோ மரிக்குமோ வுடலென்று
அக்கண மனையா திகட்கரன் றுணையா
மன்றென வெணித்துற வறஞ்சார்

மிக்கவ ருபற் சன்னியா சியுஞ்சார்
வினுக்குரஞ் சேர்த்திவிட் டவனுந்
துக்கமே வலிற்பின் பவரிவன் போலுந்
துறவரன் றென்பதுந் துணிவே. 26

எ - து. இந்தக்கணப் பொழுது இருந்தவுடல் இனிமேல் வரும் கணப்பொழுதிலே இருக்குமோ நாசமாமோவென்று அநித்திய விவேகம் தோன்றிய அந்தக் கணப்போதிலே தானே பெண்டிராதிய சார்வினுக்குச் சிவனே துணை நாம் துணை அன்றென்று கருதித் துறவறத்தை அடைந்த உயர்ந்தோனே ஆபற்சன்னியாசம் பண் ணிக்கொண்டவனும், மனைவியாதிய சார்வினுக்கு வலிய துணை சேர்த்திஞேனும், ஆவன். இவனல்லாமல் வியாதியைக் குறித்து அநித்தியம் தோன்றி ஆபற்சன்னியாசம் பண்ணிக்கொண்டவனும்' மனைவியாதிய சார்வினுக்குப் புதல்வராதி சீவர்களைத் துணையாகச் சேர்த்திஞேனும். பின்பு துன்பத்தை அடைதலினுல் அவர்களை இவன்போலும் துறவரென்று சொல்லுவது தெளிவன்று என்றவாறு.

இவ்வநித்திய விவேகம் கணப்போதாயினுமாருது உடைய ருகையாலும், சார்வினுக்கு அழிவில்லாத சிவனே துணையாகச் சேர்த்திருகையாலும், இவனே ஆபற் சன்னியாசியென்றும், சார்வினுக்கு உரஞ்சேர்த்தி விட்டவனென்றும், வியாதியைக்குறித்து ஆபற்சன்னியாசம் பண்ணிக்கொண்டவன் தேகநாசமின்றி இருந்த காலத்து மனைவி முதலியோரை விடுத்தேனேயென்று பின்பு துன்பம் அடைதலினுலும், சார்வினுக்குச் சீவரைத் துணையாகச் சேர்த்திஞேன் அச்சீவர்கட்கு இடையூறு வந்த காலத்தில் அங் ஙனம் வரலாமோவென்று பின்பு துன்பம் அடைதலினுலும், அவர்களை இவன்போலும் துறவரன்றென்பதும் துணிவே யென்றுங் கூறிஞர். அநித்திய விவேகந் தோன்றித் துறக்கின்ற துறவே சிறப் பென்பதும், சீவர்களுக்குச் சிவனே துணையன்றிச் சீவர்கள் துணை யன்றென்பதும் கண்டு கொள்க. (26)

வேதம் எழுபத்தைந்து வயதுக்குமேல் சன்னியாசம் பண்ணிக் கொள்ள வேண்டுமென்றுகூற, நீர் அதனை மறுத்து இளமை வயதிலே துறக்கலாமென்று கூறியது என்னையென்ற சீடனை நோக் கிக் கூறுகின்ருர்.

27 பிறந்த வப்பொழுதே யினியொரு தலையாப்
பிறப்பறுத் திடுவமென் றெணியே
உறைந்தனை வயிற்றிற் பினையதுற் பவத்தா
டுறுபெறுந் துயரிஞ லுயிர்கண்

மறந்துறு முறையுஞ் சுகரகன் றமையு
மதித்துநெஞ் சழிவினம் போல்வார்க்கு
அறைந்திடு மலது பிறப்புணர்ந் தகல்வாக்கு
அவதியு மறையுமோ மறையே.

எ - து. கருப்பத்தின் நீங்கிப் பூமியின்கட்பிறந்த அந்தக் கணப்போதிலே முன்னெடுங்காலம் இத்துன்பத்தை மறந்து மோசம் போனோம், அங்ஙனம் மோசம் போகாதபடி இனியொரு நியமமாகத் துறந்து ஞானாசாரியனை அடைந்து வேதாகமங்களைத் தேர்ந்து தவத்தினைச் செய்து பிறப்பினை மாற்றிக் கொள்வோமென்று மாதாவினது கருப்பத்தின்கண் நினைத்துக்கொண்டிருந்து, பின்னர் அந்த விவேகத்தை உற்பவிக்குங் காலத்து வரும் மிகுந்த பெரிய துன்பங்களினால் சீவர்கள் மறந்திருக்கின்ற முறைமையினையும், பிண்டஞானம் அண்டத்தின்கண்ணும் மறவாதுவந்த சுகரானவர் பிதா முதலிய சார்பினைத்துறந்து தவத்தினைப் பண்ணிப் பிறப்பைமாற்றிய முறைமையினையும், சுருதியும் குருவும் கூறக்கேட்டு அறிந்திருந்தும் மனத்தின்கண் விசாரமில்லாத எம்போலிகளுக்கு இன்ன வயதிலே துறக்க வேண்டுமென்று மட்டுக்கூறுமல்லது பிறப்பினது அநித்தியத்துவத்தை விசாரித்துத் துறப்போர்க்கு மட்டுக் கூறுமோ வேதம், என்றவாறு.

உற்பவத்துறு பெருந்துயரென்றது பிரசூதவாயு முரித்துத் தள்ளுதலினாலும் யோனித்துவார நெருக்கத்தினாலும் வருந்துன்பங்களை.

பிறந்தவப்பொழுதே யினியொருதலையா வென்றதற்கு உதாரணம்: சிவதருமோத்திரம்.

"இறந்த முனமே யினிப்பிறப்போ
மென்று மிந்த முறையினியாம்
பிறந்த பொழுதே பிறவாத
பெருமை யுடைய பிஞ்ஞகனை
அறிந்தே யவலப் பிறப்பிறப்பை
யறுத்து விடுவோ மவனருளாற்
செறிந்தே குரவன் றிருவடியைத்
திகழ்ந்த வேதா கமந்தெருண்டே."

என்றும், கூர்மபுராணம்.

"ஈங்கிவை பிறழ்ந்துவரு மியாவை யவையென்னிற்
கோங்கமுலை மாதரொடு கூடு வதன்முன்னம்

ஓங்கிய சன்னியாசியென வுற்றிடலுமாகுந்
தீங்கெறி மெய்ஞ்ஞானநெறி சிந்தைநிலைபெற்றால்."

என்றும்,

"இல்லற முயன்றுகடன் மூன்றுமினி தீந்தால்
அல்லலற மேவுமெதி யாகியமர் கிற்பார்
முல்லை நகை மாதர்கடி முற்றிய தினத்தின்
ஒல்லையெதி யாகியுணர் வுற்றிடலு மாமால்."

என்றும், வரும். மற்றும் வருவன வற்றாற் காண்க. (27)

28 கருப்பமா ருயிரத் துயர்பெயர்த் திடுதல்
காரண பூரண ஞானம்
விருப்பமா யடையக் கடவமென் றிருக்கும்
வியாசர்சே யடைந்தது மதுவே
திருப்பியீண் டதனைத் துறவின்மீ தேற்றிச்
செப்பலென் னெனிற்றுற வினைவிட்டு
இருப்பதோர் ஞான மெவன்கொலித் தவரென்
இசைப்பதென் பெயர்மெய்ஞ்ஞா னிகட்கே.

எ - து. மாதாவினது கருப்பத்தின்கண் உறைந்துள்ள உயிர்கள் அந்தத் துன்பத்தை இனிமேல் அடையாதபடி நீக்கிக் கொள்ளுதற்கு ஏதுவாகிய பரிபூரண ஞானத்தைச் சந்தோஷமாகி அடையக்கடவோ மென்றிருக்கும் வியாசபுத்திரராகிய சுகர் பிண்டத்தின் கண் நினைத்துக்கொண்டிருந்து அண்டத்தின்கண் வந்து அடைந்ததும் அந்த ஞானமே. நீர் அந்த ஞானத்தைத் திருப்பி இங்கே துறவின்மேல் வைத்துச் சொல்வதென்னை யென்று கேட்பாயானால், துறவினை விட வேறாயிருப்பதொரு ஞானம் யாது? மெய்ஞ்ஞானிகளுக்குத் துறந்தோரென்று பேர் சொல்வது என்னை?

உட்பற்றுப் புறப்பற்றெல்லாம் துறந்த விடத்தின் ஞானமாகலின் துறவினை விட்டிருப்பதோர் ஞானமெவன் கொலென்றார். (28)

29 ஞானியஞ் ஞானம் கெடுத்தலாற் றுறவோன்
எனப்படு நவிற்றி னஞ்ஞானந்
தானுட லினைநா னெனுமக விருளென்
றனைஇஃ தெமக்குமொத் ததுவால்

ஊனமின் மறைதேர்ந் தொருசிவம் நானென்
றுளத்துணிச் சயித்தவக் கணமே
யானென றவிர்ந்தவ் விருளுமாய்ந் திடுமென்று
இசைத்தனை இதுபழு தன்றே.

எ - து. ஞானியானவன் அஞ்ஞானநாசம் பண்ணுதலால் அவன் துறவோனென்று சொல்லப்படுவன். சொல்லுமிடத்தில் அஞ்ஞானத்தின் இலக்கணந்தான் எங்ஙனமெனின், தானல்லாத உடம்பைத் தானெனக் கருதப்பண்ணும் உள்ளிருளென்ருய். இஃது எமக்குஞ் சம்மதமாயது. குற்றமற்ற சுருதி விசாரணைபண்ணிச் சர்வமும் மித்தை; ஒப்பற்ற சிவமொன்றுமே சத்தியம்; அந்தச் சிவம் நானென்று உள்ளத்தின்கண் நிச்சயம் பண்ணின அந்தக் கணப் போதிலே உடம்பினை யானென்று கருதும் அகங்காரமும் நீங்கி அவ்வகங்காரம் கருதற்கு ஏதுவாய அஞ்ஞானவிருளும் நாசமா மென்று கூறினை. இங்ஙனம் கூறியது குற்றம் என்றவாறு.

அஞ்ஞானவிருள் தானல்லாத உடலைத் தானெனக் கருதச் செய்தல் சுபாவமாகையால் எமக்கும் ஒத்தது என்ருர்; நிச்சய ஞானத்தால் அவ்விருள் போகாதாகலின் இது பழுதென்ருர். (29)

30 திரிவித வுலகத் தரிதொரு ஞானி
தேர்விடத் தென்றுமோ ரொன்றை
உரைசெயிற் பிரம வித்தையொத் தரிதோ
வென்றுமிவ் வுலகுரைப் பதனுல்
அரிசொல்கீ தையிலும் பிரமசா தகரி
ஞர்க்குள வருத்தமென் பதனுற்
பெரியதோர் வருத்த மெனமறை துணிந்தப்
பிரமநா னெனவிருத் தலினே.

எ - து. சொர்க்க மத்திய பாதாளமென்று மூன்று விதமா யுள்ள உலகத்தின்கண்ணும் விசாரிக்குமிடத்தில் ஒருஞானி கிடைத் தல் அரிதென்றும், ஓரோர் அரிய வித்தையினைப் பார்த்துச் சொல்லு மிடத்துப் பிரமவித்தைபோல் ஈதரிதோவென்றும், இவ்வுலகத்தார் வழக்கமாகச் சொல்வதனுலும், அரி கூறிய பகவத்கீதையின் கண் ணும் பிரமசாதகரினும் யாவருக்கு உள்ளன வருத்தங்களென்பதனு லும் அவ்வித்தைபோல் அரிதும் பெரியதோர் வருத்தமும் என்னை யுள ? வேதத்தை ஆராய்ந்து இரண்டென்பது இன்று பிரமம் ஒன்றே யென்று நிச்சயம்பண்ணி அந்தப் பிரமம் நானென்று இருத் தலினுல், என்றவாறு.

எவ்வகைப்பட்ட அரிய வித்தைகளும் மாயாகாரியங்களுள் அடக்கம். பிரமவித்தை யொன்றுமே மாயாகாரிய காரணங்களை யெல்லாம் கடந்த வித்தையாகலின், இதனது பெருமையினையும் இதனையடைந்த ஞானியினது பெருமையினையும் வேதாகமங்கள் கூறுதலன்றி, உலகத்தாரும் வழக்கமாவெடுத்துக் கூறுதலின் உலகுரைப்பதனு லென்ருர். முன்னர் வேதாகம நிச்சயார்த்தம் பண்ணிக்கொண்டு பின்னர்ச் சமாதி நிட்டை கூடிப் பெரிய வருத் தத்துடனே மாயாகாரிய காரணங்களையெல்லாம் நீத்து அரிதாகிய பிரமவித்தையை அடைந்தவனே மூவுலகத்தும் அரியன்; அவனே பரஞானி யென்பதும், வேதநிச்சயார்த்தம் பண்ணிக்கொண்டு பிரம நானென்று இருத்தற்குப் பெரியவருத்தம் இன்மையானும், அங் ஙனம் இருத்தல் யாவர்க்கும் எளிதிற் கூடுமாகலானும் இந்நிச்சயம் மாயாகாரியமாகிய மனத்தைக் கொண்டாகையாலும் இது பிரம வித்தை அன்றென்பதும், இந்நிச்சயமுடையார் அபரஞானிகளென் பதும் கண்டுகொள்க.

திரிவிதவுலகத்தரிதொரு ஞானியென்றதற்கு உதாரணம். பரமார்த்ததரிசனம்,

"காரண மிறந்தொன் றிற்குங் காட்சியிற் படாத வொன்றைச்
சேர்பவர் வருத்தம் வேறு செப்பிட லாவ தன்ருல்
ஓர்வரி திதுதான் வாழு முயிர்களா லாவ தொன்ரு
யாரவர் பெருமை தன்னை யளவறுப் பவர்களையா"

என்றும், மற்றும் வருவனவற்ருற் காண்க. (30)

31 வருத்தமொன் றின்றிச் சாரலாம் பிரமம்
என்றயன் வகுத்தகீ தையினூடு
உரைத்ததெற் றினுக்கா வெனிற்பர ஞானம்
உணர்வர்க் குன்னுத லுரைத்தல்
நிரைத்திடு தொழில்க ளொன்றும் வேண்டாது
நீத்துவா ளாவிருத் தலினுல்
அருத்தமற் றதனுக் கோர்ந்துநூல் தெளித
லாகநீ துணிந்தனை போலும்.

எ - து. ஒரு வருத்தமும் இன்றிப் பிரமத்தை அடையலா மென்று பிரமன் வகுத்துக் கூறிய பிரமகீதையின்கட் சொல்லியது என்னத்துக்காகவென்று கேட்பாயானுல், பரஞானத்தை அறி வோர்க்கு மனத்தால் நினைத்தலும் வாக்கால் சொல்லுதலும் முறை

வழுவாது காயத்தாற் செய்யுந் தொழில்களுமாகிய இவற்றுள் ஒன்ருயினும் விரும்பாது விட்டுச் சும்மாவிருத்தலினுல், அங்ஙனம் அருத்தமிருக்க அதனை அறியாது நீ இச்செய்யுளுக்கு அருத்தம் வேதத்தை ஆராய்ந்து நிச்சயம் பண்ணிக்கொள்ளுதலாக இங்ஙனம் அறிந்தாய்போலும், என்றவாறு;

மனத்தால் நினைத்தல் கிரியாயோகம்; வாக்காற் சொல்லுதல் வேதாகமங்களை யோதி நிச்சயம்பண்ணப்பட்ட அபரஞானம். காயத்தால் செய்தல் சரியை கிரியைகள். இச்சரியை கிரியை யோகங்களையு அபரஞானத்தினையும் கடந்தது பரஞானமாகலின் அப்பரஞானமுணர்வோர்க்கு அம்முக்கரணங்களும் அசைவின்றி யிருக்க வேண்டுமாகலின் ஒன்றும் வேண்டாது வாளா விருத்தலினு லென்ருர். வாக்குமனம் மாயாகாரியம் இவற்ருல் நிச்சயம்பண்ணின ஞானம் ஞானமன்ருகலின் இப்பாட்டிற்கு அருத்தம் ஈதன்றென்று கூறவேண்டி நீ துணிந்தனை போலுமென்ருர். முக்கரணங்களும் அசைந்தவிடத்து வருத்தமென்பதும், அவை அசையாது நின்ற விடத்து வருத்தம் இன்றென்பதும், கண்டுகொள்க.

வருத்தமொன்றின்றிச் சாரலாமென்றதற்கு உதாரணம்: சொரூபானந்தசித்தியார்.

"ஆதலா லறியு மறிவெலாங் கைவிட்
டறிவினுக் கறிவதாய் நின்ற
பேதமில் பிரம மொன்றுமே காண்பான்
பெறும்பெறி னின்பமாய்ப் பிறத்தல்
சாதலற் றிருக்கு மதனையோர் வருத்த
மின்றியே சாரலா யிருக்க
வாதரித் தறியா ரற்பமே விரும்பி
யனந்த துக்கத்திலே யமைவார்." (31)

32 சிறியவர் மணற்சோ றுண்டுதேக் கிடல்போற்
றேர்ந்துநூ றெளிந்தமாத் திரத்தின்
அறிதரிற் சிவமும் விடயமா மெனநீத்
தகத்திரு ளுறுதுவைத் தந்தோ
உறுமகம் பிரம மெனவுரைத் திறுமாந்
துறைதலோ ஞனமஞ் ஞானந்
துறவினை யுறுது மாயுமே வாயாற்
சுடரெனி னிருடுமிந் திடுமே.

எ - து. சிற்றிலிழைக்கின்ற சிறுபெண்கள் மணலாகிய சோற்றினை வயிறு நிறையவுண்டதுபோலுண்டு ஏப்பமிடுகின்றது போல், வேதத்தினை ஆராய்ந்து நிச்சயம் பண்ணிக்கொண்ட மாத்திரத்திலே அறிவினால் அறியப்படுவனவெல்லாம் விடயமாகலிற் சிவத்தினை அறியத்தொடங்கில் இதுவும் விடயமாமென்று இதனை அறியும் அறிவை விட்டு உள்ளிருளாகிய அவித்தையை நீங்காது வைத்துக்கொண்டு, அந்தோ அவ்விடத்துப் பொருந்தாநின்ற நான் பிரமமென்று சொல்லி இறுமாந்து கொண்டிருக்குதலோ ஞானம்? அஞ்ஞானமானது துறவினை அடைந்தாலன்றி நாசமாமோ? இருள் வீட்டினிடத்து இருந்து விளக்கு வாயினுல் விளக்கென்ருல் அவ்விருள் நாசமாமோ நீ சொல்வாயாக, என்றவாறு.

சிறியவர் சோறல்லாத மணலைச் சோருகப் பாவித்துத் தாம் உண்ணுதிருந்தும் உண்டதுபோல் பாவித்துப் பிறர்காண ஏப்பமிடு கின்றதுபோல், இவரும் அபரஞானத்தைப் பரஞானமாகப் பாவித்துப் பிரமானந்தம் லபியாதிருந்தும் [1]லபித்ததுபோல் பாவித்துப் பிறர்க்குச் சொல்கின்ருரெனக்கொள்க. மாயாகாரியங் களாகிய எல்லாவற்றையும் துறந்து அஞ்ஞானத்தைக் கெடுக்க வேண்டுதலின் துறவினையுருது மாயுமேயென்ருர். (32)

ஞானத்தால் அஞ்ஞானத்தைக் கெடுப்பதன்றித் துறவினுல் அஞ்ஞானத்தைக் கெடுக்கலாமோ வென்ற சீடனை நோக்கித் துறவுதானே ஞானமென்று மேற்கூறுகின்ருர்.

33 ஞானியே யெவரும் வணங்குதற் குரியோன்
நவிலுமா சௌசமில் பெரியோன்
மானிலத் தவன்ரு னுடல்விடிற் குகைப்பால்
வைக்கவென் மறைப்படி புரிதல்
தானும்வே தாந்தப் பொருடுணிந் திடினுஞ்
சாற்றினில் வாழுமந் தணர்க்கின்(று)
ஆனதாற் றுறவு பெற்றநற் றவரே
அமலவீ டடையுஞா னிகளே.

எ - து. துறவியாகிய ஞானியே யாவராலும் வணங்குதற்கு உரியோன். அவனே அசுத்தமில்லாத பெரியோன். அவன் பூமியின்கண் காயத்தைவிட்டு நீங்கியகாலத்தில் அதனைக் குகைக்கண் வைக்கவேண்டுமென்று வேதஞ்சொன்னபடியே

1. கை கூடியது போல்.

செய்குதலும் பரஞானிகளாயினும் இல்வாழ்க்கையினை உடைய அந்தணருக்கு இல்லையானபடியினாலே, துறவினை அடைந்த நல்ல தவத்தினை உடையோரே நின்மலமாகிய வீட்டினை அடையும் ஞானிகள், எ - று.

துறவினோன் ஞானியல்லனாயினும் இல்வாழ்க்கையுடையோன் ஞானியாயினும் இவன் அவனை வணங்க வேண்டுதலின் எவரும் வணங்குதற்குரியோனென்றும், அவன் இறந்தகாலத்தில் அவனது காயத்தைக் குகைக்கண் வைத்து அதனது தலையில் தேங்காய் உடைத்துப் பூசித்துப் பின்பு மூழ்காமல் விடுபுகுதலின் [1]ஆசௌசமில் பெரியோனென்றும், கூறினர். இல்வாழ்க்கையில் ஞானம் வருதல் ஏகதேசமாகையாலும், துறவின்கண் ஞானம் வருதல் வெகுவாகை யாலும், துறவினை ஞானமென்றார்.

ஞானியே யெவரும் வணங்குதற் குரியோ னென்றதற்கு உதாரணம் : சமாதி.

" ஒழுக்கமே புரிந்தோனுத லதனைவிட் டொழிந்தோனுதல்
இழுக்கஞ்செய் மூர்க்கனுதல் பண்டித னுதலெண்ணில்
பழிப்பரு ஞானந்தன்னில் முயல்பவன் பணியத்தக்கோன்
தொழத்தகு ஞானியென்று சொல்லவேண்டுவது முண்டோ

பெரியோனென்றதற் குதாரணம் :

"பலன்கள் வேண்டிய பரிசெலாம்
பலித்திடும் பரமதத் துவஞானி
நலங்கொ ணுமமா மந்திரஞ்
செபித்திட நயந்தவ னீராடுஞ்
சலங்கொ டீர்த்தமா மவன்றிரு மேனியே
சகல தெய்வமுஞ் செவ்வாய்
மலர்ந்தவாசக மறுபிறப்பென
வருமயற்பிணி மருந்தாகும்."

குகைப்பால் வைக்கவென்றதற்குதாரணம்: மெய்ஞ்ஞான விளக்கம்

"பிறிவி லாத [2]பிரமபி சனுடல்
இறுதி யாவனற் றீண்டிடி லெங்கணு

1. அசுத்தம். 2. பிரமத்தை உணர்ந்தவன்.

மறுகி விற்கிடை கோடி யனலதாய்ச்
செறுவு செய்யுமத் தேசமென் றோதினர்."

என்றும்,

முன்னமே பாகமா மூரல் தீயினல்
பின்னரும் வேவவேண் டிடுமோ பேசிடாய்
அன்னதே யிவ்வுட லறிவா லட்டது
பின்னினிச் சுடுவது பிழையே யாகுமால்."

என வரும். மற்றும் வருவன வற்றுற் காண்க. (33)

ஞானத்திலக்கணம் யாதென்று கேட்ட சீடனை நோக்கிக் கூறுகின்றார்.

34 தேர்ந்திடி னபரம் பரமென விரண்டாய்த்
திகழ்தரு ஞானமாங் கவற்றாடு
ஓர்ந்திடு மறையா தியகலை யபரம்
உயிர்பர னுடுவிர வயிக்கங்
கூர்ந்துண ருணர்வே பரமதைத் தெளியக்
கூறன்மாத் திரங்கலை ஞானஞ்
சார்ந்துணர் வரிதப் பரனையோர்ந் தன்றிச்
சாற்றினவ் வயிக்கமாந் தலமே.

எ - து. விசாரிக்கு மிடத்தில் ஞானந்தான் அபரஞான மென்றும் பரஞானமென்றும் இரண்டு பிரகாரமாய் விளங்கா நிற்கும். அந்த அபரஞான பரஞானங்களின் இலக்கணம் யாதென்னின், அவ்விரண்டினுள்ளும் ஆராயப்பட்ட வேதாகமமுதலிய கலைகளை யோதியுணர்ந்து பொருணிச்சயம் பண்ணுதல் அபரஞானம்; உயிரானது பரனுடனே கலந்து ஐக்கங்கூடுதலை நுண்ணியதாக அறியுமறிவே பரஞானம். ஆனுல் அபரஞானத்திற் பயனில்லையோ வென்னின் பரஞானத்தைத் தெளிவுபடச்சொல்லுதன் மாத்திரமே யாம். ஆனுல் அவ்வைக்கியத்தை அறியும்நெறி யாதென்னின், பொருந்தி அறிதற்கரிது, மேற்கூறிய பரனை அறிந்தாலன்றிச் சொல்லுமிடத்தில் அந்த ஐக்கியமாகிய தலம். எ - று. ஆங்கென்பது அசைநிலை. (34)

ஆனுல் அத்தப்பரனை அறியுநெறிதான் எங்ஙன மென்ற சிடனை நோக்கிக் கூறுகின்ருர்.

35 அடுத்தவிச் சீவன் றன்மையோர்ந் தன்றி
அறியொணுப் பரனையஞ் ஞானங்
கெடுத்தலாற் சீவன் றனையுமோர்ந் தொருவர்
கிட்டொணு நனவினிற் சுழுத்தி
உடைத்துமற் றெவனுக் கவனவ்வஞ் ஞானம்
உடைக்குமுட் கரணவா தனைகள்
துடைத்திடி னபாவ மெனப்படு நனவிற்
சுழுத்தியு மெளிவந்து தோன்றும்.

எ - து இந்தவுடம்பின்கண்ணே பொருந்தி யிருக்கின்ற இச்சீவனது இயல்பை அறிந்தாலன்றி அப்பரனை அறியக்கூடாது. ஆனுல் அச்சீவனை அறியுமுறைமை எங்ஙனமென்னின், நனவிற் சுழுத்தி எவனுக்கு உடையது அவன் அவ்வஞ்ஞானத்தைக் கெடுப்பன். ஆனுல் அந்நனவிற் சுழுத்திவருநெறி எங்ஙன மென்னின், அந்தக்கரண வாதனைகளை ஒழித்தால் அபாவமென்று சொல்லப்படும் நனவிற் சுழுத்தியும் எளிதில் வந்து உதயமாம். எ - று. (35)

ஆனுல் அந்தக்கரணவாதனை யொழிக்குநெறி எங்ஙனமென்ற சிடனை நோக்கிக் கூறுகின்ருர் :

36 யோகசா தனையால் வாதனை கரணக்
கொழியுமவ் வியோகமு மிருமைத்(து)
ஆகுமே கிரியை ஞானமென் பேதத்(து)
ஆதனு தியதொழில் யோகம்
ஏகமாம் பொருடேர்ந் ததுவிது வெனுஞ்சுட்
டிறத்தன்மற் றையதிரு வகைக்கும்
போகவேண் டிடுமைம் புலன்களு மிறந்தப்
புலனவா வொழித்தலாற் போமே.

எ - து. யோகசாதனையினுல் அந்தக்கரணங்களுக்கு வாதனை யொழியும். ஆனுல் அவ்வியோகத்தின் இலக்கணம் யாதென்னின் அந்த யோகமும் கிரியை ஞானமென்னும் இரண்டு பேதத்தால்

கிரியாயோகமென்றும் ஞானயோகமென்றும் இரண்டு பிரகாரமா யிருக்கும். அந்தக்கிரியாயோக ஞானயோக விலக்கணங்க ளியாவை யெனின் கிரியாயோகம் இயமம் நியமம் ஆதனம் பிராணுயாமம் பிரத்தியாகாரம் தாரணை தியானம் சமாதி என எண்வகையாய் இருக்கும். ஞானயோகம் ஏகமாயுள்ள மெய்ப்பொருளை வேதா கமங்களை ஆராய்ந்து நிச்சயம் பண்ணிக்கொண்டு பின்னர் ஞான நிட்டை கூடி, அதுவென்றும் இதுவென்றும் சுட்டி அறியும் சுட்டறிவெல்லாம் இறந்து கரணம் அசைவற நிற்றல். ஆனுல் இவ்வியோகத்தை அடையுமாறு எங்ஙன? மென்னின், அந்த இருவகை யோகத்தினை அடைதற்கும் ஐம்புலன்களும் இறந்து போகவேண்டும். ஆனுல் இவ்வைம்புலன்களும் இறந்துபோம்படி செய்தற்கு உபாயம் எங்ஙன? மென்னின், ஐந்தவாவினையும் ஒழித்தலினுல் அப்புலன்களைந்தும் இறந்துபோம் என்றவாறு.

ஆதனுதியவெனவே இயமாதி வருவிக்கப்பட்டது. புலன்கள் ஐந்தாகையால் அவற்றின்கட்செல்லும் அவாவும் ஐந்தாயிற்று. யோகசாதனையால் வாதனைகரணக்கொழியுமென்றதற்கு உதாரணம்:

குறுந்திரட்டு.

''அண்ட மெண்டிக் கெங்கண்ணும்
அடங்கச் சூனியம தாகக்
கண்டுகொண் டிருக்கக் கண்ட
கருத்தையு மறவே விட்டால்
அண்டமெண் டிக்கெங் கண்ணுமாய்
நின்ற வானந் தத்தைக்
கண்டுகொண்டிருக்கும் வண்ணங்
கணத்தில் வந்துதிக்கு மன்றே.''

மற்றும் வருவன வற்ருற் காண்க. (36)

அந்த அவாவினை அறுக்குமாறு எங்ஙனமென்ற சிடனை நோக்கிக் கூறுகின்ருர்.

37 ஐம்புல னடல்வேண்டும் விடல்வேண்டு
மொருங்குவேண் டியவனைத் தையுமென்(று)
உம்பரும் பரவு மொருதமிழ் வேதம்
உரைத்தலா னேரிரு வகையா

நம்புறச் சார்பை வெறுத்தவா வறுத்தைம்
புலனெழித் தொழுங்கினு டருமச்
செம்பொருள் காண்ப தறிவறி யாமை
சிதைத்தல்வீ டெனத்திகழ் தருமால்.

எ - து. வீடடையக் கருதினேன் ஐம்புலன்களையும் அடல் வேண்டுமென்றும், அவ்வைந்தினையும் அடுதற்கு அவற்றால் அனுபவிக்க விரும்பி வைத்த பொருள்கள் அனைத்தினையும் ஒருங்கே விடல்வேண்டுமென்றும், தேவர்களும் தோத்திரம் பண்ணுகின்ற ஒப்பற்ற தமிழ் வேதமாகிய திருவள்ளுவப் பயன் கூறுதலின் உயிர்ச் சார்பு பொருட்சார்பு என்றிருவகையாயுள்ள நமது புறச் சார்பினை முன்னர் வெறுத்துத் துறந்து பின்பு அதன்கண் வைத்த அவாவினை அறுத்துப் பின்பு பஞ்சேந்திரியங்களையும் விடயங்களைக் காணுந் தோறும் எழுந்து செல்லவொட்டாது உள்ளடக்கி இந்தமுறையே ஒவ்வொன்றாக நீத்துச்சென்று யாவராலும் அறிதற்கரிய அந்தச் செவ்விய மெய்ப்பொருளை அறிவது ஞானமெனவும், அந்த ஞானத்தால் அஞ்ஞானத்தைக் கெடுப்பது வீடெனவும் விளங்கா நிற்குமாகலின், ஞானமும், வீடும் இவைகளென்று அறிவாயாக, என்றவாறு.

முன்பிருவகைச் சார்பாகிய புறப்பற்றினை ஒழித்து, அதற்குமேல் அதன்கண்வைத்த அவாவினை அறுத்து, அதற்குமேல் காணப்பட்ட விடயங்களில் எழாமல் இந்திரிய நிக்கிரகம் பண்ணி, அதற்குமேல் முன்னர் ஏறியிருந்த கரணவாதனையை ஒழித்து, அதற்குமேல் நனவிற்சுழுத்தியைப்பெற்று, அதற்குமேல் அஞ்ஞான நிவிருத்தி பண்ணி, அதற்குமேல் சீவ தரிசனம்பண்ணி, அதற்குமேல் பரை தரிசனம்பண்ணி, அதற்குமேல் சிவதரிசனம்பண்ணி, அதற்குமேல் ஐக்கியம்கூடவேண்டுதலின் ஒழுங்கின்னாடரும்அச் செம்பொருள் காண்பதறிவென்றார்.

விடல்வேண்டு மொருங்கு வேண்டியவனைத்து மென்றதற்கு உதாரணம் : தேவிகாலோத்தரம்.

"துக்கசுகமாசை வெறுப்பென்று கூட்டுந் துவந்துவங்க
ளிரண்டவைபோற் சொல்லப்பட்ட
மிக்கதெய்வ மடவார்க டன்மாதன்ம மெய்ப்பலன்கள்
வேறு வேறுளவா மன்றே

தொக்கவுள மதுவாக்கும் பிறப்பையாக்குந் தொடர்பெனவே
துணிந்தந்தத் தொடர்பை யாக்குந்
தக்கபொருட் சார்புயிர்ச் சார்படைய நீக்குந்
தவத்தார்பாற் சிவம்வந்து சாருங்காணே."

மற்றும் வருவன வற்றுற் காண்க. (37)

38 அரம்பையுள் ளுறுதண் டெடுத்தலி னொருவன்
அனுபவ மாஞ்சிவ முணர்தல்
நிரம்புமெய் யுணர்வத் தண்டின்மீ தொன்றி
நின்றநா ரனைத்துநீக் குதல்போல்
விரும்பிரு வகைப்பற் றையுந்துறந் திருளை
வீட்டல்வீ டிவற்றையே யன்றி
வரும்பர வுரனும் வீடும்வே றறியேம்
வார்த்தைமாத் திரத்தியாம் பெறவே.

எ - து வாழையினது மட்டைகட் கெல்லாம் உள்ளே சேஷமாயிருக்கின்ற தண்டினை எடுத்தல்போல் ஒருவன் அனுபவமாய் மாயாகாரிய காரணங்கட்கெல்லாம் சேஷமாய் உள்ளீடாய் விளங்காநின்ற சிவத்தினை அறிதலே எங்கும் பரிபூரணமாகிய பரஞானம். அந்த வாழைத்தண்டின்மேலே பொருந்திநின்ற மட்டைகள் அனைத்தினையும் ஒவ்வொன்றாக நீக்குதல்போலத் தம்மால் விரும்பப்பட்ட உட்பற்றுப் புறப்பற்றாகிய இருவகைப் பற்றினையும் துறந்து அஞ்ஞானவிருளைக் கெடுத்தலே மோட்சம். இந்தப் பரஞானத்தையும் மோட்சத்தையும் அன்றி வார்த்தை மாத்திரத்தாற் பெறவரும் பரஞானத்தினையும் மோட்சத்தினையும் வேறே நாம் அறிகிலேம். என்றவாறு

வார்த்தை மாத்திரத்தாற் பெறவரும் ஞானம் மோட்சமென்றது சர்வத்தையும் பிரமமென்று அறியாதிருந்ததே அஞ்ஞானமென்றும், சர்வத்தையும் பிரமமென்று அறிந்ததே ஞானமென்றும், இங்ஙனம் அறிந்தபோதே அஞ்ஞானங்கெடுமென்றும் கூறிக்கொண்டிருத்தலே. (38)

39 இருவகைச் சார்பா மொருபுறப் பற்றும்
இடையதாங் கடையுடற் பற்றும்
விரிகர ணங்க ளாகுமுட் பற்று
மெனத்திரி விதம்விளங் கிடுமித்

திரிவிதத் தினையுங் காத்திரங் கரணஞ்
சேர்த்தியொன் ருக்கொடுட் பற்றும்
வருபுறப் பற்று மெனவிரண் டாக
மதிப்பரவ் வணந்துற வையுமே.

எ - து. உயிர்ச்சார்பு பொருட்சார்பு என்னும் இருவகைச் சார்பாகிய ஒரு புறப்பற்றெனவும், இடைப்பற்ருகிய கடையாகிய உடற்பற்றெனவும். விரிந்த கரணங்களாகிய உட்பற்றெனவும், இங்ஙனம் பற்றுக்கள் மூன்றுவிதமாய் விளங்காநிற்கும். இம் மூவகைப்பற்றினையும் காயத்துடனே கரணத்தைச் சேர்த்து ஒன்ருகக்கொண்டு உட்பற்றெனவும், இங்ஙனம் புறப்பற்றெனவும் அந்த முறைமையே துறவினையும் உட்டுறவெனவும் புறத்துற வெனவும் இரண்டாகக் கருதிச் சொல்வர் பெரியோர், என்றவாறு.

காயத்தோடு கரணம் ஒற்றுமையாகலிற் **காத்திரங் கரணஞ் சேர்த்தி** யென்ருர். இரண்டாக மதிப்பரென்றதை இருதலையுங் கூட்டுக.

பற்றுக்கள் திரிவிதமாய் விளங்குமென்றதற்கு உதாரணம் : **சமயாசாரம்.**

''புத்திரர் மனையாளாதிப் புறச்சுற்றப் பற்று நீக்கி
இத்திரண் மலவுடம்பா மிடைச்சுற்றப் பற்றும் விட்டே
ஒத்துயிர் விடாதபாச கரணவுட் சுற்று மோய்த்துத்
தத்துவ மாயிருத்த றவத்தவர் சரிதை யையா.''

மற்றும் வருவனவற்ருற் காண்க.

(39)

40 **இருவகைப் பற்றி லொருவனே ஞானி**
எனப்படிற் புறப்பற்ற தேனும்
ஒருவுத லிலரு மெவணமப் பெயருக்
குரியர்வே ரொன்றுமில் கொடியுந்
தருமிலை மலர்கா யெனினகப் பற்றில்
தவர்புறப் பற்றையுந் தணவார்
மருவினு மஃதோ ரொருவர்வே ரன்றீர்
மலர்க்கொடி வாடுரு வகையே.

எ - து. உட்பற்றுப் புறப்பற்ருகிய இருவகைப் பற்றுக்களும் இல்லாத ஒருபுருஷனை ஞானியென்று சொல்லப்படுமானுல், புறப் பற்ருயினும் நீங்குதல் இல்லாதாரும் எந்த முறைமையால் அந்த ஞானியென்னும் பெயருக்கு உரியராவார். ஆனுல் புறப்பற்றிருக்க அகப்பற்றை யொழித்தோர் ஞானிகள் அலரோவென்னின், ஒரு வேராயினும் இல்லாத கொடியும், இலை மலர் காய்களைத் தருமானுல், அகப்பற்றில்லாத தவத்தோர் புறப்பற்றினையும் விட்டுநீங்கார். ஆனுல் புறப்பற்றிருக்க அகப்பற்ருெழித்தோர் இல்லையோவென்னில், புறப்பற்றிருக்க அகப்பற்ருெழிதலை ஓரொருவர் அடைந்தாராயினும் வேரினை அன்று அறுக்கப்பட்ட மலர்க்கொடி சிறிதுபோது வாடாதிருக்கும் முறைமைபோல் அகப்பற்ருெழித்தோர்க்கும் புறப் பற்றுச் சிலநாள் இருக்கும், என்றவாறு.

வேரொன்று மில்கொடி, இலை, மலர் காய்களைக் கொடாதது போல், காரணமாகிய அகப்பற்ருெழிந்தால் அதனது காரியமாகிய புறப்பற்று இராதென்று குறிப்பாற் கூறி, வேரொன்று மில்கொடியுந் தருமிலை மலர் காயெனின் அகப்பற்றில்தவர் புறப்பற்றையுந் தணவா ரென்று அவரைப் பரிகாசம் பண்ணினுர். வேரன்றீர் மலர்க்கொடி அறுத்த தருணத்திற் பச்சென்று சிறிதுபோது வாடாததுபோல் தோன்றிப் பின்பு உலர்ந்து போகின்றதுபோல், அகப்பற்ருெழித்த தருணத்திற் புறப்பற்றுச் சில்நாள் இருத்தல்போலத் தோன்றி) நீங்குமென்பதறிக. அகப்பற்ருெழித்தோர்க்குப் புறப்பற்றின்மேல் பிரவிருத்தி இல்லாமையால் அவர்க்கு அஃதின்றெனக்கொள்க. (40)

41 **வேரறக் கொடிவா டுதலினுட் பற்றை**
விடுக்கின்மற் றையபற்று நேரே
சோருத லியல்பா மதனையே முன்னர்த்
தொலைக்கவேண் டுவதெனிற் கடுமுட்
சாருமோர் கொடியின் கிளையனைத் தையுமுன்
தறித்தொழித் தலதத னிடையா
ரோர்தனி வேர்கொள் ளரிதரி தகப்பற்
ருெழித்தலும் புறப்பற்ற துறவே.

எ - து. காரணமாகிய வேரற அதன் காரியமாகிய கொடி உலர்ந்து போதல்போல் காரணமாகிய அகப்பற்றினை முன்பொழித் தால் அதனது காரியமாகிய புறப்பற்றும் உடனே நீங்குதல் சுபாவ மாகலின், அந்த உட்பற்றினையே முன்பு ஒழிக்கவேண்டு மென்பை யாளுல், கடிய முட்கள் பொருந்திய ஒரு கொடியினது கிளைகளனைத்

தையும் முன்னர் வெட்டி நீக்கினாலன்றி அதனடுவே பொருந்திய ஒப்பற்ற முதல் வேரினைப் பிடுங்கிக்கொள்ளுதல் அரிது; அதுபோல் முன்பு புறப்பற்றை ஒழித்து அகப்பற்றை ஒழிப்பதன்றிப் புறப்பற்றிருக்க அகப்பற்றினை முன்பு ஒழித்தலும் அரிது என்றவாறு. (41)

ஆனால் நீர் முட்கொடியைத் திருட்டாந்தம் கூறியது என்னை? அஃது இல்லாத கொடியினது வேரினை முன்பு பிடுங்கிக் கொள்ளுதல்போல் புறப்பற்றிருக்க அகப்பற்றை ஒழிக்கக்கூடாதோ? என்ற சிடனை நோக்கிக் கூறுகின்றார்.

42 முள்ளில்சில் கொடிவேர் கொளலின்முற் சனகன்
முதலவோ ரொருவர்மற் றொருதம்
உள்ளமா சனுகா வியல்பினா னகப்பற்
றொழிப்பினு முனமெனை யுறழுங்
கள்ளநெஞ் சினர்பற் பலரும்வீ டடையுங்
கதியதன் மையிற்றுற வளந்த
தெள்ளியோர் புறப்பற் றொழித்தலே முதற்கட்
செப்பினா ரெவர்க்குமொப் புறவே.

எ - து. முள்ளில்லாத சில கொடியினது வேரினை முன்னர்க் கொடி தறித்தொழியாது பிடுங்கிக் கொள்ளுதல்போல், சனகராஜா முதலிய ஓரொருவர் ஒப்பற்ற தமது உள்ளத்தின்கட் காமம் வெகுளி மயக்கமென்னு முக்குற்றங்களும் பொருந்தாத இயல்பினால் புறப்பற்றிருக்க அகப்பற்றினை முன்னர் ஒழித்தாராயினும், என்னைப்போலும் முக்குற்றங்களையுமுடைய மனத்தினர் பலரும் வீட்டினை அடையு மார்க்கம் அஃதன்றாகலின், துறவினது இலக்கணங்களையெல்லாம் அறிந்து அளவிட்ட தெளிந்த அறிவினையுடைய திருவள்ளுவ நாயனார் புறப்பற்றொழித்தே அகப்பற்றொழிக்க வேண்டுமென்று புறப்பற்றொழித்தலை அகப்பற்றொழித்தற்கு முதற்கட் கூறினார், யாவருக்கும் சம்மதமாக, என்றவாறு.

உள்ளமாசனுகா என்றதனால் நின்மலசித்த ரென்றும் கள்ள நெஞ்சினரென்ற தன்மையால் மலினசித்தரென்றும் அறிந்து கொள்க. நின்மலசித்தர்கள் ஏகதேசிகளாய் எவ்வகைப்பட்ட பற்றுக்களிருந்தாலும் அவற்றின்கண் அவாவின்றித் தெய்வகதியாய் வீடடைதலினாலும், மலினசித்தர்கள் அனேகராதலாலும், விட்டபற்றுக்களின் மேலும் ஓரோர் காலை அவாவுதலினாலும், அவர் வீடடை

யும் மார்க்கம் யாவர்க்கும் மார்க்கமன்றென்றார். அறம்பொருளின்பம் வீடென்னும் நான்கினையும் தெளிந்தவராகலின் தெள்ளியோரென்றார். புறப்பற்றிருக்க அகப்பற்றொழிந்தோர்க்கும் சம்மதமாகலின் எவர்க்கு மொப்புறவென்றார். மற்றென்பதசைநிலை.

உள்ளமாசனுகாவியல்பினா னென்றதற்கும், கள்ளநெஞ்சினரென்றதற்கும் உதாரணம் : வாசிட்டம்.

'வெம்புதல் போய்த்தண் ணென்றவுன் மனதுக்கிவ் வுலகின் [வியாபாரங்கள்
செம்புகர் வேழத்தினுக் கான்குளப்படி போற்றோன்று மாற்றின [நெஞ்சுக்
கம்புவி யிற்றொழில் சிறிதேயாயினு நீந்திடவரிதாகு மாவின்பாதப்
பைம்புனலுங் கிழக்கொதுக்குக் கெல்லைகரை காணாத பரவை [யன்றோ.''

எனவரும். மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (42)

43 விடத்தகு மகப்பற் றினைமுனம் புறப்பற்
றொழிப்பதெற் றினுக்கென விளம்பல்
படிற்றொழுக் கினர்சம் மதமும்வா னவரும்
பயிலில்வாழ்க் கையும்விடுக் குதலென்(று)
எடுத்துமைக் கறிவா சாரமோ தியசொற்
கிழுக்குமா குதலின்மா சியல்பாத்
துடைத்தசிந் தையர்க்கு நிந்தையி லொழுக்காச்
சொல்வர்முன் புறல்புறத் துறவே.

எ – து. முன்னரகப்பற்றினை ஒழிக்கத்தகும்; புறப்பற்றினை ஒழிப்பது யாதுக்கென்று சொல்லுதல் கூடாவொழுக்கத்தார்க்குச் சம்மதமும், வானவராயினும் தான் முன்பழகிய இல்வாழ்க்கையையும் விடுத்தல் செய்ய வேண்டுமென்று எடுத்து மகாதேவர் மகாதேவிக்கு ஞானசாரங் கூறிய சொல்லுக்குக் குற்றமுமாதலின், முக்குற்றங்களையுஞ் சுபாவமாக நீத்த நின்மலசித்தர்க்கு முன்னர்ப் புறத்துறவடைதலை இதழ்ச்சியில்லா நெறியாகச் சொல்வர் பெரியோர், என்றவாறு.

ஒழுக்கமுடையாருக்குச் சம்மதமாகலாலும், ஈசுரவாக்கியத்திற்கு மாறுபாடின்மையாலும், நின்மலசித்தர்க்கு மொழுக்காகலாலும், முன்னர்ப் புறப்புற்றொழிதலே நன்னெறியென்பது காண்க.

புறப்பற்றெழிப்ப தெற்றினுக் கென்றதற் குதாரணம் : தேவிகா லோத்தரம்.

" சமயா சார சங்கற்ப விகற்பமும்
அமையா தாங்குல வாசார மானதும்
இமையா தாரும் விடாதவில் வாழ்க்கையும்
அமையார் தோளாய் விடுதலா சாரமே."

மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (43)

44 ஒன்றிய பாச விருடுரந் திடுதற்
குபாயமைம் புலனெடுக் கிடுதல்
ஒன்றல திலையென் றதுசெய்வோ னவைவேண்
டனைத்துமுன் விடாதுவைத் துறுதல்
என்றுமெவ் விடத்து மெனைமுத லுயிர்கள்
எவற்றையுங் கொலைசெயேன் வெருட்டேன்
என்றுசொல் விரதி யொருவனு டொறுங்கை
இடையினேர் படைகொளு மியல்பே.

எ - து. உயிரோடு பொருந்திய அஞ்ஞான இருளைப் போக்குதற்கு உபாயம் பஞ்சேந்திரியங்களை நிக்கிரகம் பண்ணுதலொன்றுமே அன்றி வேறே உபாயமில்லையென்று அவ்வைந்தினையு நிக்கிரகம் பண்ணுவோன் அந்தப் பஞ்சேந்திரியங்களால் விரும்பப்பட்ட பொருள்களனைத்தினையும் முன்விட்டு நீங்காது வைத்துக்கொண்டிருத்தல், எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் என்னை முதலாகிய உயிர்கள் எவற்றினையும் கொல்லுதல் செய்யேன்; பயப்படச் செய்யேனென்று சொல்லாநின்ற கொல்லாவிரதி யொருவன் எக்காலமும் கையின்கண் இடைவிடாது ஒப்பற்ற வாளாயுதம் பிடித்துக்கொள்ளு முறைமையாம், என்றவாறு.

உயிர்களைக் கொலைசெய்யேன்; வெருட்டேனென்று சொல்லாநின்ற கொல்லாவிரதி அவைசெய்தற்கு ஏதுவாகிய வாளினை விடாது கையிற்கொள்ளுதலின், அவன் அவை செய்வானென்றும், அவன் கொல்லாவிரதியல்லனென்றும், அறிகுதல்போல், பஞ்சேந்திரியங்களை நிக்கிரகம் பண்ணத்தொடங்கினோன் அவற்றால் அனுபவித்தற்கு ஏதுவாகிய விடயங்களைக் கைவிடாது வைத்துக்கொண்டிருத்தலின் இவன் அவைகளை விரும்புவானென்றும் இந்திரிய நிக்கிரகியல்லனென்றும் அறிந்துகொள்க.

விடயங்களை அனுபவியாது வைத்துக்கொண்டு ஞானசாதகம் பண்ணக்கூடாதோவென்ற சீடனை நோக்கிக் கூறுகின்றார். (44)

45 சாதக தசைக்கண் விடயமே தடையாஞ்
சாத்திய மானபின் புசித்தற்(கு)
ஆதல்வைத் திடினப் பிரமவா னந்தத்
அதிகமோ விடயவா னந்தங்
சோதில்வீட் டின்பம் பெறுகலா விடினுங்
கூடுதற் கெனிற்கரி பிழைக்கில்
தீதிலோர் சிங்க மதனையே யன்றித்
தேடுமோ தேரையூன் றினவே.

எ - து ஞானசாதக தசையின்கண் விடயங்களே அதற்குத் தடையாகுமாகலின் அவற்றினை வைத்துக்கொண்டு சாதகம் பண்ணக்கூடாது: ஆனால் அவ்விடயங்களைச் சாதக தசைக்கண் அனுபவியாது சாத்தியமான பின்பேனும் அனுபவித்தற்கு வைத்துக் கொள்வையானால், அச்சாத்திய தசைக்கண்ணே உதயமான அந்தப் பிரமானந்தத்திலும் இந்த விடயானந்தம் அதிகமாக வேண்டுமாதலின், இந்த விடயானந்தமே போதும்; அந்தப் பிரமானந்தத்தை அடைய ஞானசாதகம் பண்ணவேண்டுவதே யில்லை: ஆனால் சாதகம் பண்ணிக்கொண்டு வருமிடத்துச் சாத்தியம் கைகூடிக் குற்றமற்ற வீட்டின்பம் வந்து லபியாதகாலத்தாயினும் பொருந்தி அனுபவித்தற்கு அவைகளை வைத்துக் கொள்வேன் என்பையானால், யானையினை இரையாகத் தேடிச் சென்ற குற்றமில்லாத ஒப்பற்ற சிங்கம் அந்த யானை தப்பிப்போயிற்றென்றால் அதனையே தேடுதலன்றி அற்பமாயுள்ள தேரையினது மாமிசத்தைத் தின்னத் தேடுமோ, என்றவாறு.

மேலான யானையை இரையாகத் தேடிச்சென்ற சிங்கம் அந்த யானை கிடையாது போயிற்றாயினும் அதனையே தேடுதலன்றிக் கீழான தேரையூனைத் தின்னத் தேடாததுபோல், மேலான பேரின்பத்தை அனுபவிக்கத் தொடங்கினோன் அவ்வின்பம் தனக்கு லபியாது போயிற்றாயினும் அதனையே விரும்புதலன்றிக் கீழான விடயசுகத்தை விரும்பானென்பதுங் கண்டுகொள்க.

பிரமவானந்தத் ததிகமோ விடயவானந்த மென்றதற்கு உதாரணம் : தத்துவரத்தினாகரம்.

''வாக்கொடு மனமு மிறந்தகி மதுர வாரியா யொழிவற நிறைந்து
போக்கொடு வரவ தின்றிய வமுதைப் பூரண மாகவுண் டவர்தாம்
வீக்கிய கான னிரெனும் விடய மேவுற முயல்வரோ முயலில்
நோக்குறு மந்த ஞானியு நாயு மொத்திடும் வாசியொன் றிலதே''

என்றும், குறுந்திரட்டு.

''தூமங் காட்டுஞ் சுடுதழலுண் டென்பது துய்ப்பார்க்
காமங் காட்டு மயினி யுவர்ப்பப் படியே நல்
ஏமங் காட்டு ஞானிக ளென்ரு லிவர் நெஞ்சிற்
காமங் காட்டும் பெற்றிலர் கற்ருர் கலையன்றே.''

என்றும், சிங்கமதனையே யன்றித் தேடுமோ தேரையூன் றின வென்றதற்கு உதாரணம்: குறுந்திரட்டு.

''பாய்ந்துமா வேழமொற்றிப் பறக்குமத் தறுகண் யாளி
தேய்ந்தழி வுறினுந் தேரை யிரையெனச் செல்லா தாற்போல்
ஆய்ந்துநன் முத்தி யின்ப மருத்திட வுற்ற நீராற்
சாந்துயர் வரினு மொன்றித் தளர்ந்தெழா தாகி விட்டார்.''

என்றும், மற்றும் வருவனவற்ருற் காண்க.

(45)

46 படையெடுத் தமர்கட் சாருமோர் வீரன்
பகைஞரைச் சயங்கொளா விடினும்
விடையெனப் பொருதாங் கிறத்தலே யன்றி
வெந்நிட வுன்னிடா னதுபோற்
கடையென விடய மிகழ்ந்துபே ரின்பங்
கருதினேன் பெறுகலா விடினும்
இடையரு தகைநா டுவதலான் மறந்தும்
எண்ணுமோ மண்ணின்வாழ்க் கையையே.

எ - து. ஆயுதமெடுத்துக்கொண்டு யுத்தகளத்தில் செல்லா நின்ற ஒப்பற்ற வீரனைவன் சத்துருக்களைச் செயங்கொள்ளாத விடத்தும், இடபம்போல் அச் சத்துருக்களோடு யுத்தம்பண்ணி அந்த ரணகளத்திலே இறந்துபோதலேயன்றிப் பயந்து முதுகு கொடுக்க நினையான். அதுபோல் இழிவென்று அறிந்து அற்பமா யுள்ள விடயானந்தத்தை இழந்து கைவிட்டுப் பேரானந்தத்தை

அடையக்கருதி ஞானசாதகந் தொடங்கினேன் சாத்தியம் கைகூடி அவ்வின்பத்தைப் பெருதிருந்தானுயினும், சணமாயினும் இடைவிடாது அந்த இன்பத்தை எப்பொழுது அடைவேனென்று கருதுவதேயன்றி, மறந்தாயினும் தான் முன்பு இகழ்ந்து கைவிட்ட இல்வாழ்க்கையை மீண்டும் நினைப்பானே, என்றவாறு.

சுத்தவீரன் சத்துருக்களைச் சயங்கொள்ளாதவிடத்தும் அவர்களோடு யுத்தம்பண்ணி இறந்துபோதலேயன்றி முதுகு கொடுத்தற்கு நினையான். அதுபோல் சுத்தவிரத்தன் ஞானசாதகம் பண்ணுமிடத்தும் அஞ்ஞானநாசம் பண்ணிப் பேரின்பத்தை அடையாதிருந்தானுயினும், அந்தச் சுத்தவாதனையோடு நின்று இறந்து போதலேயன்றி விடயங்களை இச்சித்து இல்வாழ்க்கையில் திரும்பானென்பதும், யுத்தகளத்திலே வெந்நிடாதிருந்தோனுக்கு மறுமைக்கண் வீரசொர்க்கவின்பம் வருவதுபோல் சுத்த வாதனையோடு இறந்தோனுக்கும் மறுமைச் சனனத்திலே வீட்டின்பம் வருமென்பதும், காண்க (46)

47 இந்திர சாலத் தொருநகர் காண்போர்
எனத்தனு முதற்பிர பஞ்ச
நந்தினுங் கெடினும் பூரியா வாடா
நன்மனச் சனகனு தியரு
மந்திரி முதலோர் மீதுபூ பாரம்
வைத்தொரே காந்தத்துள் வதியாத்
தந்தொழி லொருக்கிச் சமாதியுற் றன்றே
தவிர்ந்தனர் கரணவா தனையே.

எ - து. இந்திரசால வித்தையிலே தேர்த் திருவிழா முதலிய மங்கலமும் அக்கினிபட்டு வேவுதல் முதலிய அமங்கலமுமாய் விளங்காநின்ற ஒருபட்டணத்தினைப் பொய்யென்று அறிந்து வினோதமாகக் காண்போர்போல், தேகாதிப் பிரபஞ்சமெல்லாம் மாயாகாரியமாகிய பொய்யென்று அறிந்து அவைகள் ஆக்கமாய் விளங்கு மிடத்தும் அவற்றிற்கு நாசம் வந்தவிடத்தும் பூரிப்பு வாட்டமில்லாத நின்மலசித்தத்தினையுடைய சனகராசா முதலோர் களும் மந்திரிமுதலாகிய பேர்களிடத்து இராச்சியபாரத்தையெல்லாம் ஒப்பித்து ஒரேகாந்தத் தானத்தில் இருந்துகொண்டு தமது இராசரீகத் தொழில்களையெல்லாம் ஒழித்து ஞானசமாதி அடைந்தல்லவோ அந்தக்கரணவாதனையை ஒழித்தார்கள், என்றவாறு.

சனகனுதியருமென்ற சிறப்பும்மையால் பிரபஞ்சத்தை மெய்யாகக்கருதி அதன்கண்வரும் சுகதுக்கங்களினுல் பூரிப்பு வாட்டங்களையுடைய மலின சித்தர்க்கு அப்பிரபஞ்சத்தோடும் கூடியிருந்து கரணவாதனையை ஒழித்தல் கூடாதென்பதாயிற்று.

இந்திரசாலத் தொருநகர் காண்போரென வென்றதற்கு உதாரணம்: ஞானவாசிட்டம்.

"வெங்காதற் பெரும்பாம்பு நெளிபுற்றுங்
குடும்பபரம் வெறும்பொய் யென்றே
இங்காசை யறநீக்கி யெல்லையிலாப்
பரமபதத் திருந்து வாழ்வாய்
சிங்கார கந்தர்ப்ப நகரிருந்தென்
சிதைவுற்றென் தீதோ நன்றே
பங்கான மனைமக்கள் வாழ்ந்தாலென்
கெட்டாலென் பாச மாயை."

மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

(47)

48 சொற்றிடின் மயக்க மற்றுதித் துளவச்
சுகருமொண் தாதையைத் துறவா
உற்றிருஞ் சமாதி யுற்றகப் பற்று
மொருவிவீ டடைந்தனர் சனகர்
முற்றவ முனிவர் நால்வரு மொருநான்
முகப்பிதா விடத்தவன் வளத்தோர்
பற்றுமற் றகப்பற் றையுமுயர் சமாதி
பணியொழித் தெணியவீ டைந்தார்.

எ – து. சொல்லுமிடத்துப் பிண்டஞானத்தை மறைக்கு மயக்கவிருளில் றி உதயமாகிய அந்தச் சுகரும் ஒள்ளிய பிதாவினைத் துறந்து பெருமைபொருந்திய ஞான சமாதியை அடைந்து மற்றை அகப்பற்றினையும் நீங்கி வீட்டினை அடைந்தார். சனகர்முதலிய தவமுனிவர் நால்வரும் ஒப்பற்ற நான்கு முகங்களையுடைய தமது பிதாவிடத்தும் அவனது செல்வத்தினிடத்தும் ஒருபற்றுமின்றித் துறந்து உயர்ந்த ஞானசமாதி கூடி அகப்பற்றினையும் ஒழித்துத் தாம் கருதிய வீட்டினையும் அடைந்தார்கள், என்றவாறு.

சுகரும் சனகர் முதலிய நால்வரும் வேதாகம கலைகளையும் ஞானத்தினையும் அறிவிக்கும் வல்லமையுடைய உத்தம பிதாக்களையும் அவரது செல்வத்தினையும் விட்டுத்துறந்து ஏகாந்த ஸ்தானத்திலிருந்து அகப்பற்றை யொழித்தார் என்றதனுல் அகப்பற் றெழிப்பார்க்குச் சங்கமாகா தென்பது அறிந்துகொள்க. (48)

49 தத்துவ முணர வேண்டினேன் மனைமுதற்
சகலமும் விடுத்துமெய்ஞ் ஞான
முத்திரை திகழச் சமாதியுற் றல்லான்
முடியுமோ வெனவுமை முதலா
வைத்ததற் குழாத்தை யொருவிநீள் கல்லால்
மரத்தினி ழலிற்சமா தியையுற்று
அத்தனே யுணர்த்தி ஞனெனிற் பினும்வேறு
அறைதல்நம் மிகுமட என்றே.

எ – து. பரதத்துவத்தை அறியவிரும்பினேன் மனைவிமுதலிய சகல பற்றுக்களையும் விட்டுத்துறந்து மெய்ஞ்ஞானமுத்திரை விளங்க ஞானசமாதியை அடைந்தாலன்றி அதனை அறியக்கூடுமோவென்று மகாதேவி முதலாயுள்ள தனது கூட்டங்களை யெல்லாம் நீங்கி, உயர்ந்த கல்லாலமரத்தினிழற்கண் எழுந்தருளி ஞானசமாதியை அடைந்து, மகாதேவனே அறிவித்தானென்றுல், பின்னரும் வேறே சனகராசாமுதலிய பேர்களைத் திருட்டாந்தமாக எடுத்துக்கூறுதல் தமது மிகுந்த அறியாமையல்லவோ. எ – று.

மெய்ஞ்ஞானமுத்திரை - மனேமௌனம். மகாதேவரினும் அறிவிப்பாரின்மையின் பினும்வேறறைதல்நம் மிகு மடனென்றுர்.

மனைமுதற் சகலமும் விடுத்தென்றதற்கு உதாரணம்: திருமந்திரம்.

"விரைந்தன்று நால்வர்க்கு மெய்ப்பதி சூழ்ந்து
புரந்தகல்லா னிழற் புண்ணியன் சொன்ன
பரந்தன்னை யோராப் பழமொழி பாளர்
உரந்தன் மையாக வொருங்கு கின்றுரே."

என்றும் மற்றும் வருவன காண்க. (49)

50 எடுத்துள குடும்பச் சுமையொடிண் டொருவன்
எங்ஙன ஞானவா சானை
அடுத்தவ னேவ லெடுத்தருள் சுரக்கும்
அளவுநின் றுளமகிழ்ந் தன்னோன்
கொடுத்தநாள் வாங்கிக் கொளும்பர மார்த்தம்
கூடினுங் காலமா திகளால்
தடுத்துரை தொழிலை விடுத்தலாற் சமாதி
சார்ந்தஃ துணரவும் படுமே.

எ - து. இவ்விடத்து ஒருவன் தான் சுமந்துள்ள குடும்ப பாரத்துடனே எப்படி ஞானாசாரியனை அடைந்து அவனுக்குப் பூரணகிருபை வருமளவும் அவனது ஏவற்பணிவிடை தொடங்கிச் செய்து நின்று அந்த ஞானாசாரியன் திருவுளமகிழ்ந்து ஞானோபதேசத்தை அனுக்கிரகம் பண்ணின காலத்துத் தான் பெறுவான்; காலதேச வர்த்தமானங்களினால் அந்த ஞானாசாரியனை அடைந்து அநுக்கிரகம் பெறக்கூடுமாயினும் வாக்காற் சொல்லும் வசனங்களையும் காயத்தாற்செய்யுந் தொழில்களையும் பண்ணாது விடுத்தாலன்றி ஞானசமாதி கூடி அந்த ஞானத்தை அறியவுங்கூடுமோ, எ - று.

ஞானாசாரியரைத் தேடிச்செல்வோன் குடும்பத்தோடுஞ்செல்லக் கூடாமையின் குடும்பச்சுமையோடு எங்ஙனம் ஞானவாசானையடுத்தென்றார். சீடன் பக்குவாபக்குவங்களை அறியவேண்டி ஒருவருடமுதல் பன்னிருவருடமளவும் பரிக்ஷை பார்க்குதலின் அருள் சுரக்குமளவுமென்றும், குடும்பிக்கு அவ்வளவு நிற்கக்கூடாமையின் ஏவல் தொடுத்து நின்றென்றும் கூறினார். காலதேசவர்த்தமானமென்றது அற்பகாலம், இராச கலகங்களினது சரித்திரம், அவற்றால் அவரிருக்குமிடத்தில் இவன் சென்றானாயினும் இவனிருக்குமிடத்தில் அவர் வந்தாராயினும் தெய்வகதியாகக் கூடுதலிற் கூடினுமென்றார். குடும்பிக்கு வாக்குக் காயங்க ளடங்காமையின் மனோலயம் பண்ணக்கூடாது; மனோலயம் இன்மையால் அஞ்ஞானம் நிவிருத்தியாகாது; அஞ்ஞானநிவிருத்தி இன்மையால் ஞானோதயமாகாது ஆகலின் தடுத்துரை தொழிலை விடுத்தலாற் சமாதிசார்ந் தஃதுணரவும் படுமேயென்றார். இதனாற் குடும்பிக்கு ஞானாசாரியரை அடைந்து அநுக்கிரகம்பெற்ற காலத்தும் சமாதி கூடிப் பரஞானமுணரக்கூடாதென்பதுங் கண்டுகொள்க,

(50)

51 தனித்திருந் தொருதம் மனத்தையும் பொறிவாய்த்து
அடுத்தகப் படுத்திஃ தெத்தை
நினைத்தெழா நின்ற தென்றுநோக் குநரே
நீக்குவர் வாக்கொடு தொழிலைப்
பினைத்தடை யாம்போக் குவரில்வாழ்க் கையையும்
பேச்சைநா டொறும்பழ குநரீ
தனைத்தினொன் றேனும் விடார்பிறர் காண்ப
தன்மையா னகப்பற்றே விடுப்பார்.

எ - து. ஏகாந்தஸ்தானத்தைப் பொருந்தியிருந்து ஒப்பற்ற தமது மனத்தினைப் பஞ்சப்பொறிவழியே சகமுகமாய்ச் செல்லாது உள்வாங்கி அகமுகப்படுத்தி இந்தமனம் என்னத்தை நினைத்துக் கொண்டு எழுகின்றதென்று அறிவினாற் பார்க்குமவரே வாக்குக் காயங்களினது தொழில்களை நினைத்துக்கொண்டு எழுகின்றதென்று அறிந்து அவ்வாக்காற் சொல்லுந் தொழில்களையும் காயத்தாற் செய்யுந் தொழில்களையும் விட்டு நீக்குவார். அவ்வாக்குக் காயங்கள் நிவிருத்தியாகலின் இல்வாழ்க்கையைப் பாதுகாத்தற்குத் தடை வருமாகலிற் பின்னர் அந்த இல்வாழ்க்கையையும் விட்டு நீக்குவார். வாசக ஞானமாகிய வார்த்தைகளோடு எக்காலமும் பழக்கமுடையார் விடவேண்டுமென்று கூறிய ஈதனைத்தினுள்ளும் ஒன்றாயினும் விடார். பிறர் காண்பதன்மையால் அகப்பற்றொன்றையுமே யொழிப்பார் என்றவாறு.

வாக்குக்காயங்கள் நிவிருத்தியான விடத்துப் புறப்பற்றைப் பாதுகாத்தற்குத் தடை வருதலாலும், அவை பிரவிருத்தியானவிடத்து அகப்பற்றை ஒழித்தற்குத் தடை வருதலாலும், தடையாமென்றார். புறப்பற்றோடிருந்து அகப்பற்றை ஒழிக்கத் தொடங்குதல் அவ்விரு வகைக்கும் பழுதென்பதும், அகப்பற்றை ஒழிக்கத் தொடங்கினோன் புறப்பற்றை முன்னர் விடவேண்டுமென்பதும், பிறர் காண்பதன்மையான் அகப்பற்றே விடுப்பாரென்றமையால் தமக்கென அவர்க்கு அகப்பற்றுப் போயதின்றென்பதும் காண்க.

(51)

52 தந்தைதாய் முதலாம் பந்தநீங் கிலர்கள்
தாமுயு நெறியதின் றெனுஞ்சம்
பந்தனா ருரையும் வேண்டிய தெய்தப்
படாதுள்சுற்ற மும்விடா விடினென்

எந்தைவாக் கரைய ருரையுமா தியவாக்
கியம்பிர மாணமா மெனக்கொள்
புந்தியார் புறப்பற் றுறவகப் பற்றைப்
போக்கவாய்ப் போக்குத லிலரே.

எ – து. தந்தை தாய் முதலிய பந்தங்களை நீங்காதார்க்கு உய்ந்து போநெறி இன்றென்று கூறிய திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனுர் வாக்கியத்தையும், தாம் வேண்டியது எய்தொணுது மாதர் முதலிய சுற்றமும் விடாவிடினென்று கூறிய எந்தையாகிய திருநாவுக்கரையர் வாக்கியத்தையும், இவைமுதலிய ஆப்தவாக்கியங்களையும் பிரமாணமாகக் கொள்ளுகின்ற நன்மதியுடையோர் புறப்பற்றிருக்க அகப்பற்றை ஒழிப்போமென்று வாய்ப்போக்கார். எ - று.

இதற்கு உதாரணம்: திருக்கடைக்காப்பு....

"தந்தைதாய் புத்திரர் தன்னுடன் றேன்றினுர் தாரமென்னும்
பந்தநீங் காதவர்க் குய்ந்துபோக் கில்லெனப் பற்றினுயே
வெந்தநீ ருடியா ராதியார் சோதியார் வேதகீதர்
எந்தையா ருர்தொழு துய்யலா மையல்கொண் டஞ்ச
[னெஞ்சே."

என்றும், தேவாரம்.

"பழகி னுல்வரும் பண்டுள சுற்றமும்
விழவிடா விடின் வேண்டிய தெய்தொணு
திகழ்கொள் சேறையிற் செந்நெறி மேவிய
அழக னுருள ரஞ்சுவ தென்னுக்கே."

என்றும், மற்றும் வருவனவற்ருற் காண்க.

அவற்றிற்கு எதிர்மறையான ஆப்த வாக்கியங்களைப் பிரமாணமாகக் கொள்ளாதார் அங்ஙனம் கூறுவரென்பது காண்க. வாய்ப்போக்குதல் : செய்யாதிருந்தும் செய்தேனென்று சொல்லும் விருதாச் சொல்லென்றறிக (52)

இருவகைச் சார்புள்ளும் உயிர்ச்சார்பை விடுத்துப் பொருட்சார் போடிருந்து அகப்பற்றை ஒழிக்கக்கூடாதோவென்ற சீடனை நோக்கிக் கூறுகின்ருர்.

53 விடுக்குநர் புறப்பற் றதினுயிர்ச் சார்பை
விடுத்துமற் றையபொருட் சார்பைப்
பிடிக்குத லொழுங்கன் றெனினுறை யிடமும்
பேணுரு தொழித்தநீ தெனவே

படிக்கணீ யுரைக்கக் கேட்டன முனைப்போற்
பற்றிநோக் காமையி னன்ருே
இடுக்கணென் றனைத்தும் விடுத்தன ருலகம்
ஏத்துபத் திரகிரி முதலோர்.

எ - து. அகப்பற்றை ஒழிப்போர்க்கு இருவகைச் சார்பாகிய புறப்பற்றினுள் உயிர்ச்சார்பை விடுத்து மற்றைப் பொருட்சார்பைப் பிடிக்குதலும் மார்க்கமன்றென்ருல் நீர் சொன்னவையெல்லாம் விடுப்பினும் இருத்தற்கு ஓரிடமாயினும் பிடியாது விடுக்குதல் குற்றமெனவே பூமியின்கண் நீ ஒருவனே சொல்லக்கேட்டு அறிந்தனம். உன்னைப்போலக் கூர்ந்து விசாரியாமையாலன்ருே பற்றுக்களியாவும் துக்கமென்று அறிந்து எல்லாப்பற்றுக்களையும் உயர்ந்தோர் தோத்திரம் பண்ணுநின்ற பத்திரகிரிராசா முதலாயினேர் விடுத்தார்கள் என்றவாறு.

உனைப்போற்பற்றி நோக்காமையினன்ருே வென்றமையால், குறிப்பால் நீ அறியாமையினுலே கூறுகின்ருயென்பது காண்க. பத்திரகிரி முதலாயினேரெனவே பட்டணத்துப்பிள்ளை முதலாயினேரையும் வருவித்துக் காண்க. (53)

பொருட்சார்பால்வரும் குற்றம் மேல்வருஞ் செய்யுளுட் கூறுகின்ருர்.

54 துறந்தவன் பொருட்சார் புறவறி விலர்க்குத்
தூயஞா னுதிசாத் திரங்கள்
அறைந்திதம் பேசிப் பொருள்கவர்ந் ததனுல்
அச்சமு மிச்சையா திகளுஞ்
செறிந்துற வகத்துண் டினியவூ ணிருக்குஞ்
செய்தியா னெய்சொரி தழல்போல்
இறந்திடா மனவா தனைபினைத் தனதோ
ரெணத்தையெவ் வணத்திஞன் முடிப்பான்.

எ - து. பொருட்சார்பு இருக்க உயிர்ச்சார்பைத் துறந்தவன் அறிவில்லாத பேர்களுக்கு ஞானசாத்திர முதலாயவற்றைச் சொல்லி அவர்க்கு இதமான வார்த்தைகளைப் பேசிப் பொருளைவாங்கிப் புதைத்து அதனுல் பயமாசை முதலியனவும் மனத்தின்கட் பொருந்த இனிமையாகிய ஊன்களைப் புசித்திருக்கு முறைமையால்

நெய்யினைச்சொரிந்த அக்கினிபோல் மனத்தினது வாதனைகள் இறந்துபோகாவாகலிற் பின்னர்த்தான் அகப்பற்றினை ஒழிக்க வேண்டுமென்று எண்ணிய எண்ணத்தினை எந்த முறைமையால் முடித்துக்கொள்வான் என்றவாறு.

அறிவில்லார்க்கு ஞானசாத்திரமுதலிய கூறுதலினுலும், பொருள் கவர்தலினுலும், அதனுற் பயமாசை குரோதமுதலிய வருதலாலும், சௌக்கிய போசனங்களைப் புசித்தலாலும், மனத்தின்கண் வாதனை நெய்சொரி தழல்போல் மேன்மேல் ஏறுதலிற் பொருட்சார்பு இருக்கத் துறந்தோனுக்கும் அகப்பற்றெழித்தல் கூடாதென்பது இதனுற் காண்க. (54)

பொருட்சார்பினுள் எல்லாவற்றையும் விட்டு ஓரிடம் பற்றி யிருந்து தவம்பண்ணலாகாதோ? என்ற சீடனைநோக்கி அவ்விடத் தால் வருங்குற்றம் கூறுகின்ருர்.

55 பொருளறத் துறந்து பயிக்கமேற் றருந்திப்
பொருந்தினு மோரிடம் பிடித்துள்
வெருளறப் பனியா தியினுடற் பழக
வேண்டுமின் ருகுத ருனும்
இருளறத் தீப மேற்றன்முன் றெழில்கள்
என்றும்வேண் டிடுதலா னிடரும்
அருளறச் சிதலை முதலுயிர்க் குறுகல்
ஆற்றலு மதன்பொருட் டாமால்.

எ - து. பொருட்சார்பினையும் விட்டுத் துறந்து பிச்சையேற் றுண்டு ஓரிடத்தைப் பற்றிக்கொண்டிருந்தானுயினும் மனேபய நீங்கவும் பனிமுதலியவற்றுள் தேகம் பழகவும் வேண்டும்; பழக்கம் இன்மையாகுதல் தானும், இருள் நீங்கத் தீபமேற்றுகை முதலிய தொழில்கள் எக்காலத்தும் வேண்டுதலால் துன்பமுஞ், சீவாகாருண் ணியம் இன்றிச் செல்லுமுதலிய உயிர்களுக்குத் துன்பம் செய்கு தலும் அவ்விடம் பிடித்தற் பொருட்டாக வரும் என்றவாறு.

ஓரோர் காலத்து அவ்விடத்தினை நீங்கி இருள், காடு முதலிய இடத்துச் செல்லுங்கால் மனேபயம் தோன்றலிற் பூரணபாவனை மறக்கும்; பனி, மழை, வெய்யில், காற்று முதலியவற்ருற் காயத்திற்கு வருத்தந் தோன்றலிற் சமபாவனை மறக்கும்; விளக்கிடல், அலகிடல், மெழுகல், முதலிய தொழில்கள் எக்காலமும் வேண்டுதலின் இராகத்

துவேஷம் பிறக்கும்; அதனுல் மனேலயம் பண்ணக்கூடாது; செல்லு, கொதுகு, மூடு, எறும்பு, தேள் முதலிய உயிர்களுக்குச் சீவ காருண்ணியத்தை விடுத்துத் துன்பஞ்செய்தலின் மனத்தின்கண் அழுக்கேறும்; இவையெல்லாந் துறவறத்திற்குப் பங்கமாகலின் தனக்கென வோரிடம் பிடித்தலும் ஆகாதென்ருர். அவ்விடம் ஆகாதெனவே பொதுச்சாவடி, புறந்திண்ணை, பாழ்ங்கோயில் மலை முழை, மரநிழல் முதலிய இடத்தில் இருக்கவேண்டுமென்பதாயிற்று. (55)

56 பிறிதுநோய் தன்னேய் போன்றுபோற் ருனேற்
பெரிதுநூ லரிதினேர்ந் துணர்ந்த
அறிவினு னுண்டோ வாவதென் றமையான்
அறைதரு சராசர மெவைக்குஞ்
சிறிதுமோர் துயர மறவியுற் றேனுஞ்
செய்யுமே மெய்யுணர் வடைவான்
மறுவறு துறவைப் பொன்செய்வா ணிகர்போல்
வருந்திநா டொறும்வளர்ப் பவனே.

எ - து. பிறிதோருயிர்க்கு வந்த துன்பத்தினைத் தனக்கு வந்த துன்பத்தைப்போன்று போற்றிக் கொள்ளானுகில் பெரியதாகிய சாத்திரங்களை அரிதினுற் கற்றறிந்த அறிவினுல் ஒருபயனுவ துண்டோ வென்று திருவள்ளுவநாயனுர் கூறினமையால் சொல் லப்பட்ட சராசரமாயுள்ள எல்லாவுயிர்கட்கும் சிறிதாயினும் ஒரு துன்பத்தினை மறந்தாயினும் செய்வனே, மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பெறும்பொருட்டுக் குற்றமற்ற துறவறத்தினைப் பொன் தேடுதல் செய்யாநின்ற வாணிகர்போல் திரிகரணங்களினுலும் வருந்தித் தினந்தோறும் வளர்ப்பவன், என்றவாறு.

கல்வியறிவிற்குப் பயன் சீவகாருண்ணியமாகலின் அறிவினு னுண்டோவாவ தென்றார். பொன்செய் வாணிகர், கொள்ளுதல் விற்றல் உரைத்தல் முதலியவற்ருற் பொருளை வளர்த்தல்போல், நிற்றல் இருத்தல் கிடத்தல் நடத்தல் ஓடல் முதலிய விடத்தும் உயிர்க்கொலை புரியாது துறவறத்தினை வளர்க்க வேண்டுமென்பது காண்க.

பெரிது நூலரிதினேர்ந்துணர்ந்த வறிவினுலுண்டோ வாவதென் றதற்கு உதாரணம்: ஞானசாரம்.

" மருளுறு மெவையுநூறி மயக்கறத் தெளிந்து ளோர்க்கு
மருளறத் துறக்க லாகா வயலொரு பொருளு மில்லாத்
தெருளினை யறிதலானுஞ் சிவமெல ருளமுமன்னு
மருளினை யறிதலானு மவர்செய லகுளறந்தான்."

என்றும், அருட்பிரகாசம்

" உயிர்நித்த மென்றறிந்தாலு நல்லோர் பல்லுயிர்களுற்ற
துயருக்கிரங்கல் புதுமை கொல்லோ வருட்டோன்றன்
[முன்னுட்
செயிருற்ற தேவர் குறைகேட்டி ரங்கித் திருவுளத்தூடு
அயர்வுற் றுகுத்தகண் ணீரக்கமாமணி யாய்த்தெனிலே"

என்றும் வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (56)

57 தனக்கினி யவனும் வகைசரா சரங்கள்
இனைகவென் றுமைக்குரைத் ததுவும்
வினைக்கடல் கடந்த பரதர்முற் சிவிகை
சுமந்துசென் றதுவுமோர் மேலோர்
பிணக்கொல்பாம் பாதி யுறுதலஞ் செலுங்காற்
பேணலிற் றமைநடந் திடும்போது
இனக்கறை யானு தியமரி யாதங்
குரமுரி யாதியங் கிடுவார்.

எ - து. ஒருவன் தனக்குத் தான் இனியவனுய்த் தன்னைப் பாதுகாக்கும் முறைமைபோல் சராசரங்களாயுள்ள உயிர்களைக் கருதுகவென மகாதேவிக்கு மகாதேவர் அறிவாசாரங் கூறியவதனையும், சரியை கிரியை யோகங்களுக்கு ஏதுவாகச் செய்யுந் தொழிலாகிய கடலைக் கடந்து நின்ற பரதர் முன்னர்ச் சிவிகை சுமந்துகொண்டும் உயிர்க்கொலை வாராது நடந்து சென்றதனையும், விசாரித்து அறிந்த மேலாயினேர் பின்னர்க் கொல்லுகின்ற பாம்பு முதலிய துட்டப் பிராணிகள் உறையுமிடத்தில் போயபொழுது தம்மைப் போற்றிக் கொள்ளுதல்போல், நடக்கும்பொழுது கூட்டமாயுள்ள செல்லு முதலிய சரவுயிர்கள் இறவாமலும், முளை முதலிய அசரவுயிர்கள் நாசமாகாமலும் நடப்பார் என்றவாறு-

ஈசுவர வாக்கியத்தையும் அவர் வாக்கியத்தின்படி நடந்து கொண்ட பெரியோர்கள் சரித்திரத்தையும் அறிந்த மேலோர்களுக்கு அந்த நடை வருமென்பதறிக.

தனக்கினி யவனும் வகைசராசரங்க ணினைக வென்றதற்கு உதாரணம் : தேவிகாலோத்தரம்.

"தனக்கினிய னும்வகையே சராசரங்க ளணைத்தினையு
நினைத்திகழ்வார் புகழ்வார்பா லொத்திருக்கு நீர்மையினை
மனத்துடைய னுனவன் நாமுரைத்த ஆசாரம்
அணைத்துடைய னுகஅறி வெறிகமழும் ஐம்பாலாய்."

என்றும்,

"நடுங்காம லெவ்வுயிரு நறுக்காது துரும்பணைத்தும்
பிடுங்காது முதலெவையும் பிரசமலர் கொய்யாது
விடுங்காலா லூழ்த்துதிர்ந்த விரைமலர்க ளவையேந்தி
யடுங்காலன் றணையட்ட வம்புயங்க ளருச்சிப்பான்.'"

என்றும் வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (57)

58 தம்மிடத் தேனுந் தமக்கினி யவர்பால்
ஏனுமோ ரிடர்வந்து சாரின்
அம்மவூழ் முறையென் றறிந்துமேழ் கடலோர்
அணுவென வுருகுமென் போல்வார்
இம்முறை துயர்வே றுயிருறி னிரக்கம்
இன்றிய தன்றியுந் தம்மால்
வெம்மைய கொலையொன் றடையினு மதனூழ்
என்பதென் மிகமுக மலர்ந்தே.

எ - து. தம்மிடத்தாயினும் தமக்கினியராயுள்ள சுற்றத்தார் முதலியோரிடத்தாயினும் ஒரு துன்பம் வந்து பொருந்திற்றுயின் அதனை ஊழ்வினைப் பயனென்று அறிந்திருந்தும் சத்தசாகரமும் ஓரணுவென்று சொல்ல நெஞ்சமெலாம் நெக்கு நெக்குருகும் எம்போலிகள், இந்த முறையே வேறொரு உயிர் துன்பத்தினை அடையின் இரக்கமின்றி யிருப்பதல்லாமலும் தம்மால் ஒருயிர் வெவ்விதாகிய கொலையொன்று அடைந்தவிடத்து அதனூழ்வினை யென்று சொல்வது என்னை மிகவு முகமலர்ந்து என்றவாறு.

துறவறமுடையார்க்கு ஒருயிரால் ஒருயிர்க்குத் துன்பம் வந்ததாயினும் அதற்குத் தம்மை அறியாமல் தம்மால் ஒரு துன்பம் வந்ததாயினும் இரங்கவேண்டுமேயன்றி. இரக்கமின்றியிருத்தல் பழுதென்பது காண்க. (58)

59 இம்மையி னிகழ்ச்சி மறுமையிற் சிறுமை
யெய்துமென் றுயிர்க்கொலை புரியாச்
செம்மைபைங் கனக மாதிகைப் பற்றாத்
துறவினைச் சிலரடைந் திடினுந்
தம்மையொத் துயிர்க ளனைத்தையுங்காணுந்
தயவுயிர் தபனிய முதல
மும்மையு மோட்டிற் காட்டிலன் னையிற்காண்
துறவொரோர் தவர்க்கலான் முடியா.

எ - து. இம்மைக்கட் சீவர்களாற் பழிப்பும், மறுமைக்கட் பிறவித்துன்பமும் வருமென்று கருதி, உயிர்களைக் கொலைசெய்யாத செம்மையினையும், பொன் மண் பெண்ணென்னா மூவகையையும் பற்றாத துறவினையும், இந்த முறையே சிலர் அடைந்தாராயினும் தம்மைப்போல் உயிர்களெல்லாவற்றினையும் காணும் தயவும் உயர்ந்த பொன்னாதி மூவகையினையும் ஓட்டினைப்போலவும், காட்டினைப்போலவும், அன்னையைப்போலவும், காணுந்துறவும் ஓரோர் தவருக்கல்லது கூடாது என்றவாறு.

இம்மை மறுமைகளைக் குறித்துக் கொலைசெய்யாது பொன்னாதி மூவகையையும் ஓடாதிகளாகக் காண்போர் துறவுசாதகரென்றும், அவ்விரு வகையையும் குறியாது சுபாவமாகத் தம்மைப்போ லுயிர்களைக் கண்டு பொன்னாதிகளை ஓடாதிகளாகக் காண்போர் துறவு சாத்தியரென்றும் அறிக. அச்சாத்தியர் அரியராகலின் ஓரோர் தவர்க்கலான் முடியாவென்றார். (59)

60 அறைதலிற் கொல்லா நலத்தது நோன்மை
யெனவரு டுறவுசா ரகத்தூ(டு)
உறுமஃ துறவே சினமழுக் காறங்(கு)
உறாமையாற் கொடுஞ்சொல் கூறாமை
புறமுரை யாமை மருவிய விரண்டாற்
பொருவின்மெய் யுறுதியோர்ந் துரைத்தல்
நிறைபெருந் தவத்தோர் வாக்கினிந் நான்கு
நிகழுமென் றியம்புவர் நெடியோர்.

எ - து. உயிர்களைக் கொல்லாத நலத்தினையுடையது தவமென்று திருவள்ளுவநாயனார் கூறுதலின் ஒன்றினும் பற்றற்ற துறவு

பொருந்திய உள்ளத்தின்கட் சீவகாருண்ணியம் நிலைபெற்றிருக்கும் அது நிலை பெற்றிருக்கவே அவ்வுள்ளத்தின்கண் உயிர்களிடத்துக் கோபமும் பொறாமையும் பொருந்தாமையாற் கோபமின்மையாற் கொடுஞ்சொற் கூறாமையும் பொறாமையின்மையாற் புறங்கூறாமையும் உளவாகும். பொருந்தாநின்ற இவை யிரண்டினாலும் கொடுஞ்சொல் கூறாமையால் ஒப்பற்ற மெய்ம்மை கூறலும், புறங்கூறாமையால் உயிர்களுக்கு உறுதிமொழிகளை ஆராய்ந்து கூறுதலும் உளவாகுமாகலின் இவை நான்கும் நிறைந்த பெரிய தவத்தினையுடையார் வாக்கின்கண் விளங்கா நிற்குமென்று சொல்லுவர் பெரியோர், என்றவாறு.

உள்ளத் துறவில்லாதார்க்கு அருளின்மையாற் கோபமும் பொறாமையும் உடையாராகலிற் கொடுஞ்சொல் கூறுதலும், புறங் கூறுதலும், பொய்ம்மை கூறுதலும், பயனில்சொல் கூறுதலும், ஆகிய இந்நான்கும் இவரது வாக்கின்கண் விளங்குமென்பது காண்க. இதனால் உள்ளத்துறவுடையோரே மனம் வாக்குக் காயங்களினாலும் நன்மையுடையோ ரென்பதறிக. புறங்கூறல்—பிறரைக் காணாத விடத்து இகழ்ந்துகூறல். உறுதிமொழி—வீட்டினை அடைதற்கு ஏதுவான மொழி. (60)

61 கான்றசோ றதனிற் கண்டுபொய்ப் போகம்
அனைத்தையுங் கைவிடுத் திடினுந்
தோன்றுல கினைமெய் யெனக்கொடு மீக்கூர்
துறவிருப் படையினத் துறவோன்
சான்றதா யுளதன் னுளமிலை யெனவுந்
தற்பரா னந்தமுற் றவனைப்
போன்றிரு விழிமேற் செருகியீண் டுரைக்கும்
பொய்யையெவ் விதத்தினாற் போக்கும்.

எ - து. கக்கினசோறுபோல் மாயாகாரியமாகிய பொய்ப் போகங்களனைத்தினையும் கண்டு துறந்தானாயினும், கானற்சலம் போற் பொய்யாய்த் தோன்றுகின்ற பிரபஞ்சத்தினை மெய்யாகக் கருதிக்கொண்டு கீர்த்தியை அடைய விருப்பமுற்றானாயின், அந்தத் துறவியானவன் தனக்குள்ளே சாட்சியாயிருந்துள்ள தனதுள்ளமானது தற்பரானந்தம் பெற்றது இல்லை இல்லை யென்று தனக்குக் கூறவும், தான் பிறருக்கு அந்தத் தற்பரானந்தத்தைப் பெற்றவன் போலும் இரண்டுகண்களையு மேலே செருகி இவ்விடத்துக் கட்

குறிப்பாற் கூறும் பொய்யால் வரும் பாவத்தினை எந்த முறைமையாற் போக்குவான் என்றவாறு.

ஐயன், காளி சன்னிதிமுன்பொய்யுரைத்த பாவம் தீர்க்கக் கூடாமல் இம்மைக்கண்ணே துன்பம் வருமாகலின் தேவர்க்கெல்லா மேலாய சிவசன்னிதியில் அசத்தியங்கூறிய பாவம் தீராதென்பது அறிவிக்க எவ்விதத்தினுற் போக்குமென்ருர்.

சான்றதாயுள தன்னுளமிலையெனவு மென்றதற்கு உதாரணம் : பெருந்திரட்டு.

"தன்னெஞ் சந்தனக்குச் சான்றது வாகத்
தத்துவ நன்குண ராதே
வன்னெஞ் சனுகிக் கூடமே புரிவோன்
வஞ்சகக் கூற்றினுங் கொடியோன்
பன்னுங் காலவன்றன தெரிசனம் பரிசம்
பழுதுற நிரயவே துவுமாம்
புன்னெஞ் சாலவனும் போய்நர கெய்திப்
பூமியுள் ளளவுமே ருனல்."

மற்றும் வருவனவற்ருற் காண்க.

(61)

62 இத்திற னருள்கைப் பிடித்தெலாம் விடுத்தோன்
ஏவல னொருவனே டுறினுஞ்
சித்தசஞ் சலமுண் டவனெரோர் காலை
செயுஞ்செயல் பிழைக்கினுட் சீற்றம்
வைத்திடப் படுத லாற்றன துடற்பால்
வந்தொரு பிணியுறிற் றுணிவோடு
அத்தனே யுளனென் றிருத்தலி னிருத்தல்
அரிதனேன் றனையுறி னதனுல்.

எ - து. இந்த முறைமையே, சிவகாருண்ணிய மொன்றுமே கைப்பிடித்துப் பற்றுக்களாயுள்ளனவெல்லாவற்றினையும் துறந்தவன் ஏவலாளனுகிய வொருவனுடனே கூடியிருந்தானுயினும் அவன் ஒரோர்காலத்துச் செய்யும் ஏவற்பணிவிடைகளுள் ஒவ்வொன்று தப்பச் செய்தானுயின் உள்ளத்திற் கோபம் வைக்கப்படுதலாலும், தனது தேகத்தின்கண்ணே ஒரு வியாதி வந்தடைந்தால் அவ்வியாதியைப் போக்குதற்குச் சிவனே உளனென்றுதான் துணிவோடிருத்தல்போல் அவனுக்கு ஓர் வியாதிவந்து அடையின் அங்ஙனம் இருத்தல் கூடாது அதனுலும் சித்தசஞ்சலம் தோன்றும் என்றவாறு.

சிவகாருண்ணியத்தினுலும், பிறர் பழிப்பரென்பதனுலும், அவனுக்குச் சிவனே உளனென்று இருத்தல் கூடாமையால் விவகாரப்படியே வைத்தியனைத் தேடுதல், மருந்து தேடுதல் முதலியவற்ருல் மனேவிசாரந் தோன்றுதலிற் சித்தசஞ்சலமுண் டென்றார். சித்தசஞ்சலம் மனேலயம் பண்ணுதற்குத் தடையாகலின் அச்சஞ்சலம் பிறத்தற்கு ஏதுவாகிய ஏவலாளனும் ஆகாதென்பது அறிக

(62)

63 யாதியா தொருவ னீங்கியான் நோதல்
அதனிரு லதனிரு லிலனென்று
ஓதலா லனைத்துந் துயர்தரு மெனநீத்து
உயர்பரம் பொருளினைக் காட்டுந்
தீதிலோர் குரவ னெங்குள னெனவே
தேடுமால் அலைகடல் சூழும்
பூதல மிசையோர் துறவினேன் றறவு
பொலிமலர் தேடும்வண்டி னைப்போல்.

எ - து. யாதொன்றினை யாதொன்றினை ஒருவன் நீங்கியான் அவன் அதனுல் அதனுல் வருந்துன்பங்கள் இலனென்று திருவள்ளுவநாயனுர் கூறுதலின் பற்றுக்களா யுள்ளன எவையும் துன்பங்களைத் தருமென்று அறிந்து துறந்து எப்பொருள்களுக்கும் மேலாயுயர்ந்த மெய்ப்பொருளினை அறிவிக்குங் குற்றமில்லாத ஒப்பற்ற ஞானசாரியன் எவ்விடத்தில் இருக்கின்ருனென்று தேன் செறிந்த மலரினைத் தேடும் வண்டினைப்போல் அலைகடல் சூழ்ந்த பூமியின்கண்ணே ஒரு துறவியானவன் தேடுவன் என்றவாறு.

தேனிரம்பிய மலரைத் தேடும் வண்டினைப்போலச் சிவகாருண்ணியம், ஈசுரபத்தி, பாசவைராக்கியம், பிரமஞானம் என்னும் நான்கும் நிறைந்த ஞானசாரியனைத் தேடுகின்ருனென்பதறிக. ஆல் அசை. நறவுபொலி மலர்தேடும் வண்டினைப்போலென்றதற்கு உதாரணம் : அறிவானந்தசித்தியார்.

"அளிமலர் விட்டுவிட் டாய்ந்து மதுவுண் டகநிரப்பிக்
களிவந் திருந்த கருத்திங் குறநின் கவலையென்னும்

விளிவிணை விட்டுவிட் டாய்ந்து வியன்குரு மேவிநின் று
தெளிவந் துணைக் கண்டிடு மளவுங் குருத் தேடிடுமே.''

(63)

64 சமரமுற் றிடாது புறந்திரி யொருவன்
தனதெதி ரடைதரு படைக்கைக்
குமரரை நோக்கி மிகுபராக் கிரமங்
கூறினுந் தேறல ரதுபோல்
அமர்தரத் துறவு சமாதியோ திடினும்
அவற்றினுக் கயல்நடை யினரேல்
தமரெனத் துணிவுற் றவரொடும் பழகார்
தத்துவ நிலைதலைப் படுவோர்.

எ - து. யுத்தகளத்தைச் சாராது அதற்குப் புறம்பாய்த் திரிகின்ற ஒருவன் களத்தினைச் சார்ந்து தனக்கெதிரே ஆயுதபாணிகளாய் வந்துநின்ற வீரரைப் பார்த்து மிகுந்த பராக்கிரமங்களைச் சொன்னானாயினும் அக்களத்திற் சென்று யுத்தம் பண்ணாது புறத்து நின்று கூறுதலால் அவனை வீரனென்று தெளிவுறார். அதுபோல் மனத்திற்குச் சம்மதமாய்ப் பொருந்தும்படி துறவு சமாதிகளைக் கூறினாராயினும் அவற்றிற்கு உரிய நடக்கையின்றிப் புறநடக்கையராயின் அவரை வீட்டினை அடைவித்தற்கு ஏதுவாகிய தமரென்று தெளிந்து அவர்களுடனே கூடிப்பழகார் பரத்துவநிலைமையை அடையும் நன்னெறிக்கண் விரைந்து செல்வோர் என்றவாறு.

புறந்திரியொருவன் சமர்க்களத்தும் செல்லாது அதனைச் சார்பவரோடும் கூடாது இடையே நின்று பராக்கிரமங் கூறுதலின் அவனை வீரனல்லனென்றும் பேடியென்றும் அறிகின்றதுபோல், அயல்நடையினர் துறவுசமாதிகட்கு உரிய நன்னெறியும் செல்லாது அந்நெறி செல்வாரோடுங் கூடாது இடையே நின்று அவற்றிற்கு உரிய நெறி மாத்திரங் கூறுதலின் அவரைத் துறவுசமாதியுடையரலரென்றும், கூடாவொழுக்கமுடையவரென்றும் அறிந்துகொள்க.

அமர்தரத் துறவு சமாதி யோதிடினு மவற்றினுக் கயனடையினரேல் என்றதற்கு உதாரணம் : அனுபவசித்தி.

"மறைக ளாகம முதற்கலை முழுதையு மயலற மிகவோதிக்
குறைவி லாவகைப் பொருடனை மதுரமாக் கூறவல் லவரேனு

இறைவதாகிய பொருளினுக் குத்தகு நிலையவ ரலராகில்
அறைவ தாகிய அவர்மொழி ஆத்த வாக்கியமென வறை
[யேமே.''

என்றும்,

"இறைகணன்பினை யுரைசெய்து தாமிறைக்
கன்பகத் திலரேனுந்
துறவுநன்றென வுரைசெய்து துறவினி
னிலைமைய திலரேனுங்
கரைகளொன்றுள செயல்களின் மூளுறுங்
கருத்தறி கிலரேனு
மறையினன்குறு மவர்மொழி யாதீதவாக்
கியமென வறையாதே.''

என்றும்,

"தெய்வ வாணிநற் செந்தமி ழியலிசை தெரிந்து
பாடைகளும் பொய்
மெய்ய தாகவே பொருள்களும் விளங்கிட
விளம்பவல் லவரேனு
மையிலா வகை மொழிவ தொன்றவர்செயன்
மருவலொன் றெனிலத்தை
யைய மூவரின் முதல்வரே மொழியினு
மாத்தவாக் கியமென்னார்.''

என்றும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (64)

65 நீரிடத் தன்றி அந்தரத் திடையே
நிகழுமோர் மரைகொள விரும்பார்
பாரிடத் தெவரும் வினோதிகள் சாலம்
பண்ணலென் றெண்ணிமற் றதுபோல்
சீருடைத் துறவு சமாதிபெற் றுலகிற்
றிகழினு முயிர்க்கெலாந் தயவுஞ்
சாரருட் குருபத் தியுமிலார் தமையுந்
தமரெனப் பழகவுந் தகுமே.

எ - து. பாரின்கணுள்ளோர் யாவரும் நீரின்கணெழுகின்ற தாமரைப்பூவைக் கொய்துகொள்ள விரும்புதலேயன்றி ஆகாயத்

தின்கண் விளங்காநின்ற தாமரைப்பூவைக் கொய்துகொள்ள விரும்பார்கள் ; வினோதவித்தையினையுடையார் இந்திரசாலம் பண்ணுதலென்று அறிந்து அதுபோலச் சிறப்பினையுடைய துறவு சமாதிகளை அடைந்து உலகத்தின்கண் விளங்காநின்றாராயினும் எல்லாவுயிர்களிடத்தும் காருணியமும் தாம் அடைந்த கிருபா மூர்த்தியாகிய ஞானாசாரியரிடத்துப் பத்தியும் இல்லாதாரையும் தமரென்றுகருதி அவருடன் கூடிப் பழகவுந்தகுமோ என்றவாறு.

தாமரைப்பூத் தோன்றுதற்கு இடம் நீரேயன்றி அந்தரம் இடமாகாமையால் இதன்கண் தோன்றிய பூ பூப்போலத் தோன்றுவதேயன்றிப் பூவன்றென்றும், வினோதிகள் சாலம்பண்ணுதலென்றும், விரும்பாது உலகர் விடுத்தல்போல், துறவு சமாதிகளுக்கு ஏதுவாகிய சீவகாருணியம் ஈசுரபத்திகளில்லாத துறவுசமாதிகள் அவைபோலத் தோன்றுவனவன்றித் துறவு சமாதிகளல்லவென்றும், அவர் அவைபோலக் காட்டுகிறாரென்றும், அறிந்து அவரோடும் பழகாது நீங்கவேண்டுமென்பது கண்டுகொள்க. (65)

66 இதுநெறி யெனவோ ரூர்க்குமற் றொருவன்
ஏகினு மாத்தன்வாய்க் குறிகள்
அதுதனிற் காணா விடத்துல கருமோர்
அடிபெயர்த் திடுகல ரதுபோல்
எதிரறு சமாதி யாதிபெற் றுடையோர்
என்னினு முன்னவ னுரைத்த
சதுர்மறை யாக மாந்தநிந் தகரேல்
தமரென லவரையுந் தகுமே.

எ - து. ஒருவன் ஓரூர்க்கு வழி ஈதென்று அழைத்துச் சென்றானாயினும் தமக்கு ஆப்தனாயுள்ளவன் வாயாற்கூறிய அடையாளங்கள் அந்நெறியிலே காணாதவிடத்து அதனை மாறுநெறியென்று கருதி உலகத்தாரும் ஓரடியாயினும் பெயர்த்து வைத்திடார்கள், அதுபோல ஒப்பில்லாத சமாதி துறவு குருபத்தி சீவகாருணியம் ஆகிய நான்கினையும் அடைந்தார்களாயினும் கடவுள் கூறிய நான்கு வேதமும் இருபத்தெட்டுத் திவ்வியாகமுமாகிய இவற்றின் முடிவாயுள்ள வாக்கியங்களை இகழ்ந்து கூறினாராயின் அவரையும் தமரென்றுசொல்லலும் தகுமோ? தகாது, என்றவாறு.

ஒருவன் ஓரூர்க்கு வழி ஈதென்று அழைத்துச் சென்றானாயினும் தமக்கு ஆப்தன் கூறிய அடையாளங்கள் அந்நெறியிலே காணாதவிடத்து அதனை மாறுநெறி யென்று ஓரடியாயினும் பெயர்த்திடாத உலகர்போல் சமாதியாதியுடையோர் வீடடையும் நெறி கூறுங்கால் கடவுள்கூறிய வேதாகம முடிவு வாக்கியத்தின்படி கூறாது அதனை மறுத்துக் கூறினாராயின் இந்நெறி மாறுநெறியென்று கருதி இவரோடும் பழகலாகாதென்பது கண்டுகொள்க. சதுர்மறை யாகமாந்த மெனவே ஞானங்கூறிய வாக்கியமென்பதும், ஞானங் கூறுதற் பொருட்டுச் சரியை கிரியையோகங்களை மறுத்துக் கூறினும் ஞானங் கூறியவாக்கியங்களை மறுத்துக் கூறுதல் நெறியன்றென்பதுங் காண்க. நிந்தகர்—புறச்சமயத்தோர்கள். (66)

67 ஈங்கறை முறையிற் றேர்ந்துபா ரிதன்மீ
தெங்கணுந் தேடியோ ரிடத்தின்
ஓங்கருண் முதல நான்குமோர் வடிவாய்
உளதென மறையினீற் றுரைகள்
தாங்குநா வொடுஞ்செங் குவளைமார் பொடும்பொற்
சரணொடுஞ் சரணென வடைந்தோர்
தீங்கொழித் தருள்வான் றிகழுமோர் குரவற்
கண்டுளங் குளிர்ந்தனன் தெளிஞன்.

எ - து. இவ்விடத்துக் கூறிய முறையே ஞானாசாரியனது இலக்கணமெல்லாம் உடையோன் எங்குளனென்று ஆராய்ந்து பூமியின்கண்ணே எவ்விடத்தும் தேடி ஓரிடத்தின்கண் உயர்ந்த சீவகாருணியம், ஈசுரபத்தி, பாசவைராக்கியம், பிரமஞானம் என்னும் நான்கும் ஒருவடிவங்கொண்டதுபோல் வேதத்தினது முடிவாயுள்ள மகாவாக்கியமே முதலியவாக்கியங்களைத் தரிக்கின்ற நாவுடனும் செங்கழுநீர்மாலை விளங்காநின்ற மார்பகத்துடனும் பொன்போன்ற திருவடிகளுடனும் அத்திருவடிகளில் அடைக்கலமாய் வந்து அடைந்த பக்குவரது அஞ்ஞானமாகிய பொல்லாங்கை நீக்கும் பொருட்டு விளங்காநின்ற ஞானாசாரியனைக்கண்டு தெரிசித்து இதயமெல்லாம் குளிர்ந்தனன் அந்தவறிவுடையோன், என்றவாறு.

ஓங்கருண்முதல் நான்குமோர் வடிவாயென்றதனாலும், மறையினீற்றுரைகள் தாங்கு நாவொடுமென்றதனாலும் ஆசாரியனது இலக்கணமெல்லாமுடையனென்பது காண்க.

சரணென வடைந்தோர் தீங்கொழித் தருள்வா னென்றதற்கு உதாரணம் : தத்துவராயர் நான்மணிமாலை அகவல்.

"ஒளித்தரும் அறிவு மரக்கலன் அமைத்துத்
துறவின் நாமக் கூம்பு நாட்டி
ஏம அருளாங் கயிற்றிற் பிறழ்வறக்
கட்டிப் பத்தி என்னும்பாய் பூரித்து
முத்தி பூரிற் றம்மை யுய்த்தருள்
சொருப னென்னு மொருபீ காமன்
அருந்தவர்க் கரசின் பாதம்
திருந்தவைக் கிலர்தஞ் சென்னியின் மிசையே."

மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (67)

68 காரிய மாக லாற்சகம் படைக்கும்
காரணன் குலாலனி லுளனென்று
ஓரியல் பெனவேழ் கடலுமொன் றுக்கி
யொப்பிடுங் கருணைய னேனும்
பேரியை பிறப்புத் தனையடைந் தவர்க்குப்
பினையுரு வகைகெடப் பார்க்குங்
கூரிய விழியோ னுதலி னறவுங்
கொடியனு மாகுமக் குரிசில்.

எ - து. பிரபஞ்சம் மாயாகாரியமாகலின் அதற்குக் காரணமாயுள்ள மாயை சடமாகலின் இதனைக் காரியப்படுத்தும் நிமித்த காரணனாகிய கடவுள், கட கலச முதலாயுள்ள பாண்டங்கள் மண்ணினது காரியம்; அவைக்குக் காரணமாகிய மண் சடமாகலின் இதனைக் காரியப்படுத்தும் நிமித்தகாரணனாகிய குலாலன்போல் இருக்கின்றானென்று மேலாகிய கடவுளுக்குக் கீழாகிய குலாலனை உவமைகூறுகின்ற ஒரு முறைமைபோல் உவமை கூறப்படாதாயினும் சத்தசாகரங்களையும் ஒன்றாகக் கூட்டி உவமை கூறுகின்ற கிருபாசமுத்திரமாயினும் தன்னை வந்து அடைந்த பக்குவர்க்குப் பேரும் பொருந்திய பிறப்பும் இவையேயன்றிப் பின்னர் அந்தப் பேரும் பிறப்பும் வாராதபடி நாசமாகப் பார்க்கின்ற நுண்ணிய விழிகளையுடையோனாகலின் மிகவும் கொடிய தன்மையினை உடையவனுமாவன் அந்த ஆசாரியன் என்றவாறு.

கிருபாசமுத்திரத்திற்கு உவமையின்மையால் கடவுளுக்குக் குலாலனையுவமைகூறுதல்போல் ஏழ்கடலும் ஒன்றாக்கி ஒப்பிடுங் கருணையனேனுமென்றார்; கூரியவிழியோ னென்றதனாலும், பேரியை பிறப்புத்தனை யடைந்தவர்க்குப் பினையுரு வகை கெடப் பார்க்கு

மென்றதனாலும் மாயாகாரிய காரணமெல்லாங்கடந்த நோக்க மென்பதும், அந்நோக்கம் பெற்றோர்க்கும் அவைகள் நீங்கு மென்பதுங் காண்க. அறவுங் கொடியனுமாமென்றது தூஷண பூஷணமாகத் துதித்ததென்க. இதனுட் சீவகாருணிய முடைய னென்பதறிக. (68)

69 செப்பிரும் கைலைக் குருமுறை மையிற்றன்
சிரமிசைச் சரணம்வைத் துளவோர்
மெய்ப்பர னருளை நினைதொறு முளந்தீ
மெழுகுகல் லெனவுரு கிடினு
மைப்பவந் துடைத்தன் பினர்க்குவீ டளிக்கும்
வல்லப முடையமற் றொருதான்
ஒப்புமிக் கிலியா கலினிறை பத்தி
உளனுமன் றுகுமவ் வும்பன்.

எ - து. யாவரும் புகழாநின்ற பெருமை பொருந்திய கைலாச குருபரம்பரையின் வந்து தனது சிரசின்மீதே திருவடிகளைச் சூட்டிய ஒப்பற்ற ஞானசாரியனது கிருபையை நினைக்குந்தோறும் அக்கினியிற்பட்ட மெழுகும் கல்லென்று சொல்ல அதனினும் அதிகமாக உள்ளமெல்லாம் உருகா நின்றானாயினும் தன்னை அடைந்த பக்குவர்க்குக் களங்கமாயுள்ள பிறவித் துன்பத்தை மாற்றி வீட்டினைக்கொடுக்கும் சாமர்த்தியத்தினை உடைய ஒருதான் சமானாதிகமின்மையனாதலின் ஈசுரபத்தியுடையனுமன்றாகுவன் அந்த ஞானசாரியன் என்றவாறு.

இதன்கண் ஈசுரபத்தியுடையனென்பது காண்க. (69)

70 கருடனை நினைவோர் பார்வையாற் பிறர்பாற்
கடுவொழித் தலிற்றனை நினைவோர்
ஒருவரை நோக்கி னவர்களும் பாச
மொழித்தல்செய் துறவொடேய்ந் துறினும்
அருண்மகட் புணர்ந்து ஞானசந் ததிபெற்
றவரொடு மகிழ்ந்திருத் தலினக்
குருபரன் றன்னைப் பின்னரே ரில்லாக்
குடும்பியென் றுரைக்கவும் படுமால்

எ - து. கருடனைத் தியானம் பண்ணுவோர் பார்வையாற் பிறர்மேலேறிய விடநீக்குதல்போல் தன்னைத்தியானம் பண்ணுவோர் பிறரொருவரை நோக்கின அவரிடத்தும் பாசங்களை நீக்குதல் செய்யுந் துறவுடனே கூடியிருந்தானாயினும் சிவகாருணியமாகிய பெண்ணினைக்கூடி ஞானமாகிய புத்திரனைப்பெற்று அவரோடும் எக்காலமும் மகிழ்ந்திருத்தலின் அந்த ஞானசாரியனைப் பின்னர் ஒப்பற்றகுடும்பியென்றும் சொல்லப்படும் என்றவாறு.

இதனுட் பாசவைராக்கிய முடையனென்பது காண்க. (70)

71 குலவுசெங் கதிரோ னிருளினை யுணராக்
கொள்கைபோற் றனொரு காலுஞ்
சொலுமறி யாமை யறிகிலா ஞானத்
தோன்றலே யெனினுமத் தூயோன்
இலகுமானந்த வுருவினை யணுக்கட்
கீந்ததற் கிணையொரு துணையின்
மலவுட லவர்பாற் கவர்தலி னிஃதோர்
மடமைபெற் றுடையனு மாமால்.

எ - து. யாவராலும் கொண்டாடப் படுகின்ற செய்ய கதிரையுடைய சூரியன் இருளை அறியாத முறைமைபோல் பிரமாதிகளாலும் புகழப்படுகின்ற தான் அவ்விருளுக்கு ஒப்பென்று சொல்லப்படுகிற அஞ்ஞானத்தை ஒருகாலும் அறியாத ஞானத்தினையுடைய புருடனாயினும் அந்த நின்மலனாகிய ஞாசைாரியன் தனது விளங்கா நின்ற ஆனந்தசொருபத்தினைச் சீவர்களுக்குக் கொடுத்து அதற்கு ஈடாக இழிவால் தனக்கு ஓரொப்பில்லாத மலவுடலை அவர்கையில் வாங்கிக்கொள்ளுதலின் இஃதோரறியாமையை அடைந்துடையனுமாகும், என்றவாறு.

சூரியன் தனது பிரகாசத்தினால் தனக்கு இருளின்றிப் பிறர்க்கு இருளைப்போக்குதல்போல் ஞானசாரியன் தனது ஞானத்தினால் தனக்கு அஞ்ஞானமின்றிப் பிறர்க்கு அஞ்ஞானத்தைப் போக்குவனென்பது காண்க. இதனுற் பிரமஞான முடையனென்பதறிக. (71)

72 வதுவைநாள் மறையோர் வழங்கியாத் திரையின்
மற்றருந் ததியைநோக் குதலின்
இதுவுமொன் றெனத்தம் முடல்பொரு ளாதி
ஈயுமெம் போலிக டமக்குங்

குதிரைகொண் டிடவன் றடைந்துட லாதி
கொடுத்தவன் போற்கொடுப் பவர்க்கும்
பொதுமையுற் றிவனோர் மானுடன் றனுய்த்
திகழுமப் பூரண புராணன்.

எ - மி. கல்யாணகாலத்தில் மறையோர் தஞ்சாதியாசார வழக்கமாய்ச் செல்கின்ற யாத்திரைபோலவும், அக்காலத்தில் கல்யாணப்பெண் அருந்ததியைப் பார்க்குதல்போலவும், இதுவும் ஒருலகாசார வழக்கமெனத் தமது உடல்பொருளாவி மூன்றினையும் கொடுக்கும் என்போல்வார்க்கும், பாண்டியனுக்குக் குதிரை கொள்ளும்பொருட்டு அந்நாளிற் சென்று திருப்பெருந்துறையில் ஞானசாரியாரை அடைந்து உடலாதி மூன்றினையும் உண்மையாகக் கொடுத்த மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்போல் உடலாதிகளை உண்மையாகக் கொடுப்போர்க்கும், பொதுமையுற்று இவ்விடத்து ஒருமனிதனாகியும், மானை இடக்கரத்தேந்திய சிவனாகியும் விளங்காநிற்பன் அந்தப் பரிபூரணனாகிய பழையோன் என்றவாறு.

வதுவைநாள் யாத்திரைசெல்லும் மறையோரும் அக்காலத்தில் அருந்ததியை நோக்குங் கல்யாணப்பெண்ணும் யாத்திரை போவது போலவும் அருந்ததியை நோக்குதல் போலவும் காட்டினமாத்திரமேயன்றி யாத்திரை போனதும், அருந்ததியைக் கண்டதும் அவர் மனத்திற்கு இல்லை; அதுபோல் உலகாசார வழக்கமாக உடலாதிகளைக் கொடுப்போரும் கொடுத்ததுபோல் காட்டினமாத்திரமேயன்றிக் கொடுத்தது இவர் மனத்திற்கு இல்லையென்பதறிக. (72)

73 பாரினட் டாங்கா திகளொடக் குரவற்
பலதரம் வலம்வந்து பணிந்து
சீரிய துதிசெய் தனுதின மவற்றல்
திருவுளத் தடைக்கவும் பட்டுத்
தூரமோ டணிமை யறவிறை கருணை
சுரக்குநா ளளவுநின் றேவ
லாரிவன் றனக்கொப் பெனச்செய்தொண் சரண்
பெற்றறியவேண் டுவமுழு தறிந்தான்.

எ - து. பூமியின்கண் அட்டாங்க முதலிய அங்கங்களுடனே அந்த ஞானசாரியனைப் பலகாலும் வலமாக வந்து வணங்கி எக்கால

மும் தோத்திரம்பண்ணி அவ்வணக்கத் தோத்திரங்களினுல் இவன் பக்குவனுமென்று அறிந்து ஆசாரியனது திருவுளத்தில் அடைக்கவும் அன்புடையனுகி அவ்வாசாரியன் கோபித்தானென்று தூரத்திலும் செல்லாமற் சந்தோசித்தானென்று சமீபத்திலும் சாராமற் சேய்மை அணிமைகளுக்கு நடுவாய் அவ்வருளிறைவன் கிருபை வைக்குநாள ளவும் நின்று ஏவற்பணிவிடைகளினுல் இவனுக்கு ஒப்பார் யாவ ரென்று சொல்ல அப்பணிவிடைகளைச்செய்து ஒள்ளிய திருவடி தீட்சைபெற்று வீடடைதற்கு அறியவேண்டும் உபதேச மொழிக ளெல்லா வற்றினையும் அறிந்தான் என்றவாறு.

அட்டாங்காதி யெனவே பஞ்சாங்க சிட்டாங்க சிராங்கமுங் கொள்க.

தூரமோ டணிமையற வென்றதற்கு உதாரணம்: திருவள்ளுவ நாயனுர்.

"அகலா தணுகாது தீக்காய்வார் போல்க
இகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு வார்"

அட்டாங்காதிகளோடு அக்குரவற் பலதரம் வலம் வந்தென்ற தற்கு உதாரணம்: சிவதருமோத்தரம்.

"வலஞ்செய்து தண்டதனை மானவிதி முறைதழுவத்
தலந்தன்னிற் பணிந்தெழுக தலைகரமற் றிருகன்னந்
துலங்குமுக வாய்புயங்க ளெனுமெட்டுந் தோயமயி
ரிலங்குசிரங் கரமுழந்தா ளெனுமைந்து மிலங்குறவே."

மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (73)

74 சற்குரு வருளா லையமுந் திரிவுந்
தானற மறைமுடி வுணர்ந்த
பிற்குரு பரன்றுண் முச்சரண் புகுந்த
பெரியவ ரினமரீஇ யிருந்தொண்
சொற்களி னரிய பொருள்கடேர்ந் தவணந்
தொலைத்தொரு சிறிதுநாட் பின்னர்க்
கற்குத லாதி யனைத்துநீத் தென்றும்
ஞானசா தகத்தினாள் கழிப்பான்.

எ-து. சற்குரு கடாட்சத்தினுலே ஐயமுந்திரிவும் நீங்கி வேதத்தின் முடிவாகிய மகா வாக்கியத்தினுல் அறிகின்ற மெய்ப் பொருளை நிச்சயித்து அறிந்தபின் அந்த ஞானசாரியனது திருவடி களைத் தனக்குமுன்னர் அடைக்கலமாகப் புகுந்த பெரியோர் கூட்டத் தினை அடைந்திருந்து ஒள்ளிய சாத்திரத்தின் மொழிகளினது அரிய பொருள்களை அவரால் ஆராய்ந்து அறிந்து அம்முறையே சிறிது காலங்கழித்தபின்னர்ச் சிரவண மனனங்கள் முதலிய அனைத் தினையும் விட்டு நீங்கி எக்காலத்தும் ஏகாந்த ஸ்தானத்திலிருந்து நிஷ்டைகூடி ஞானசாதகத்தினுலே நாள்களைப் போக்கா நிற்பான் என்றவாறு.

ஐயந்திரிவென்றவற்றுள் ஒன்ருே இரண்டோ வென்பது ஐயம். முன்னர் ஒன்றென்று துணிந்து இரண்டென்பதும், முன்னர் இரண் டென்று துணிந்து ஒன்றென்பதும் திரிவென்றறிக.

ஒண்சொற்களி னரிய பொருள்கள் தேர்ந்து என்றதற்கு உதா ரணம்: பெருந்திரட்டு.

"ஒப்பி லமல னேதிவைத்த
வுரையை யோத லோதுவித்தல்
செப்பும் பொருளைத் திரிவுமறத்
தெளிகை பிறரைத் தெளிவிக்கை
தப்பா ததனை மனத்தகத்தே
தரிக்கை யெனவுந் தானைந்தாம்
வைப்பா யருந்தா மருந்தாகிச்
சிறந்த ஞான மகவினையே."

மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (74)

75 அரும்பொறி யின்மை பழியன்றி யார்க்கு
மறிவறிந் தாள்வினை யின்மை
பெரும்பழி யெனலா னொருவன்வீட் டின்பம்
பெருமைகொ டிகழ்கலர் பெரியோர்
விரும்பஃ தடையும் வகையருட் குருவான்
விளங்கியு முளங்கையிற் கனிபோல்
வரும்படி நாளு முயன்றுரு என்போல்
மதியிலார் தமையிகழ் வதலால்.

எ - து. யாவர்க்கும் அரிதாகிய செல்வம் இல்லாமை பழிப் பன்று, அச்செல்வத்தினை அடையும் உபாயம் அறிந்திருந்தும் அவ் வுபாய நெறிக்கண் முயற்சியின்மையே பெரிய பழிப்பென்று திரு வள்ளுவ நாயனுர் கூறுதலின், ஒருவன் ஞானநிட்டை இடையருது கூடுமிடத்தும் அவ்வீட்டின்பத்தினை அடையாதிருத்தலைக் குறித்து இகழார் பெரியோர். விரும்பாநின்ற அந்த ஆனந்தத்தை அடையும் நெறி ஞானுசாரியனுல் அறிந்திருந்தும் உள்ளங்கை நெல்லிப் பழம் போல் அது வரும்படிக்கு எந்நாளும் ஞானசாதகத்தின்கண் முயற் சிப்படாத என்போலும் புத்தியில்லாரை இகழ்வதே அன்றி என்றவாறு.

எக்காலமும் மாருது ஞானசாதகத்தின்கண் முயலல் வேண்டு மென்பது இதனுட் காண்க (75)

கீழ்ப்போன செய்யுள்களுட் கூறிய முறையே புறப்பற்றுக் களாய் உள்ளனவெல்லாம் துறந்து, அநாசாரியரை விட்டு நீங்கி, ஆசாரியரை வந்து அடைந்து, திருவடி தீட்சைபெற்று, அவரது உபதேச மொழிகளைக்கேட்டு, அவரது திருவடியை அடைந்த பெரி யோரை அடைந்து, நிஷ்டைகூடி, ஞானசாதகம் பண்ணுவோனுக்கு மேல் வருஞ் செய்யுள்களுள் ஞானுசாரம் கூறுகின்ருர்.

76 பகர்தரு தொழில்க ளனைத்துமோர் சிறிது
பண்ணவேண் டுவபணி விடுத்துப்
புகலுரை யடக்கித் தனியிடத் திருந்து
போற்றிசெய் தருட்குரு பதம்பின்
மிகமுயன் றிதய வருத்தமெய் தாமல்
மெலிந்துகை விடுதல்செய் யாமல்
அகமுக மாக்கி மனத்தைநா டொறுமோர்
ஐம்புல னெழித்தசை வறுப்பான்.

எ - து. சொல்லாநின்ற நித்திய கருமங்கள் அனைத்தினுள்ளும் இன்றியமையாது செய்யவேண்டுங் கன்மங்களில் ஓரோர் சிறிது சீக்கிரத்திலே செய்து விடுத்துப் புகல்கின்ற வாக்கினை மௌனமாக்கி ஏகாந்த ஸ்தானத்தில் இருந்துகொண்டு கிருபாசாரியரது திருவடி களைத் தோத்திரம்பண்ணிப் பின்னர் அவர் கூறிய உபாயத்தின் படியே மனேலயம் பண்ணத் தொடங்கும்போது அந்த உபாய நெறிக்கண் மிகவும் முயற்சிப்பட்டு மனவருத்தமும் அடையாமல் எவ்விதத்தால் அடக்கினும் இது அடங்குவதில்லை யென்று உள்ளம் வருந்தி அவ்வுபாய நெறியைவிட்டு நீங்குதல் செய்யாமல் பையப்

பைய அம்மனத்தினைச் சகமுகமாய்ச் செல்லவொட்டாமல் அகமுக மாக்கி எக்காலமும் ஒப்பற்ற பஞ்சேந்திரியங்களையும் நிக்கிரகம் பண்ணி மனத்தினது சங்கற்பத்தை நாசம் பண்ணுவான் என்ற வாறு.

தனித்திருந் தொருதம் மனத்தையைம் பொறிவாய்த் தடுத் தென்ற செய்யுளுள், வாக்குக் காயங்களை அடக்கினுல் அன்றி மனமடக்கக் கூடாதென்ற முறையே, இச்செய்யுட்கண்ணும் மன மடக்குதற்கு அவை அடக்கவேண்டுமென்று கூறியவாறு காண்க.

மிகமுயன் றிதய வருத்த மெய்தாமல் என்றதற்கு உதாரணம் ; ஞானவாசிட்டம்.

"மிகமுயன்று வருந்தாமற் சமமா கின்ற
வேண்டுகொளால் தன்முயல்வால் விநோதந் தன்னுல்
பகர்மனமாஞ் சிறுமகவை நிறுத்தல் வேண்டும்
பலபிறப்பிற் பரிசயங்க ளகலப் பண்ணி
அகல்சுபவா தனையுதித்தால் முயற்சி பேரும்
ஐயுறினுஞ் சுகமடைவை யதுதீ தன்று
திகழ்மனம்போய்த் தற்பதத்தைத் தெளியு மட்டுந்
தேசிகனுல் சொல்வழியிற் செல்லு வாயே."

என்றும், திருமந்திரம்.

"உடலாங் குகையி லுணர்வாகும் பீடத்
தடலார் சமாதி யிதயத்த தாக
நடமா டியகுகை நாடிய யோகி
மிடையாகா வண்ணமே சாதிக்கும் மெல்லவே."

என்றும், மற்றும் வருவனவற்ருற் காண்க : (76)

77 உச்சியம் போதின் மீதரும் பசிக்கவ்
வூர்வல மாயிலந் தோறும்
பிச்சைகை யிடையிற் காடிகூ ழேனும்
பெற்றது பற்றியுள் வெறுப்போ
டிச்சையற் றருந்திப் பொருந்தவே காந்தத்
திடையினுந் தாகம்வந் தடையின்
நச்சினீ ரூரிற் புகுந்துரு தேரி
யாதியி னருந்துத னன்றே.

எ - து. உச்சிக்காலத்திலே மிகுந்த அரிய பசிக்கு அந்த ஊரினை வலமாகச்சென்று வீடுதோறும் பிச்சையாகக் கையின் கண்ணே காடியாயினும், கூழாயினும் கொடுத்ததை வாங்கி உள்ளத்தின் கண் அவற்றில் வெறுப்பும் விருப்புமின்றிப் புசித்து மீண்டும் போய்த் தனது ஏகாந்த தானத்தில் இருக்கவேண்டும். பின்னரும் தண்ணீர்த்தாகம் வந்ததாயின் நீரினை விரும்பி ஊர்க்கட் புகாது ஏரி முதலியவற்றுள் நீர் அருந்துதல் நன்மையாம் என்றவாறு.

பிச்சைக்கேயன்றி நீரைக் குறித்து ஊர்க்குப் போக வேண்டாமையின் ஏரியாதியி னருந்துதனன்றென்றார். ஏரியாதி யெனவே நதி, மடு, வாவி, சுனை முதலியனவுங் கொள்க.

இலந்தோறும் பிச்சை கையிடையி லென்றதற்கு உதாரணம்: **திருமந்திரம்.**

" பரந்துல கேழும் படைத்த பிரானை
யிரந்துணி யென்பர்க ளெற்றுக் கிரக்கும்
நிரந்தர மாக நினையு மடியார்
இரந்துண்டு தன்னடி யெட்டச் செய்தானே."

என்றும்,

" பிறப்பறி யார்பல பிச்சைசெய் மாந்தர்
சிறப்பொடு வேண்டிய செல்வம் பெறுவர்
மறப்பில ராகிய மாதவஞ் செய்வர்
பிறப்பினை நீக்கும் பெருமை பெற்றாரே.

என்றும்,

" அச்சினு ணின்ற பொருடன்னை யுள்ளுவோ
ருச்சியும் போதாக வுள்ளமாக் கோயிற்குப்
பிச்சை பிடித்துண்டு பேத மறநினைந்
திச்சைவிட் டேகாந்த மேறி யிருப்பரே."

என்றும் வரும். மற்றும் வருவன வற்றுற்காண்க. (77)

78 ஞானசா தகன்மற் றுதயமா தியினூண்
நயக்கொணு மயக்கமா தலினும்
ஈனமார் விந்து மிகுமெனு வகன்றோர்
இகழ்ந்துகை விடுத்தவா தலினுந்

தானிரந் தொருபோழ் தருந்திடு முணவுஞ்
சமமலாற் றுழினு மிகினும்
ஊனதா ருடற்க ணேயுறு மற்றைக்
குறக்கமு மிகுந்திடு மன்றே.

எ - து. ஞானசாதகம் பண்ணுகின்றவன் உச்சிக்காலத் தொழிந்து மற்றை யுதயகால முதலிய காலங்களின் அன்னுதிகளைப் புசிக்கலாகாது; தேகமயக்கம் வருதலினாலும், இழிவினையுடைய சுக்கிலவர்த்தனையாமென்று துறந்தோரால் இகழ்ந்து விடப்பட்டன வாகலாலும், தான் பிச்சையேற்று ஒருபோது புசிக்கின்ற புசிப்பும் எந்நாளும் ஒரு சமமாகப் புசியாமல் குறைந்ததாயினும் மிகுந்ததாயினும் ஊன்பொருந்திய உடம்பின்கண் வியாதிவந்து அடையும் அன்றைக்கு நித்திரையும் மிகுந்து வரும் என்றவாறு.

மயக்கம் வருதலினால் தேகம் ஆசனத்தின்கட் செவ்வேயிராது. விந்து மிகுதலினால் மனத்தின்கட் காமமிகுந்து அம்மனம் அசைவற நில்லாது. வியாதி வருதலின் சமாதிகூடத் தொடங்கவே கூடாது. உறக்க மிகுதலினால் கேவலம் வந்து அடையும் ஆகலின் இதனுட் கூறிய முறையே செய்யவேண்டு மென்பதறிக. உதயமாதியென்றதனால் சாயங்காலம் இராக்காலம் விடியற்காலம் முதலியனவுங் கொள்க. (78)

79 மிகுத்திடு முனமிற் படுதழ லவிப்பான்
விடுபவன் கலங்கனீர் தெளிநீர்
பகுத்திடா னதுபோற் காடிசோ றேனும்
பசித்தவன் புசித்திட றகுமால்
நகத்தவர் மனைதோ றுழன்றெனக் கடிசில்
நல்கிடென் றெருவன்வேட் டுணலால்
அகத்துறு பசியும் போக்கிமற் றதுகொ
டதிகமென் பயனடைவானே.

எ - து. வீட்டின்கட்பட்ட அக்கினி மிகுந்து பற்றி எரியு முன்னர் அவிப்பவன் அதனை அவித்தலைப் பார்க்குதலேயன்றிக் கலங்கனீரென்றும், தெளிந்தநீரென்றும், நீரினைப் பகுத்துப் பாரான். அதுபோல் உதராக்கினி மிகுவதற்கு முன்னர் இதனை அவித்தற்கு நீரென்று கருதி நாச்சுவை விரும்பி நன்று தீதென்று பகுக்காது காடிச்சோறுயினும் நல்லசோறுயினும் பசியையுடைய தவத்தோன்

புசிக்குதல் முறைமையாம். தவத்தோர் சிரிக்க வீடுதோறுந் திரிந்து எனக்குச் சோறு கொடுமினென்று கேட்டு ஒருவன் நாச்சுவை விரும்பி வாங்கி உண்டலினால் அவ்வயிற்றில் உறுபசியைப் போக்கு தலும் அன்றி அங்ஙனம் உண்டது கொண்டு அதிகமாக வேறே யாதுபயனைப் பெறுவானோ என்றவாறு.

பிச்சைவாங்கி உண்டலினாலும், வேட்டுண்டலினாலும் பசி போதலேயன்றி வேறுபயன் இன்மையால் அதிகமென் பயனடை வானோ வென்றார். தவத்தோர்க்கு நாச்சுவைவேட்டு ஒருவரைப் பின்சென்று வாங்கியுணலாகாதென்பது கண்டுகொள்க.

காடிச்சோறேனும் பசித்தவன் புசித்திடற்குமென்றதற்கும், நகத் தவர் மனைதோறுழன்றென்றதற்கும் உதாரணம்: கூர்மபுராணம்.

"இவ்வகை யையமேற்று நன்குண்போன்
காடிசோ றெவற்றினை யேனுஞ்
செவ்விதி னளித்த தருந்திடல் வேண்டும்
மனைதொறுஞ் சென்றுசென் றுற்று
வெவ்வழல் போல வெகுண்டுமற் றென்றை
விழைந்துநீ யளித்திஎன் றருந்தல்
அவ்விய மவித்த மனத்தினோர்க் காகா
வென்றுநான் மறைய றைந்திடுமால்."

எனவரும், மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (79)

80 எரிந்தெழு பசிநோய் தணிக்கவோர் மருந்தென்(று)
ஏற்றுண தொருவன்நாச் சுவைவேட்(டு)
அருந்திடு மளவும் வருந்தியப் பிண்டம்
அளித்தவர் தம்மைநோ வதுஎன்
இருந்துள கிரக வாழ்க்கையும் பினவந்
தெய்திய துறவுமல் லதுவீண்
திரிந்துடல் வளர்த்தி எனத்தனை விடுத்த
தெய்வத்தை நோவது மறந்தே.

எ - து. வயிற்றின்கண் எரிந்து எழுகின்ற பசி வியாதியை மாற்றுதற்கு ஈதோர் மருந்தென்று ஏதாயினும் வந்த பிச்சையை வாங்கி உண்ணாத ஒருவன் நாச்சுவையை விரும்பிக் காடி கூழ் முதலிய பிச்சை வந்தவிடத்து அதனைப் புசிக்குமளவும் உள்ளம்

வருந்தி அந்தப் பிச்சை கொடுத்தோரை நோவது என்னையோதான்! முன்னிருந்துள்ள இல்வாழ்க்கையு மல்லாது அதனை விட்டுப் பின்னர் வந்து அடைந்த துறவுமல்லாது பதிதனாய் வீணே திரிந்து உடம்பை வளர்ப்பாயென்று தன்னைவிட்ட ஊழ்வினையை நோதல் மறந்து என்றவாறு.

ஒருவரைப் பின்சென்று வேட்டுண்ணாது பிச்சையேற்றுண்ணி னும் காடி கூழ் முதலிய பிச்சைகளை அருந்தும்போது உள்ளத்தில் வெறுப்புவைத்து அருந்துதலும் தவத்தினர்க்குக் குற்றமென்பது காண்க. (80)

81 எய்தவ னுறமற் றேவையென் னோவ
தெனவுல குரைத்தலி னொருதாம்
செய்துள வினைக்குத் தக்கபே றிறைவன்
சேர்க்குதல் தனைமறந் தென்னோ
உய்தவ மறியாக் கைதவ ரையம்
உதவிடார் தமையுத வினரை
வைதல்வாழ்த் திடுதல் செய்துமற் றொருசாண்
வயிறுநா டொறும்வளர்ப் பதுவே.

எ - து. எய்தவன் இருக்க அம்பை நோவது என்னை யென்று உலகத்தார் வழக்கமாக எடுத்துச் சொல்லுதலின், ஒப்பற்ற தாம் செய்துள்ள நல்வினை தீவினைகளுக்குத் தக்க சுகதுக்கங்களைக் கடவுள் கூட்டுகிற முறைமையினை மறந்து, என்னையோ வீட்டினை அடைந்து பிழைக்குந் தவத்தினைப்பண்ண அறியாத வஞ்சகர் பிச்சை கொடாதவரையும் அது கொடுத்தவரையும் வைதல் செய்தும் வாழ்த்துதல் செய்தும் தமது ஒருசாண் வயிறு நாடோறும் வளர்ப்பது என்றவாறு.

சிவச்செயலை மறந்து சீவச்செயலை நாடினாராகலின் உய்தவ மறியாக் கைதவரென்றும், அங்ஙனம் நாடிப் பிச்சை யுதவிடாரையும் உதவினோரையும் வைதலும் வாழ்த்துதலும் தவத்தோர்க்கு இழிவாகலின் சாண்வயிறு நாடொறும் வளர்ப்பதுவே யென்றும், கூறினார். (81)

82 தன்னரு ளுறுசேய் சிரத்தொரங் குலியாற்
றுன்புடைத் தொருவன்மீ தொருவன்
சொன்னமாத் திரத்தி னவனையச் சேயுந்
துணிவுகொ டெழுந்தறை குதல்போற்

முன்னவன் விளையாட் டாயஜந் தொழிற்கு
முன்னிலை யாயசீ வரைப்பார்த்(து)
இன்னல்செய் சாப மிட்டுமா தவரும்
என்கொலொ தவமிழப் பதுவே.

எ - து. ஒருவன் தனது அருகேயிருக்கின்ற சிறுபிள்ளையினது சிரத்தில் தான் ஒருவிரலால் தெறித்துப் பிறனொருவனைக் காட்டி அவன்மீதே சொன்னமாத்திரத்தில் அதனை அறியாமையினால் மெய்யென்று கருதிக்கொண்டு அவனை அந்தச் சிறுபிள்ளையும் எழுந்திருந்து அறைகுதல்போல், கடவுளது திருவிளையாட்டாகிய பஞ்ச கிருத்தியத்தில் சீவர்கள் முன்னிலையாகத் தான் செய்த தீவினைகளுக்கு ஈடாகத் துன்பஞ் செய்தலை மறந்து சீவர்கள் தஞ்செயலாகச் செய்தாரென்று கருதி அவரை நோக்கித் துன்பஞ் செய்யாநின்ற சாபமிட்டு மாதவத்தினையுடைய முனிவோரும் என்ன அறியாமையோ தாம் அருமையாகச் செய்த தவங்களை இழந்து போவது என்றவாறு.

மாதவருமென்ற சிறப்பும்மையால் சீவச்செயலை நோக்காது சிவச்செயலை நோக்குதல் யாவர்க்கும் அரிதென்பதும், சிவச்செயலை நோக்குவார்க்கு இம்மையில் தவமிழவாமையின் மறுமையிற் பிறவித் துன்பம் இன்றென்பதும் காண்க.

சாபமிட்டு மாதவரு மென்கொலோ தவமிழப்பது என்றதற்கு உதாரணம்: அஞ்ஞவதைப்பரணி.

"கோப மிக்கபோ தேவ ராறுவார் குறுகுவோர்
தமைக் கொடிய நோய்புகுஞ்
சாபமிட்டுமா தவர்க ளாயினர் தலைமை
மிக்கதம் தவமி ழப்பரே"

எனவரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (82)

83 பெண்ணைவிட் டகலா வொருவிடன் தன்னைப்
பிறர்வழக் கினிற்கொடு போகக்
கண்ணைவிட் டகலா தவள்வரல் போலுங்
கண்டுகொண் டேகியாங் கஃதெவ்

வண்ணமாயி யினுஞ்சீக் கிரத்தினின் முடித்தவ்
வனிதைபால் மறிதரல் மானப்
பண்ணிய சமாதி விடுத்தறி ஞருந்தம்
பசிதணித் ததையுறும் பரிசே.

எ - து. அழகினால் மிகுந்துள்ள ஒரு பெண்ணைக் கணப்போதாயினும் விட்டு நீங்காத ஒரு காமியை அவனுக்குக் கடன்கொடுக்க வேண்டிய பிறர் வந்து வழக்கினிடை அழைத்துக் கொண்டுசெல்ல அவன் தனது கண்ணைவிட்டு நீங்காது அந்தப் பெண் வருதல் போலும் பார்த்துக்கொண்டு சென்று அவ்விடத்து அந்த வழக்கினை எப்படியாயினும் சீக்கிரத்தில் தீர்த்துக்கொண்டு அந்தப் பெண்ணினிடத்தில் மீண்டும் வந்து கூடியிருத்தல்போல், அறிஞரும் கணமாயினும் இடைவிடாது தாம் பண்ணிய ஞானசமாதியை விட்டு நீங்கிக் காடி கூழேதாயினும் சீக்கிரத்தில் வாங்கிப் புசித்துத் தமது பசியை மாற்றிக்கொண்டு மீண்டும் வந்து அந்த ஞானசமாதியைக் கூடுமுறைமை என்றவாறு.

அறிஞர் மிகவும் விரும்பி ஒருகணமாயினும் விட்டு நீங்காது ஞானசமாதியைக் கூடியிருத்தலின் பெண்ணை விட்டகலா வொருவிடனென்றும், பசியினாற் பிச்சையைக் குறித்துப் பிராரத்த வசத்தனாய்ச் செல்லுகின்றபோது மனத்தின்கண் அந்நிட்டை நீங்காது செல்லுதலின் கண்ணை விட்டகலாதவள் வரல்போலுங் கண்டுகொண்டேகி யென்றும், நாச்சுவை விரும்பாது காடி கூழேதாயினும் வந்ததைச் சீக்கிரத்தில் வாங்கி உண்டு பசியை மாற்றி மீண்டும் வந்து சமாதியைக் கூடியிருத்தலின் ஆங்கஃ தெவ்வண்ணமாயினுஞ் சீக்கிரத்தனின் முடித்தவ் வனிதைபான் மறிதரல் மானவென்றும் உவமை கூறினர். (83)

84 நடந்துறங் கொருவன் தனைமல ரமளி
நண்ணுமா புரியின்மற் றவனுங்
கிடந்துறங் குவதைக் குறித்துமுன் னுறக்கம்
விழித்தவா கிளக்குதல் போலும்
தொடர்ந்தொரு கணமு மிடைவிடா ஞான
நிட்டரைத் தூயதஞ் சமாதி
அடைந்தனர் விடுத்தனர் என்பர்ஏ காந்தம்
அவர்க்கனு கூலமா தலினே.

எ - து. நடந்து செல்லும்போது நித்திரைபண்ணும் ஒருவனைப் புட்பசயனத்திலே இருக்கும்படி செய்யில் மற்றவனும் பின்பு படுத்துக்கொண்டு நித்திரை பண்ணுவதைப் பார்த்து முன்பு நடந்தபோது பண்ணிய நித்திரையை விழித்துச் சென்றவாறாகச் சொல்லுதல்போலும் மனத்தால் தொடர்ந்துபற்றி ஒரு கணமாயினும் இடைவிடாத ஞானநிட்டாபரரை நின்மலமாகிய தமது சமாதியை அடைந்தனரென்றும், விடுத்தனரென்றும் சொல்லுவர் ஏகாந்தம் அவர்களுக்கு அனுகூலமாகலின் என்றவாறு.

நடந்துறங்குவோனுக்கு மலரமளி அவ்வுறக்கத்தில் அனுகூலமாவதுபோல் நிற்றல் நடத்தல் ஓடல் முதலிய காலத்தும் இடைவிடாத ஞானநிஷ்டருக்கு இருந்து நிட்டைகூடல் அனுகூலமென்பதும், நடந்துறங்குவோனுக்கு இடையிலே ஒரோர் நினைவு தோன்றுதல்போல் நிற்றல் நடத்தல் முதலிய காலத்தும் ஞான நிட்டை விடாதோர்க்கு இடையிடையே ஓரசைவு மனத்தின்கண் தோன்றுமென்பதும் காண்க.

தொடர்ந்தொரு கணமு மிடைவிடா ஞானநிட்டர் என்றதற்கு உதாரணம்: திருமந்திரம்.

"நிற்ற லிருத்தல் கிடத்த னடையோடல்
பெற்றஅக் காலுந் திருவருள் பேராமற்
சற்றியன் ஞானந்தந் தானந்தந் தங்கவே
உற்ற பிறப்பற் றுளிர்ஞான நிட்டையே."

என்றும், மெய்ஞ்ஞான விளக்கம்.

"உறங்கிடிற் பிணமேயென்ன வுணர்வுமாய் தலினுற் றுன்பம்
பிறங்குமக் கனவாற் றோன்றும் பீருவான் மிகவுந் துன்பம்
அறங்கண்மற் றோச்சி முன்னு மணைத்துமாய்ந் திருளேமூடு
முறங்கலிற் கொடிய துன்ப மோர்ந்திடி னில்லையன்றே."

என்றும் வரும். மற்றும் வருவன வற்றாற் காண்க. (84)

85 நித்திரை தடைமீ றிடிற்கைகால் போர்த்து
நிசியிடைப் பூவணை துயில்வார்
ஒத்துரு விவையிற் கிடையுமப் பயிக்க
வூணுமெய் யனமித மென்னில்

இத்தரை யோர்நித் திரைமிகிற் பாயும்
எரிகொடும் பசிமிகிற் கறியுஞ்
சித்தமே வேண்டா வென்றசொல் லன்றோ
தெரியுமோ அவர்க்கவை மிகலான்.

எ - து. ஞானசமாதியிலிருக்குமிடத்து நித்திரை வந்து அடுக்கும்போது அதனை விவேகத்தால் தடுக்குமிடத்து நில்லாது தடைமீறி வருமாயின் இராக்காலத்திலே கையுங்காலும் ஆகிய போர்வையைப் போர்த்துக்கொண்டு பூமியாகிய பஞ்சணையில் நித்திரை பண்ணுவார்கள். ஒவ்வாத பூமிக்கண்ணே சயனமும் அந்தப் பிச்சையூணும் அவருக்கு எப்படியிதமாயிருக்குமென்னில் இவ்வுலகத்தார் நித்திரை மிகுந்தாற் பாயும்வேண்டா வென்றும், எரியாநின்ற கொடிய பசிமிகுந்தால் கறியும் வேண்டாவென்றும், சொன்னசொல் உண்மையே யல்லவோ? அவர்களுக்கு அந்த நித்திரையும் பசியுமிகுதலால் இதமன்றென்று தெரியுமோ? தெரியாது, என்றவாறு.

மிகுந்த நித்திரை வந்தவிடத்து நித்திரைபண்ண வேண்டுமென்பதும், மிகுந்த பசிவந்தவிடத்துப் புசிக்க வேண்டுமென்பதும், பகற்காலம் நித்திரை பண்ணலாகாதென்பதும் காண்க. (85)

86 தென்பரவையினுட் கழிவட பரவை
சேர்நுகத் துளையினிற் செலல்போல்
ஒன்பதிற் றெண்ப தோடுமு விலக்கம்
உளவியோ னியும்பிழைத் தேறிப்
பின்பிறப் பிதுபெற் றதனினும் பாதி
பிறப்புரு நாளதாக் குறரில்
இன்பமீ தெனமிக் குறங்கலர் பிறவிக்
கறவெரீஇ யுளந்துளங் கிடுவோர்.

எ - து. யுகாந்த காலம் வந்து ஏழ்கடலும் ஒன்றாகித் தென்கடலுட் கிடக்கின்றகழி வடகடலுட் கிடக்கின்ற நுகத்துளையின் வழியே தெய்வ கதியாகச் செல்வதுபோல், எண்பத்துநான்கு நூறாயிரம் பேதமாயுள்ள கருப்பங்கள்தோறும் அளவிறந்தகாலம் பிறந்து பிறந்து சுழன்று அவையெல்லாம் தப்பிக்கடந்துபின்பு இந்த

மானுடப்பிறவியை அரிதாகப்பெற்று இப்பிறப்பு அடைந்த நாள்களுள்ளும் பாதிநாள் பிறப்படையாத நாளாக நித்திரை பண்ணிப் போக்குவார்போல் இந்த நித்திரையை இன்பமென்று கருதி மிகுந்த நித்திரை பண்ணுர்கள் பிறவித் துன்பத்திற்கு மிகவும் பயந்து உள்ளம் நடுங்குறுவோர் என்றவாறு.

பெறுதற்கரிய மானுடப்பிறவி பெற்றும் ஞானசமாதி கூடுதல் மிகவுந் துல்லபமாகலின் இப்பிறப்பு அடைந்த நாள்களைச் சமாதி கூடிக் கழித்தலேயன்றி வீணுள்களாகக் கழிக்கலாகாதென்பது காண்க. (86)

87 அறவுநித் திரையைத் துறந்திடி னுடற்கண்
அடைதரும் பிணிகள் மற்றதனுல்
குறைதலு மிகலு மின்றியோர் சமமாக்
கொண்டுகண் துயின்றுபின் விழிக்கில்
உறுசுகா தனத்தி லெழுதுசித் திரமொத்(து)
உறைகுவ ரிறைதலை கழுத்தூன்
செறியுடல் வாங்கா தோங்கநே ரவர்பாற்
சேருமோ காமநோய் சிறிதும்.

எ - து. மிகவும் நித்திரையைத் துறந்தால் தேகத்தின்கண் வியாதிகள் வந்து பொருந்தும்; அதனுற் குறைதலுமின்றி மிகுதலு மின்றி ஒருசமமாகக் கொண்டு நித்திரைபண்ணிப் பின்னர் விழிக்கு மிடத்துப் பொருந்திய சுகாதனத்திலே இறையளவாயினும் தலையும், கழுத்தும், ஊன்செறிந்தவுடலும், வளையாது நேரே ஓங்க எழுதிய சித்திரம்போல் இருப்பார்; அவரிடத்து வந்தடையுமோ காமவியாதி சிறிதாயினும் என்றவாறு.

சுகாதனமென்றது தமக்குக் கைவந்த பத்மாதன முதலிய ஆதனங்களை, இதனுட்கூறிய இலக்கணத்தோடும் ஆதனங்கட்டிச் சமாதியில் இருப்போர்க்குக் காமம் வந்தடையாதென்பதுகாண்க.

குறைதலுமிகலு மின்றியோர் சமமாக்கொண்டு கண்டுயின் றென்றதற்கு உதாரணம்: பரமார்த்ததரிசனம்.

"எண்டிகழு மியோகத்தை யிப்பரிசி னெப்பொழுதுங்
கொண்டுபயில் வார்கடைக்கா லென்னையே கூடுவரால்
உண்டியினின் மிகுவாருண் டுறப்பார்மிக் குறங்குவார்
கண்டுயிலை யறத்துறப்பா ரவர்க்கிதுகை வாராதால்."

என்றும், தத்துவராயர் அமிர்தசாரம்.

"செவ்வே யுடலுஞ் சிரமுங் கழுத்துமுற
எவ்வா தனத்தி லிருந்த வர்க்கும்—கைவந்தால்
வாத முதலேய் நலியா மதியுடையோர்
ஆதன மென்ப தது."

என்றும் வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க (87)

88 உறக்கமும் பசியு மிகுந்திடிற் காமம்
உற்றிடா தற்றபோழ் துள்ளம்
இறக்குமொண் சமாதி யடைதலின் அடையா
இடையிலு மடுபவத் துயரை
மறக்கலா மையினு லச்சமும் வீட்டை
மதித்தலா லிச்சையு முடலை
வெறுக்குநிக் கிரகத் தால்களிப் பறலு
மேவலான் மேவிடா ததுவே.

எ - து. நித்திரை மிகுந்த காலத்தும் பசி மிகுந்த காலத்தும் காமம் வந்து பொருந்தாது. அந்த நித்திரை பசி இல்லாத காலத்தும் ஒள்ளிய ஞானசமாதி கூடுதலின் உள்ளமிறந்துபோமாகலின் அஃது அடையாது. அந்நித்திரை பசி சமாதிகளுக்கு இடையிடையே காமந் தோன்ருதோவென்னின் அவ்விடையிலும் வருத்தா நின்ற பிறவித் துன்பத்தை மறவாமையால் பயமும், வீட்டின்பத்தை என்றைக்கு அடைவோமோவென்று அதனைக் கருதுதலால் ஆசையும், அன்னபானுதிகளை ஒறுத்தல் முதலியவற்ருல் உடலை வெறுக்கும் நிக்கிரகத்தால் மனச்செருக்கின்றி யிருத்தலும் பொருந்து தலாற் காமநோய் பொருந்தாது என்றவாறு.

நித்திரை மிகுந்தவிடத்தும், சமாதி கூடுமிடத்தும், மனம் இறத்தலினுலும், பசிமிகுந்தவிடத்தும், உடலை நிக்கிரகிக்குமிடத்தும் மனக்களிப்பு அறுதலினுலும், பிறவித்துன்பத்தை நினைக்குமிடத்தும், வீட்டின்பத்தை நினைக்குமிடத்தும் பயமும் ஆசையும் தோன்ற லாலும், காமமேவுதற்கு இடமின்மையால் மேவிடாததுவேயென்ருர். இவை இரண்டுபாட்டாலும் காமம் அடையாதிருத்தற்கு உபாயங் கூறினர்.

அடுபவத்துயரை மறக்கலாமையினு னென்றதற்கு உதாரணம்: காசிகாண்டம்.

"கருவிடை யழுந்துந் துன்பமும் நிலத்தின்
கண்ணுறிற் கொடியவெந் நோயான்
மருவுவெந் துயரு நரைதிரையெய்தி
வருந்திடுந் துன்பமுங் கூற்றுல்
உருவினை யொருவுந் துன்பமு மீட்டுங்
கருக்குழி யொன்றுறு துயரும்
வெருவர வெண்ணி இன்பவீ டதனின்
மேவநன் குணர்தலே வேண்டும்."

என்றும், சிவதருமோத்தரம்.

"பொற்கடத்தின் மலம்பொருந்திற்
புல்லியரும் பொருணசையால்
அக்கடத்தைப் பற்றியிடார்
அங்கையினு லவனிதனின்
மக்கள்தம துடலினைத்தாம்
மலபாண்ட மெனவறிந்தும்
எக்கணக்கா லிகழாதே
அருவருப்பற் றிருக்கின்ருர்."

என்றும் வரும். மற்றும் வருவனவற்ருற் காண்க. (88)

89 எங்குள புனன்மற் றிதுகழீஇ யிடுதற்
கென்றுகா லிடைப்படு மசுத்தக்
கங்குடல்குலையு மொருமகன் மலம்புக்
காடவு மாடுமே அதுபோல்
பொங்குபுன் மலவூன் பொதியிதென் றெழிப்பல்
எனவரு வருத்துடல் பொறுக்கும்
துங்கமா தவற்கு மெங்ஙன மடவார்த்
தோயவும் நேயமுட் டோன்றும்.

எ - து. எவ்விடத்தில் உள்ளது நீர் இதனைக் கழுவுதற்கென்று காலினிடத்துப்பட்ட அசுத்தத்திற்கு அவ்வசுத்தம்பட்ட அவ்விடத்திலே தானே மனம் பொருது உடல் நடுக்குறும் ஒரு சுத்தபுருடனவன் மலங்களே நிறைந்துள்ள தடாகம் புகுந்து மூழ்கவும் நினைப்பனே! அவன்போல் உள்ளே நிறைந்த புல்லிய மலங்கள்

புறத்திலே நவத்துவாரங்களிலும் கசிந்தொழுகாநின்ற மாமிசச் சுமையாகிய இதனை என்றைக்கு நீக்குவேனென்று உள்ளத்தில் அருவருப்புடனே உடலைத் தாங்காநின்ற உயர்ச்சிபொருந்திய மாதவத்தினையுடையவனுக்கும் எப்படி மடவாரைக்கூடவும் அன்பு மனத்தின்கண் தோன்றும் என்றவாறு.

காலிற்படும் அசுத்தத்திற்கு உடல்குலைந்து நீர்தேடும் ஒருமகன், மலதடாகத்தில் மூழ்க நினையாமைபோல் உடலை மலப்பொதியென்று அறிந்து இதனை என்றைக்கு நீக்கிக்கொள்வேனென்று மனத்தில் அருவருப்புற்று இதனை நீக்குதற்கு ஏதுவாகிய வீட்டினைக் கருதும் மாதவன், அசுத்தமீது அசுத்தமாய் வருமாதர்கூட்டுறவினை நினையானென்பது காண்க. (89)

90 அருந்தவம் புரிவோ ரெதிருரு வசிதான்
ஆதிய மாதர்வந் துள்ளம்
வருந்திநின் றியாது புரியினு நோக்கார்
மற்றிவ ணுற்றமா தரையும்
பொருந்துமோர் வெளின்மீ தேறவிட் டுளநாய்
போனனி நோக்குமென் போல்வார்
இருந்துள விடத்தாங் கவர்வரின் விழியோ(டு)
என்படு மோபதைத் திதயம்.

எ - து. அரிய தவத்தினைப் பண்ணுநின்ற பெரியோர் முன்னர் ஊர்வசி முதலிய அரம்பைமாதர்வந்து எங்களுபசாரப் பணிவிடைகளைக் கைக்கொண்டருளித் தேவரீர் எங்கண்மீது காருணியம் வைக்கவேண்டுமென்றுகூறி உள்ளம்வருந்திநின்று யாது செய்தாராயினும் அவ்வுபசாரப்பணிவிடைகளைக் குறித்தாயினும் அவரைப் பாரார். அவர் நீங்கலாகிய இந்நிலத்துள்ள மாதரையும் பொருந்தாநின்ற ஓரணிலை மரத்தின்மீதே ஏறவிட்டுள்ள நாய் அதனைப் பார்த்தலினுலே தனக்குப் பயன் இன்ருயிருந்தும் பார்த்தல்போல் அவரைப் பார்த்தலினுலே தமக்குப் பயனின்ருயிருந்தும் மிகவும் பாராநின்ற என்போல்வார் இருந்த விடத்தில் அந்த அரம்பைமாதர் வந்தாராயின் கண்ணுடனே மனமும் பதைபதைத்து என்ன பாடுபடுமோ யாம் அறியோம் என்றவாறு.

வெளின்மீதேற விட்டுள நாய்போனனி நோக்குமென்ருர் "அணிலேற விட்ட நாய்போலேன் பார்க்கின்ருய்" என்பது ஒருலக வழக்கச் சொல்லாகலின். விழிபதைத்தல்—காம விருப்பினுலே பிறழ்ந்து நோக்குதல். (90)

91 பெற்றதாய் முதலோர்ப் புரையமா தரையெண்
பெருந்துற வடைந்துளோன் தவழும்
சிற்றொரு மினைத்தன் மனையென விநோதத்
திறத்துரைப் பினுமுனங் கிரகத்(து)
உற்றநாள் தனது மகடனை யவணம்
உரைத் திடா மையிற்பழு தென்றால்
பொற்றொடி யவர்தோ டழுவவும் விழைதல்
புரியினென் னுங்கொலவ் வறமே.

எ - து. தன்னைப் பெற்றதாய் முதலானோரைப் போல மாதர்களையெல்லாம் கருதாநின்ற பெரியதுறவினை அடைந்தவன் தவழ்கின்ற சிறியவொரு பெண்ணினைத் தனது மனைவியென்று விநோதமுறைமையாற் சொல்லினும் முன்னம் இல்வாழ்க்கையிலிருந்த காலத்துத் தனது மகளை அங்ஙனம் சொல்லாமையினால் அங்ஙனம் சொல்லுவதும் குற்றமாமென்றால், பொன்னாலாகிய தொடியினையுடையாரது தோளினை அணையவும் மனத்தின்கண் விரும்புதல் செய்யின் அத்துறவறத்தினை எதனோடு சேர்த்தலாகும் என்றவாறு.

துறவறத்திற்கு மகளிரை விழைதல் மிகவுமாகாமையால் அத்துறவறம் போயதாய்வைத்தும் அதனைப் பிரமசரியம், இல்வாழ்க்கை, வானப்பிரத்தமென்னும் இவைகளோடும் சேர்த்தலாகாமையால் என்னுங்கொல் அவ்வறமே என்றார். (91)

92 சிறந்தகற் புடைய மாதரும் பரத்தை
யருமலாத் தெரிவையர் புவிமேல்
பிறந்தநாட் பிறந்தான் போலுநெஞ் சகத்தைப்
பிரிநடை யுரியனு மொருவன்
இறந்ததன் னிச்சை யெவணமவ் வண்ணம்
இகத்திலுஞ் செயப்படா துடலைத்
துறந்தகா லையிலு நரகில்வீழ்த் தியம
தூதுவர் வருத்தலி னன்றே.

எ - து. மகளிர் இலக்கணமெல்லாம் சிறந்துள்ள கற்புடைய மாதரும் வேசை மாதரும் அல்லாத வியபிசாரமாதர் புவியின் கண்ணே பிறந்த நாளிலே பிறந்தவன் போலும். நெஞ்சகத்திலே வஞ்சகத்தை வைத்துக்கொண்டு தவத்தோர் நடைபோல் வாக்குக்

காயங்களில் நெஞ்சகத்தைப் பிரித்துப் பிறர்க்குக் காட்டும் நடைக்கு உரியனாகி ஒருவன் தனது மிகுந்த ஆசையெப்படியோ அப்படி இம்மையிலும் செய்யக்கூடாத படியினாலும், உடம்பினை நீங்கிய மறுமைக்காலத்திலும் யமதூதுவர் நரகத்தில் வீழ்த்தி வருத்தலினாலும் என்றவாறு.

கற்புடைய மகளிருக்கு இம்மை மறுமைகளிலும் இன்பம்; பரத்தையருக்கு இம்மையில் இன்பம்; வியபிசாரமாதருக்கு இம்மை மறுமைகளிலுந் துன்பம். அவர் போலச் சுத்த தவத்தினருக்கு நிராசை முதலியவற்றால் இம்மையிலும் தபோபலத்தால் மறுமையிலும் இன்பமென்பதும் இல்வாழ்வானுக்கு இம்மையில் இன்பமென்பதும் கூடாவொழுக்கம் உடையோனுக்கு இம்மை மறுமைகளிலும் துன்பமென்பதும் காண்க. வியபிசாரமாதர் தன்மைபோல் நெஞ்சகத்தைப் பிரிநடையுடையோன் தன்மையு மிருத்தலிற் பரத்தையருமலாத் தெரிவையர் புவிமேற் பிறந்தநாட் பிறந்தான்போலுமென்றார். எங்குளபுனன்மற்று என்பது முதல் இந்நான்கு பாட்டாலும் தவத்தோர்கள் மனம், விழி, மெய்களினால் மகளிரை நினைக்கலாகாதென்றும், பார்க்கலாகாதென்றும். கூடலாகாதென்றும் கூறியவாறு காண்க. (92)

93 மைப்படு விழியா ரின்பமோர் முள்ளி
மலரின்வாய்த் தேனையொப் பெனக்கண்டு
ஒப்பில் பேரின்பம் வேண்டினோன் வேண்டி
உலகர்வே றெவைகொடுத் திடினும்
துய்ப்பமற் றுடுப்ப இரண்டுமே அன்றித்
தொடுவனோ பிறிதிவற் றினுக்கூர்
குப்பைசா ரிடம்புக் கிடுதலி னவற்றைக்
குறித்தொரோ ரிடம்புகா மையினே.

எ - து. மைபொருந்திய கண்ணிணையுடைய மாதரால்வரும் இன்பம் ஒரு முள்ளி மலரின்கணுள்ள தேனுக்குச் சமானமென்று கண்டு துறந்து ஒப்பற்ற பேரின்பத்தை அடையவிரும்பினோன் உலகத்தரர் தன்னை வேண்டிக்கொண்டு வேறே எவற்றினைக் கொடுத்தாராயினும் உண்பனவும் உடுப்பனவுமாகிய இரண்டுமேயன்றிப் பிறிதொன்றினையும் கையினாலும் தீண்டுவனோ? ஆனால் இவையிரண்டையும் வாங்கலாமோ?வென்னில், இவற்றினைக் குறித்து ஊரினிடத்தும், குப்பைசாரிடத்தும், செல்லுகையால் இவை வாங்கிக்

கொள்ளலாகும்; மற்றையவற்றினைக் குறித்து ஓரிடத்திலே செல்லாமையால் அவற்றினை வாங்கலாகாது என்றவாறு.

இல்வாழ்க்கையின்பத்தை அற்பமெனத் துறந்து பேரானந்தத்தை அடையத்தொடங்கினேன் தன்னைப் பிறர் வந்து பின்சென்று எவற்றினைக் கொடுப்பினும் உண்பனவும், உடுப்பனவுமன்றிப் பிறிதொன்றனையும் அங்கீகரிக்கலாகாதென்பது கண்டுகொள்க.

மைப்படுவிழியாரின்பமோர் முள்ளிமலரின் வாய்த்தேனையொப்பெனக்கண் டென்றதற்கு உதாரணம்: அனந்தபோதம்.

" கள்ளக்கோலக் கருங்குழன் மாதர்பான்
முள்ளித் தேனை முனிந்துயர் முத்தியாம்
வெள்ளத்தேனை விரும்பும் விடாயினுன்
எள்ளிற்போது மிராதுட னேகினன்."

எனவரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (93)

94 தனைநனி யிரந்து வருந்திமற் றெருவன்
சந்தன மாதிய பூசி
இனமலர் மாலை புனையினு முனியா
இழுத்துவை தடித்துதைத் துடலிற்
பினமல மாதி பூசினு மன்னேன்
பிரியமப் பிரியமொன் றின்றி
வினைவழி முனைவன் ஐந்தொழில் புரியும்
விதத்தையே நோக்கியுண் மகிழும்

எ - து. பிறனெருவன் வந்து தன்னை மிகவும் வருந்தி வேண்டிக்கொண்டு சந்தனமுதலிய பூசி நானுவாயுள்ள மலர்களினுல் இயற்றப்பட்ட மாலைகளைத் தரித்தானுயினும், அவையன்றிக் கோபித்து இழுத்து வைது அடித்து உதைத்து உடம்பின்கண்ணே பின்னர் மலமுதலியவற்றைப் பூசினுனுயினும்; அந்தத்தவத்தினேன் நன்று செய்தானென்றும், தீது செய்தானென்றும் கருதி, விருப்பும் வெறுப்பும் சிறிதாயினும் இல்லாமல் தனது நல்வினை தீவினைகளுக்கு ஈடாக அவன் அவள் அது முன்னிலையாகச் சுகதுக்கங்களை ஊட்டுதற்கு இறைவன் செய்யும் பஞ்சகிருத்தியமென்று அறிந்து, அப்பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்யும் விதத்தையே பார்த்து, உள்ளே மகிழ்ந்திருப்பான்; என்றவாறு.

ஒருவன் சந்தனமாதிய பூசி இனமலர்மாலைகளைப் புனையினு முனியா இழுத்து வைதடித்துதைத் துடலிற்பினமலமாதி பூசினும் என்றதற்கு உதாரணம்:

" வையினு வாழ்த்தினு மலர்கொ டேத்தினும்
வெய்யவ ராவிடை வீழ நூக்கினும்
எய்யினு மெறியினு மியாது செய்யினும்
நைவொடு மகிழ்வில ஞானி சீலமே."

என வரும், மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (94)

95 தந்தைதாய் பலமா தியகொடுத் திடவும்
தக்கைபுண் செவியினுக் கிடவு
மைந்தவா வெனலுங் குதித்தெழுந் தோடி
வருதல்போ குதல்செயு மகவின்
ஐந்தொழில் புரியு மெந்தையூழ் வழியீந்(து)
அருள்சுக மாதிய வருங்கால்
சிந்தையுள் விழைந்து முற்செலார் அழிந்து
பிற்செலார் மாசறத் தெளிந்தோர்.

எ - து. தந்தையும் தாயும் முப்பழ முதலிய பழங்களைக் கொடுக்கவும், புண்பொருந்திய செவிக்குத் தக்கையிடவும், மைந்தவாவென்று அழைத்தவுடனே குதித்தெழுந்தோடி வருதலும், குதித்தெழுந்தோடிப் போகுதலும், செய்யும் பிள்ளைபோலப் பஞ்சகிருத்தியங்களையும் பண்ணுநின்ற எமது தந்தையாகிய இறைவன் ஊழ்வினைப்படியே கொடுத்தருளிய சுகதுக்கங்கள் வருமிடத்துச் சுகமென்று மனத்தின்கண் விரும்பி முன்சென்று பற்ருர்; துன்பமென்று மனத்திடைழிந்து பின் சென்றிடையார்; முக்குற்றங்களும் அற வேதாகமங்களைத் தெளிந்த பெரியோர் என்றவாறு.

இவை யிரண்டு பாட்டாலும் தவத்தினர் சீவர்கண் முன்னிலையாகச் சுகதுக்கங்கள் வந்தவிடத்து அச்சீவச் செயலாக நாடாது சிவச்செயலாக நாடி விருப்பு வெறுப்பின்றிச் சமபாவனையோடு இருக்கவேண்டுமென்று கூறியவாறு காண்க. (95)

96 இத்தரை யிடைப்பா ழாயவா லயமற்(று)
இருண்மிகு முடுக்கரா திகளிற்
சுத்தமெய்த் தவரெப் பொழுதடைந் துறினும்
தோன்றுரு தச்சமங் கவர்பால்

அத்தனிவ் வுடலைப் புரக்குநான் றழிப்பார்
இலையவ னேயினு மழிக்கின்
வைத்திவண் புரப்பா ரிலையெனுந் துணிவு
மனத்தினு ளிருத்தலி னன்றே.

எ - து. இந்தப் பூமியின் கண்ணே பாழ்ங்கோயில் இருண் மிகுந்த மலைக்கெவி முதலிய இடங்களிலே பரிசுத்தமாகிய சத்திய தவத்தோர் எக்காலத்திலே சென்றிருந்தாராயினும், அவ்விடத்திலே பாம்பு முதலியவற்றால் துன்பம் வருமென்று அவரது மனத்தின் கண்ணே பயம் தோன்றாது; இறைவன் தான் படைத்த இவ் வுடலைக் காக்குநாளில் அழிப்பார் ஒருவரும் இல்லை; படைத்துக் காக்கும் அவனே பின்னரும் அழிக்குமிடத்தில் இந்நிலத்தின் கண் வைத்துக் காப்பார் ஒருவரும் இல்லை என்னும் நிச்சயம் அவரது மனத்தின் கண்ணே இருத்தலினால் என்றவாறு.

இதனுள்ளே பாழ்ங்கோயில் முதலிய விடங்களிலே ஏகாந்தமா யிருக்கும்போது இராக்காலங்களிலும் சிவச்செயலை நாடிப் பயப்படா திருக்க வேண்டுமென்று கூறியவாறு காண்க. (96)

97 ஊனையோம் புதல்கை விடுத்துனை யுவப்பார்
உணர்வரென் றுளுடை நம்பி
தானுரைத் தமையா னுடல்விழைந் திடினத்
தத்துவ நிலையுங் கைதவறி
ஈனமார் பிறப்புற் றிடுவனீங் தொழிற்கும்
இறையதி காரியென் றெண்ணு
ஞானமொன் றனையே தொடருமோர் புருட
னண்ணுவன் பரகதி திண்ணம்.

எ - து. ஊன்பொருந்திய உடம்பினைப் பாதுகாத்தல் கைவிட்டு உனது திருவடியை விரும்புவார் அதனை அறிவாரென்று என்னை ஆளாகவுடைய சுந்தரப்பெருமானாயனார் ஓதினமையால், தான் உடலைப் பாதுகாத்தற்கு விரும்பிடின் அந்தப் பரதத்துவ நிலைமையை அறியும் அறிவும் தன்னைவிட்டு நீங்கித் தன்னால் உடலைப் பாது காக்கக் கூடாமையால் அவ்வுடலும் நீங்கி மறுமைக்கண் இழிவு பொருந்திய பிறப்பினையும் அடைவனாதலின் பஞ்சகிருத்தியத்துக்கும் இறைவனே அதிகாரியென்று அறிந்து இவ்வுடலை அவ்விறைவன் வசமாக ஒப்பித்து, ஞானமொன்றனையுமே விடாது பற்றும் ஒரு புருடன் பரகதியினை அடைவான்; இது உண்மையாம் என்ற வாறு.

ஊனையோம்புதல் கைவிடுத்துனை யுவப்பாருணர்வரென்றதற்கு உதாரணம்: தேவாரம்.

"தேனைக்காவல் கொண்டுவிண்ட கொன்றைச் செழுந்தாராய்
வானைக்காவல் கொண்டுநின்ற றறியா நெறியானே
ஆனைக்காவி லரனேபரனே யண்ணுமலை யானே
ஊனைக்காவல் கைவிட்டுன்னை யுகப்பா ருணர்வாறே."

எனவரும், மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (97)

98 உள்ளதுண் டாமற் றில்லதின் றெனவெண்
காடரோ திடுதலி னுறுமூழ்
தள்ளொணு மையினெவ் விதத்தினு நுழைந்து
தவம்புரி காலையூ னுயிரை
விள்ளல்செய் திடினு ஞானசாதகனுண்
மேவுமவ் வாதனை யொடும்போய்த்
தெள்ளியபோக முண்டுமீண் டடைவன்
சிவமதுற் பவமதொன் றிரண்டில்

எ - து. உள்ளது ஒளிப்பினும் உண்டாம், இல்லது ஒரு காலத்தும் இல்லையென்று திருவெண்காட நாயனார் ஓதுதலினாலே பொருந்தாநின்ற ஊழ்வினையை யாவராலும் தள்ளக்கூடாமையால் தான் தவத்தினைப் பண்ணுங்காலத்தில் அந்த ஊழ்வினை எந்த விதத்தாலாயினும் வந்து பொருந்தித் தன்னுடம்பினையும் உயிரினையும் வேறாக்குதல் செய்தாலும் ஞானசாதகனானவன் தன்னுள்ளத்தின்கண் மேவிய அந்தச் சுத்த வாதனையுடனே ஊர்த்தலோகங்களிலே சென்றிருந்து சுத்தபோகங்களை அனுபவித் துப் பின்னர் மீண்டும் பூமியின்கண் வந்து ஒருசனனம் இரண்டு சனனத்திலே பரிபூரண ஞானத்தினைப் பெற்றுச் சிவத்தினை அடைவான் என்றவாறு. (98)

99 அருந்தவ விலக்கிவ் வுடற்பரிப் பதுதான்
அச்சமா திகடரு மூலர்
திருந்துநம் சிந்தை சிவன்கணே யாவர்
வரினுமென் றமையிற் பேதிப்பான்

பொருந்தினும் வானே ரெதிர்முதிர் கொலைவெம்
பூதமா தியவளைந் திடினும்
இருந்ததஞ் சமாதி நிலைகுலை யாதோர்
எண்ணிய எண்ணியாங் கடைவர்

எ - து. அரிதாகிய தவத்தினுக்கு மாறுபாடு இவ்வுடம்பினைத் தாம் பாதுகாக்குதல்; அதனால் பயம் ஆசை அபிமானம் முதலியன மனத்தின்கண் உண்டாமாதலில் தவத்தினுக்கு இடையூறு செய்தற்கு யாவர் வந்தாராயினும் நமது சிந்தை சிவனது திருவடியின்கண்ணே திருந்தா நிற்குமென்று திருமூலநாயனுர் கூறினமையால், மனத்தினைப் பேதிக்கும்பொருட்டுத் தமது எதிரே தேவர்கள் வந்தாராயினும், முதிர்ந்த கொலையினைச் செய்கின்ற வெவ்விய பூதங்கள் முதலியவை வளைந்து கொண்டனவாயினும், தாமிருந்த சமாதி நிலைமை வழுவாதிருந்தோர் தாம் எண்ணிய வீட்டின்பத்தினை எண்ணியவாறே அடைகுவார் என்றவாறு.

இத்தரையென்னும் பாட்டுமுதல் இந்நான்கு பாட்டாலும் தவத்தினேர்கள் தாம் உடம்பினைப் பாதுகாத்தல் கைவிட்டு இவ்வுடம்பினைப் படைத்த இறைவனே காத்தலும் அழித்தலும் செய்வான்; அவனையன்றிப் பிறரொருவராலும் காத்தல் அழித்தல் செய்யக்கூடாதென்று அறிந்து அவ்விறைவன் செயலைநாடிப் பயமாதிகளின்றி ஞானசமாதி கூடவேண்டுமென்று கூறியவாறு காண்க.

அருந்தவ விலக்கு இவ்வுடற்பரிப்பதுதா னென்றதற்கு உதாரணம்: தேவாரம்

''நன்கடம்பனைப் பெற்றவள் பங்கினன்
தென் கடம்பைத் திருக்கரக் கோயிலான்
தன்கடன்னடியேனையுந் தாங்குதல்
என்கடன்பணி செய்து கிடப்பதே.''

என்றும், திருந்துநம்சிந்தை சிவன்கணே யாவர்வரினு மென்றதற்கு உதாரணம்: திருமந்திரம்.

''இருந்து வருந்தி யெழிற்றவஞ் செய்யும்
பெருந்தன்மை யாளரைப் பேதிக்க வென்றே
யிருந்திந் திரனே யெவரே வரினுந்
திருந்துநம் சிந்தை சிவனவன் பாலே.''

என்றும், சமாதிநிலை குலையாதோர் எண்ணிய வெண்ணியாங் கடைவரென்றதற்கு உதாரணம்: ஞானவாசிட்டம்.

''எனக்கீதென்னு முணர்வுடைமை
யிடர்விட்டகலா துணர்வின்மை
அனர்த்தமில்லா வீடளிக்கு
மாசையேதிங் கதுசெய்வாய்
சனிப்பில்சிவமெங் கணுமுளது
சாந்தஞ்சுபஞ்சித் துருவென்னுங்
கனத்தவிந்த வொருநினைவே
கருமத்தியாக மிராகவனே.''

எனவரும், மற்றும் வருவன வற்றுற் காண்க. (99)

100 தேவர்மா முனிவ ரசுரர்வா ளரக்கர்
சித்தவித் தியாதரர் முதலோர்
யாவரும் விரும்பிச் சித்திபுத் திகளும்
எட்டுணை யச்சமா தியவுண்
மேவுரு தகற்றித் தவம்புரிந் தடைந்தான்
மேலதா மூலபண் டாரம்
ஓவாவற வலைவயே குடிகொளென் போனெஞ்
சுடையரால் அடையவும் படுமே.

எ - து. தேவர்களும் மகத்தாகிய முனிவர்களும் அசுரர்களும் இராக்கதர்களும் சித்தர்களும் வித்தியாதரருமென்று சொல்லாநின்ற இவர்கள் முதலியவர்களும் அஷ்டமாசித்திகளையும் மேலாகிய ஊர்த்த போகங்களையும் விரும்புங்காலைப் பயம் ஆசை கோபம் அபிமானம் முதலியவை எண்மாத்திரமாயினும் மனத்தின்கட் பொருந்தாது மாற்றித் தவத்தினைப் பண்ணி அவற்றினை அடைந்தாராஞல், அந்தச் சித்தி புத்திகளுக்கு மேலாயுள்ள வீட்டின்பமாகிய மூலபண்டாரத்தினை அர்த்தப்பய முதலியவை தாமே விட்டு நீங்காது குடிகொண்டிருக்கின்ற என்போலும் மனத்தினை யுடையவரால் அடையவுங் கூடுமோ என்றவாறு. (100)

101 ஒருவனுக் கிருளற் றுரியசிற் சொரூபம்
உள்ளவா விளங்கினன் றறுமிப்
பருவர லுருவப் பற்றுமற் றதுநேர்
படுமள விறைபுரி தருமைங்

கருமமெவ் விடத்துங் கண்டுதற் செயலைக்
கைவிடுத் தச்சமா தியவுண்
மருவுரு தகற்றித் தவஞ்செயல் வழக்கால்
வாழியெங் குரவனீ டூழி.

எ - து. ஒரு புருஷனுக்கு அஞ்ஞான இருட்டு நீங்கித் தனக்குரிய ஞானசொரூபம் உள்ளபடியே விளங்குமாயின் இந்தத் துன்பம் செய்யாநின்ற தேகப்பற்று அன்றைக்கு நீங்கும். அந்த ஞானசொரூபம் தனக்கு நேராய்வந்து லபிக்குமளவும் இறைவன் செய்யாநின்ற பஞ்சகிருத்தியங்களை எவ்விடத்திலும் பார்த்துச் சீவச்செயலை விட்டுநீங்கிப் பயமுதலிய துர்க்குணங்கள் மனத்தின் கண்ணே பொருந்தாது மாற்றித் தவத்தினைச் செய்வதே முறைமையாம். எமது ஞானசாரியன் நீடூழிகாலமும் வாழக்கடவன் என்றவாறு.

(101)

வைராக்கியதீபவுரை

முற்றுப்பெற்றது.

—: o :—

கறைதோய்பாவ மறச்சீவ கருணைபெருக்குங் கொலை மறுத்தல்
காள கண்டன் தாளகண்டக் கண் கூட்டிடலா மெய்ப்பத்தித்
துறைதோய்வை ராக்கியச தகஞ் சொற்றுத்துதிப்பார் மன முருக்குந்
துதிப்பாவினங்க ளுளப்பாசந் துமிக்கும் வைராக்கிய தீபம்
நிறைதோய்பரமா னந்தவருள் நிலையங்காட்டிப் புலத்திலுந்து
நெஞ்சக் கவியைக் கட்டியின்ப நிட்டைகூட்டும் உந்தியெனும்
முறைதோய் நூல்செய் நின்கனிவாய் முத்தந்தருக முத்தமே
முதிர்சீர்ச் சாந்த லிங்கவருள் முத்தா முத்தந் தருகவே.

—தவத்திரு கந்தசாமிசுவாமிகள்
சாந்தலிங்கர் பிள்ளைத் தமிழ்

அருஞ்சொற் பொருள்

அகங்காரம் – 'யான்' என்னும் பற்று (செருக்கு)
அகமுகம் - உள்நோக்கு
அசாஸ்திரம் - நல்ல நூல் அல்லாதது
அந்தரம் - வான், ஆகாயம்
அநித்தியம் - நிலையின்மை
அபரஞானம் - நூலறிவு
அபிமானம் - பற்று.
அபிமானித்து - பற்றுக் கொண்டு
அபின்னசக்தி - பிரிவில்லாத சக்தி
அவித்தை - அஞ்ஞானம்.
அனுக்கிரகம் - அருள்
அனுஞ்ஞை - இசைவு
அனுதினம் – நாள்தோறும்
ஆசாரியன் - குரு, நடந்து காட்டுபவன்
ஆசௌசம் - அசுத்தம், தீட்டு, குற்றம்
ஆதனம் - ஆசனம்
ஆப்தவாக்கியம் – நம்பத்தக்க பெரியோர் சொல்
ஆனந்த மோக்ஷம் - இன்பந்தரும் வீடுபேறு.
இச்சை, ஞானம், கிரியை - விருப்பம், அறிவு, தொழில்
இந்திரிய நிக்கிரகம் - புலனடக்கம்.
இராகத் துவேஷம் - விருப்பு, வெறுப்பு
இராச சோராக்கினி - அரசன், கள்வன், நெருப்பு
ஈசுரபத்தி - சிவபக்தி
உதராக்கினி - வயிற்றுத்தீ
உற்பவம் - தோன்றுதல்.
உற்பத்தி - தோற்றம்,
ஊர்த்துவ - மேல்நோக்கிய
ஏகதேசம் - ஒருபகுதி (சிறுபான்மை)
ஏகாந்தம் - தனிமை
எஞ்ஞபுருடன் - வேள்வித்தலைவன்.
கடாக்ஷம் - கடைக்கண்.
காலத்திரயம் - இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு என்ற மூன்று காலங்கள்.
காலதேச வர்த்தனம் - காலம், இடம், நிகழ்ச்சிகள்.
கிரணம் - கதிர்
கிருபை - அருள்
கிருபாசமுத்திரம் - அருட்கடல்
கிருத்தியம் - தொழில்
கீண்டு - பிளந்து

கீர்த்தி - புகழ்
குரோதம் - பகைமை உணர்வு
கொதுகு - கொசு
கைதவர் - வஞ்சகர்.
சகசம் - இயற்கை (உடன் தோன்றியது)
சகசீவபரம் - உலகு, உயிர், கடவுள்.
சகமுகம் - புறநோக்கு
சங்கற்பம் - நினைப்பு.
சடம் - உடல்.
சத்தசாகரம் - ஏழ்கடல்.
சமபாவனை - பொதுநோக்கு.
சமானுதிகம் - ஒப்பு உயர்வு
சர்வமுமித்தை - எல்லாம் கற்பனை, பொய், மயக்கம்
சராசரங்கள் - நிலை இயங்கியற் பொருள்கள்.
சன்னிதி - முன்னிலை.
சனிப்பு - பிறப்பு
சாத்தியம் - நிறைவேற்றக்கூடியது
சித்தசஞ்சலம் - மனக்கவலை
சிரவணமனனம் - கேட்டல், சிந்தித்தல்
சிவாதித்தன் - சிவமாகிய சூரியன்.
சிலேஷ்மம் - கோழை.
சிற்சத்தி - ஞானசக்தி
சிற்பரன் - அறிவுருவாகிய கடவுள்.
சுதர் - மக்கள்.
சுத்தவிரத்தன் - பற்றற்ற தூயோன்.
சேதித்து - அழித்து.
சேஷம் - அடிமை, உள்.
ஞானசாரம் - அறிவு, ஒழுக்கம்.
ஞானனந்தம் - அறிவு இன்பம்
தணவார் - நீங்கமாட்டார்.
தற்பரானந்தம் - கடவுள் அனுபவம்
தாரணை - மனத்தை ஒருவழி நிறுத்தல்.
திதி - காத்தல்.
திருட்டாந்தம் - எடுத்துக்காட்டு, உவமை.
திருமுகவாசகம் - கடிதத்தில் உள்ள சொல்
திவ்யாகமம் - தெய்வநூல்.
துல்லபம் - அருமை.
துவிதபுத்தி - இரண்டென்னும் உணர்வு.
தூஷணம் - வைதல், திட்டுதல்.
தேகபந்தம் - உடலாகிய கட்டு.

நிட்காமியம் - பயன்கருதாமை.
நித்யகருமம் - நாட்கடமை.
நியமம் - முறைமை.
நிரயம் - நரகம், துன்பம்
நிவிருத்தி - நீக்குதல்.
நின்மலம் - குற்றமற்ற.
நிக்ஷேபம் - புதையற்பொருள்.
நுட்பம் - கூர்மை, அறிவு.
நேத்திரம் - கண்.
பக்குவாபக்குவம் - தகுதி, தகுதிஇன்மை.
பரைதரிசனம் - ஞானக்காட்சி.
பிண்டஞானம் - உடலுணர்வு.
பிரபஞ்சம் - உலகு.
பிரமவேலை - பிரமமாகிய கடல்.
பிரமவித்தை - ஆன்மீகஞானம்.
பிரமாணம் - அளவை.
பிரவிருத்தி - முயலுதல், ஈடுபடுதல்.
பிருதிவி - நிலம்.
புரந்தரன் - தேவேந்திரன்
புகர் - சுக்கிராச்சாரி.
பூரணசொரூபம் - முழுவடிவம்.
பூரித்தல் - நிறைதல்.
பூஷணம் - ஆபரணம், அணி.
போகம் - அனுபவம்.
மமகாரம் - எனது என்னும்பற்று.
மலைக்கெவி - மலைக்குகை.
மனைசுதர் - மனைவி மக்கள்.
மனோலயம் - மனம் ஒடுங்குதல்.
மார்த்தாண்டன் - சூரியன்.
மோக்ஷானந்தம் - வீடுபேற்றின்பம்.
மோக்ஷலக்ஷணம் - வீட்டிலக்கணம்.
முக்கரணம் - மனம், மொழி, மெய்.
மூடு - மூட்டுப்பூச்சி.
யுகாந்தகாலம் - ஊழிக்காலம்.
ரணகளம் - போர் முனை.
லபித்து - அடைந்து.
லயம் - ஒடுக்கம், அழித்தல்.
வார்த்திகன் - கிழவன்.
விஷயசுகம் - நுகர்பொருள் இன்பம்.
வைராக்கியதீபம் - பற்றின்மையை விளக்கும் ஞான விளக்கு.

வைராக்கிய தீபம்

உதாரணச் செய்யுள் முதற் குறிப்பு அகர வரிசை

செய்யுள் அகர நிரல்

சைவமும் தமிழும் தழைத்தினி தோங்குக!